

SBÍRKA ZÁKONŮ ČESKÉ REPUBLIKY

Částka 5

Rozeslána dne 31. prosince 1992

Cena Kč 16,80
(dotisk)

O B S A H:

13. Celní zákon

13

ZÁKON

České národní rady

ze dne 15. prosince 1992

CELNÍ ZÁKON

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

HLAVA PRVNÍ

VYMEZENÍ ZÁKLADNÍCH POJMŮ

§ 1

Celní území a celní pohraniční pásmo

(1) Území České republiky, včetně vnitrozemských vod a vzdušný prostor nad ním je celním územím.

(2) Celní pohraniční pásmo je část celního území, jehož hranice je vymezena vzdušnou čarou ve vzdálenosti 25 km od státních hranic do vnitrozemí a kruhem o poloměru 25 km okolo celních letišť.

(3) Celní území, které není celním pohraničním pásmem, je celním vnitrozemím.

(4) Ministerstvo financí (dále jen „ministerstvo“) stanoví vyhláškou průběh hranice celního pohraničního pásma ve vnitrozemí.

§ 2

Další základní pojmy

Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) osobou jak fyzická tak právnická osoba, pokud ze souvislosti nevyplyvá, že se jedná pouze o fyzickou osobu nebo pouze o právnickou osobu,
- b) českou osobou fyzická osoba mající bydliště a právnická osoba mající sídlo na území České republiky (dále jen „tuzemsko“),
- c) zahraniční osobou fyzická osoba mající bydliště a právnická osoba mající sídlo v zahraničí,
- d) zbožím veškeré hmotné věci movité a elektrická energie uvedené v kombinované nomenklatuře celního sazebníku,
- e) českým zbožím
 1. zboží, které bylo za podmínek uvedených v § 72 zcela získáno nebo vyrobeno v tuzemsku, aniž k němu bylo přidáno zboží dovezené ze zahraničí,
 2. zboží dovezené do tuzemska ze zahraničí, které bylo propuštěno do volného oběhu,
 3. zboží získané nebo vyrobené v tuzemsku buď zcela ze zboží uvedeného v bodu 1 nebo ze zboží uvedeného v bodech 1 a 2,
- f) zahraničním zbožím jiné zboží než zboží uvedené v písmenu e). České zboží propuštěním do celního režimu vývozu ztrácí svůj statut; ustanovení o tranzitu zboží tím nejsou dotčena,

- g) zbožím, které nemá obchodní charakter zboží, které je příležitostně propouštěno do navrženého celního režimu a které je vzhledem k druhu a množství určeno výlučně k osobní potřebě nebo spotřebě příjemce nebo cestujícího a členů jeho domácnosti nebo má být předáno jako dar,
- h) celním statutem postavení zboží vyjadřující, že se jedná o české nebo zahraniční zboží,
- i) celním dluhem povinnost osoby zaplatit příslušné dovozní clo (celní dluh při dovozu) nebo příslušné vývozní clo (celní dluh při vývozu),
- j) celním dohledem souhrn úkonů a opatření, kterými se zajišťuje dodržování zákonů a dalších obecně závazných právních předpisů, jejichž provádění přísluší celním orgánům,
- k) celní kontrolou provádění zvláštních úkonů celními orgány v rámci celního dohledu, např. zjišťování a ověřování vlastností zboží, prověřování existence a pravosti dokladů a listin, kontrola účetních dokladů a jiných záznamů, kontrola dopravních prostředků, kontrola zavazadel a jiného zboží převáženého osobami jiným osobám, provádění úředních šetření, s cílem zajistit, aby byly dodržovány celní předpisy,
- l) celně schváleným určením
 1. propuštění zboží do celního režimu,
 2. umístění zboží do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu (§ 228),
 3. zpětný vývoz zboží (§ 233 a n.),
 4. zničení zboží (§ 233 a n.),
 5. přenechání zboží ve prospěch státu (§ 233 a n.),
- m) celním režimem (dále jen „režim“)
 1. volný oběh,
 2. tranzit (§ 139 a n.),
 3. uskladňování v celním skladu (§ 145 a n.),
 4. aktivní zušlechťovací styk (§ 163 a n.),
 5. přepracování pod celním dohledem (§ 179 a n.),
 6. dočasné použití (§ 187 a n.),
 7. pasivní zušlechťovací styk (§ 197 a n.),
 8. vývoz (§ 214 a n.),
- n) deklarantem osoba, která činí celní prohlášení vlastním jménem anebo osoba, jejímž jménem bylo celní prohlášení učiněno,
- o) celním prohlášením úkon učiněný ve formě stanovené celními předpisy, kterým deklarant navrhuje režim, do něhož má být zboží propuštěno, nebo navrhuje tento režim ukončit, a sděluje údaje požadované celními orgány k použití tohoto režimu v souladu s celními předpisy,
- p) propuštěním zboží úkon, kterým celní orgány dovolují individuálně určené osobě nakládat se zbožím podle podmínek režimu, do kterého je zboží navrženo,
- q) celními předpisy zákony a další obecně závazné právní předpisy, jejichž prováděním jsou celní orgány pověřeny,

- r) obchodně-politickým opatřením nesazební opatření stanovené obecně závaznými právními předpisy pro dovoz a vývoz zboží, např. kontrolní a ochranná opatření, množství omezení, kontingenty, zákazy dovozu a vývozu ekonomické povahy.

HLAVA DRUHÁ CELNÍ ORGÁNY A JEJICH ORGANIZACE, ŘÍZENÍ A ÚKOLY

§ 3

(1) Celní orgány jsou orgány státní správy s působností v oblasti celnictví, celní politiky, celních sazeb a celní statistiky.

(2) Celní orgány vykonávají rovněž správu

- a) daně z přidané hodnoty a spotřebních daní vybíraných při dovozu,
- b) poplatků spojených s dovozem a vývozem,
- c) silniční daně u zahraničních osob.

§ 4

Soustavu celních orgánů tvoří Generální ředitelství cel, oblastní celní úřady a celní úřady (dále jen „celní správa“).

Generální ředitelství cel

§ 5

(1) Zřizuje se Generální ředitelství cel, které je součástí ministerstva pro výkon jeho působnosti ve věcech celnictví, celní politiky, celních sazeb a celní statistiky.

(2) V čele generálního ředitelství je generální ředitel Generálního ředitelství cel (dále jen „generální ředitel“).

(3) Celní správu, včetně Generálního ředitelství cel, řídí a za její činnost odpovídá ministru financí (dále jen „ministr“) generální ředitel, kterého jmenuje a odvolává ministr.

(4) Generálního ředitele zastupuje jeho náměstek, kterého jmenuje a odvolává ministr na návrh generálního ředitele.

(5) Generální ředitelství cel vykonává svoji působnost na celém území České republiky.

§ 6

(1) Ministerstvo

- a) řídí oblastní celní úřady,
- b) přezkoumává rozhodnutí oblastních celních úřadů vydaná v řízení podle zvláštních předpisů,^{1),2)}
- c) zabezpečuje a plní úkoly v oblasti boje proti podloudnictví,

¹⁾ Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád).

²⁾ Zákon ČNR č. 200/1990 Sb., o přestupcích.

- d) zabezpečuje sběr a zpracování statistických informací o zboží, kterému bylo přiděleno celně schválené určení,
- e) koná vyšetřování o trestných činech v souvislosti s dovozem, vývozem, tranzitem a jiným nakládáním³⁾ se zbožím,
- f) vydává závazné informace o sazebním zařazení zboží,
- g) v odůvodněných případech provádí úkony, které jinak patří do pravomoci oblastních celních úřadů a celních úřadů.

(2) Generální ředitelství cel plní i úkoly vyplývající z mezinárodních smluv, jimiž je Česká republika vázána a které byly vyhlášeny ve Sbírce zákonů (dále jen „mezinárodní smlouva“), zejména

- a) doručuje písemnosti a oznamuje rozhodnutí celních orgánů jiných států,
- b) činí nutné kroky k vybrání cla dlužného celního správě jiného státu; to se týká i daní, poplatků a jejich příslušenství vyměřených celními orgány tohoto státu.

(3) Generální ředitelství cel je rozpočtovou organizací.

Oblastní celní úřady

§ 7

(1) Zřizují se oblastní celní úřady se sídlem v místech všech stávajících celnic. Případná další sídla stanoví ministerstvo vyhláškou.

(2) Oblastní celní úřad vykonává svoji působnost v územním obvodu tvořeném územními obvody jím řízených celních úřadů. Územní působnost oblastních celních úřadů stanoví ministerstvo vyhláškou.

§ 8

Oblastní celní úřad

Oblastní celní úřad

- a) řídí celní úřady,
- b) rozhoduje v prvním stupni o povolení použít v tuzemsku režim s ekonomickými účinky, s výjimkou dočasného použití, jestliže budou zušlechťovací operace prováděny v obvodech více celních úřadů,
- c) přezkoumává rozhodnutí celních úřadů vydaná podle zvláštních předpisů,^{1), 2)}
- d) povoluje odklad platby cla, daní a poplatků vybraných při dovozu, vývozu nebo tranzitu zboží,
- e) provádí kontrolu po propuštění zboží,
- f) pátrá po zboží uniklém celnímu dohledu,
- g) zabezpečuje a plní úkoly v oblasti boje proti podloudnictví,
- h) vymáhá nedoplatky cla, daní a poplatků vybíraných při dovozu a vývozu.

§ 9

Oblastní celní úřad řídí a za jeho činnost odpovídá generálnímu řediteli ředitel oblastního celního úřadu. Ředitele oblastního celního úřadu jmenuje a odvolává generální ředitel.

Celní úřady

§ 10

(1) Zřizují se celní úřady. Územní působnost celních úřadů stanoví ministerstvo vyhláškou.

(2) Organizační složkou jednotlivých celních úřadů je celní stráž.

(3) Součástí celního úřadu mohou být celní stanice zřízené v místě odloučeném od jeho sídla.

(4) Celní úřady na nádražích, v přístavech, na letištích a na jiných místech, pokud provádějí vstupní a výstupní celní dohled, jsou pohraničními celními úřady. Ostatní celní úřady jsou vnitrozemskými celními úřady.

(5) Celní úřad řídí a za jeho činnost odpovídá řediteli příslušného oblastního celního úřadu ředitel celního úřadu. Ředitele celního úřadu jmenuje a odvolává generální ředitel na návrh ředitele příslušného oblastního celního úřadu.

§ 11

(1) Celní úřad

- a) rozhoduje o propuštění zboží do navrženého režimu,
- b) vyměřuje a vybírá clo, daně a poplatky při dovozu, vývozu nebo tranzitu,
- c) provádí řízení o celních přestupcích a celních delikttech,
- d) rozhoduje o povolení použít příslušný režim s výjimkou režimu s ekonomickými účinky uvedeného v § 8 písm. b),
- e) rozhoduje o určení celní hodnoty,
- f) povoluje posečkáni cla a splátky cla,
- g) rozhoduje o zřízení celního zástavního práva,
- h) vymáhá nedoplatky cla, daní a poplatků vybíraných při dovozu, vývozu nebo tranzitu,
- i) provádí přímý dohled nad pohybem osob, zboží a dopravních prostředků v celním pohraničním pásnu v souvislosti s celním dohledem,
- j) usměrňuje pohyb osob a dopravních prostředků a zabezpečuje dodržování veřejného pořádku v celním prostoru ve spolupráci s Policií České republiky u pohraničního celního úřadu,
- k) pátrá po zboží uniklém celnímu dohledu,
- l) zabezpečuje a plní úkoly v oblasti boje proti podloudnictví,

³⁾ § 4 zákona č. 547/1990 Sb., o nakládání s některými druhy zboží a o jejich kontrole.

- m) vydává osvědčení o původu zboží a ověřuje původ zboží i po vydání osvědčení,
- n) provádí kontrolu po propuštění zboží,
- o) provádí sběr statistických informací o zboží, kterému bylo přiděleno celně schválené určení,
- p) provádí kontrolu cestovních dokladů na stanovených celních přechodech,
- q) kontroluje, zda dopravní prostředky jsou označeny mezinárodní rozeznávací značkou,
- r) kontroluje plnění úředního povolení k dovozu a vývozu zboží,
- s) ověřuje způsobilost dopravních prostředků pro přepravu zboží pod celní závěrou,
- t) kontroluje dodržování stanovených nápravných tlaků nákladních vozidel vstupujících do tuzemska nebo vystupujících z tuzemska.

(2) Celní úřad plní i úkoly vyplývající z mezinárodních smluv, zejména

- a) provádí dohled nad osobami, o kterých existují závažné důvody domnívat se, že porušují nebo porušily celní předpisy,
- b) provádí dohled nad pohybem zboží, o kterém je známo, že by mohlo způsobit podstatné porušení celních předpisů,
- c) provádí dohled nad dopravními prostředky a kontejnery, o kterých existuje závažná domněnka, že byly, jsou nebo mohou být použity v rozporu s celními předpisy.

(3) Vláda stanoví nařízením, na kterých celních přechodech provádějí kontrolu cestovních dokladů celní úřady.

§ 12

(1) Příslušníkem celní správy je pracovník, který je v pracovním poměru k ministerstvu a plní úkoly stanovené tímto zákonem (dále jen „celník“).

(2) Ministerstvo stanoví vyhláškou, které funkce v celní správě jsou zařazeny do ozbrojené složky celní správy.

§ 13

(1) Celníkem může být občan České republiky, který dosáhl věku 18 let, který o přijetí do pracovního poměru písemně požádá, a

- a) je bezúhonný,
- b) splnil podmínky přijímacího řízení,
- c) je fyzicky a duševně způsobilý pro výkon celní služby,

- d) dosáhl vzdělání stanovené pro funkci, do které má být ustanoven,
- e) vykonal základní (náhradní) vojenskou službu, pokud podléhá branné povinnosti,
- f) má trvalé bydliště na území České republiky.

(2) Občan, který požádal o přijetí do pracovního poměru celníka, musí být o výsledku přijímacího řízení písemně vyrozuměn.

(3) Ministerstvo stanoví vyhláškou pravidla přijímacího řízení.

(4) Ministerstvo po dohodě s ministerstvem zdravotnictví stanoví vyhláškou zdravotní předpoklady celníků.

§ 14

Předpoklady pro výkon některých funkcí

(1) Pro výkon funkcí uvedených v odstavci 2, musí celník kromě předpokladů uvedených v § 13 odst. 1 splňovat další předpoklady stanovené zvláštním předpisem.⁴⁾

(2) Funkcemi podle odstavce 1 se rozumí

- a) generální ředitel,
- b) náměstek generálního ředitele,
- c) ředitel odboru Generálního ředitelství cel,
- d) náměstek ředitele odboru Generálního ředitelství cel,
- e) vedoucí oddělení Generálního ředitelství cel,
- f) ředitel oblastního celního úřadu,
- g) zástupce ředitele oblastního celního úřadu,
- h) ředitel celního úřadu,
- i) zástupce ředitele celního úřadu,
- j) vedoucí referátu,
- k) vedoucí celní stanice,
- l) vedoucí směny.

§ 15

(1) Celník skládá služební přísahu, která zní

„Slavnostně prohlašuji, že budu čestným, statečným a ukázněným celníkem. Při plnění všech služebních povinností se budu řídit ústavou, zákony a dalšími obecně závaznými právními předpisy a v souladu s nimi i příkazy svých nadřízených. Své povinnosti budu vykonávat řádně, svědomitě a nestranně, při výkonu svých pravomocí budu chránit zájmy společnosti a zákonná práva občanů.“

⁴⁾ Zákon č. 451/1991 Sb., kterým se stanoví některé další předpoklady pro výkon některých funkcí ve státních orgánech a organizacích České a Slovenské Federativní Republiky, České republiky a Slovenské republiky.

K tomu jsem připraven vynaložit všechny své síly a schopnosti.

Tak přísahám!“.

(2) Složení služební přísahy celník potvrdí svým podpisem.

(3) Odmítne-li celník složit služební přísahu, skončí jeho pracovní poměr dnem, kdy k odmítnutí došlo.

§ 16

Hodnosti

Stanoví se tyto hodnosti celníků

- a) 1. skupina hodností:
celní čekatel, celní strážmistr, celní nadstrážmistr, vrchní celní nadstrážmistr,
- b) 2. skupina hodností:
celní asistent, celní kontrolor, vrchní celní kontrolor, celní inspektor,
- c) 3. skupina hodností:
vrchní celní inspektor, celní rada, vrchní celní rada, ministerský celní rada, celní prezident.

Jmenování a povyšování do hodností

§ 17

Celník je při přijetí do pracovního poměru jmenován do hodnosti celního čekatele, není-li stanoveno dále jinak.

§ 18

(1) Celník má nárok na povýšení do nejbližší vyšší hodnosti, splňuje-li tyto podmínky

- a) dosahuje dobrých výsledků ve výkonu služby,
- b) od jeho posledního povýšení uplynula stanovená doba výsluhy let v hodnosti,
- c) splňuje kvalifikační předpoklad vzdělání (odborné i všeobecné) stanovený pro vyšší hodnost.

(2) Ministerstvo stanoví vyhláškou

- a) kvalifikační předpoklady pro hodnost a dobu výsluhy let v hodnosti,
- b) podmínky, za nichž celník, který dosáhl vysokoškolského vzdělání nebo alespoň jeho ucelené části,⁵⁾ je jmenován při přijetí do pracovního poměru do hodnosti vyšší než uvedené v § 16,
- c) podmínky pro jmenování do hodnosti při přijetí občana do pracovního poměru, který již byl celníkem.

§ 19

Propůjčení hodnosti

Celníkovi lze propůjčit vyšší hodnost, než kterou skutečně má, pokud to vyžaduje výkon funkce, do které byl jmenován, nebo jejímž výkonem byl pověřen. Vyšší hodnost lze celníkovi propůjčit pouze na dobu, po kterou to vyžaduje výkon funkce, do které byl celník jmenován nebo jejímž výkonem byl pověřen; propůjčení hodnosti nezakládá nárok na úpravu tarifního platu.

§ 20

Zdravotnická péče

Ministerstvo po dohodě s ministerstvem zdravotnictví stanoví vyhláškou organizaci a výkon zdravotnické péče v celní správě.

§ 21

Náležitosti

(1) Celník má nárok na naturální stejnokrojové náležitosti, kterými jsou věcná plnění potřebná pro výkon pracovní činnosti.

(2) Ministerstvo stanoví vyhláškou podmínky nároku na jednotlivé druhy naturálních stejnokrojových náležitostí, jejich výši a další podrobnosti.

§ 22

Celní vyšetřovatelé

(1) Celní vyšetřovatele jmenuje ministr.

(2) Do funkce celního vyšetřovatele může být jmenován jen celník, který dosáhl věku nejméně 25 let a má vysokoškolské právnické vzdělání nebo alespoň ucelenou část vysokoškolského právnického vzdělání.

(3) Celní vyšetřovatelé jsou ve věcech, které vyšetřují, vázáni pouze ústavou, zákony a ostatními obecně závaznými právními předpisy. V ostatních věcech, týkajících se výkonu jejich činnosti v celních orgánech, jsou celní vyšetřovatelé podřízeni generálnímu řediteli.

(4) Celní vyšetřovatelé jsou oprávněni provádět prvotní úkony pro podezření ze spáchání trestného činu v souvislosti s dovozem, vývozem, tranzitem a jiným nakládáním se zbožím. O zahájení předběžného trestního řízení celní vyšetřovatel neprodleně vyrozumí vyšetřovatele a po provedení prvotních úkonů mu věc nejpozději do tří dnů od zahájení předběžného trestního řízení předá.

⁵⁾ § 19 a 21 zákona č. 172/1990 Sb., o vysokých školách.

(5) Prvotními úkony podle odstavce 4 se rozumí zajištění osoby, případně zboží, zadržení osoby, odnětí věci a výslech osoby podezřelé z trestného činu v souvislosti s dovozem, vývozem, tranzitem a jiným nakládáním se zbožím.

HLAVA TŘETÍ

POVINNOSTI, OPRAVNĚNÍ A PROSTŘEDKY CELNÍKA

DÍL PRVNÍ

POVINNOSTI CELNÍKA

Povinnosti při služebních zákrocích a služebních úkonech

§ 23

(1) Služebním zákrokem se rozumí opatření učiněné celníkem v rámci zákonných oprávnění způsobem uvedeným v § 34 odst. 1 a § 39 a 40 směřující proti osobě nebo skupině osob, která porušuje zákony a další obecně závazné právní předpisy.

(2) Služebním úkonem se rozumí úkon prováděný celníkem při provádění celního dohledu.

§ 24

(1) Při provádění služebních zákroků a služebních úkonů je celník povinen dbát cti, vážnosti a důstojnosti osob i své vlastní a nepřipustit, aby osobám v souvislosti s touto činností vznikla bezdůvodná újma a případný zásah do jejich práv a svobod překročil míru nezbytnou k dosažení účelu sledovaného služebním zákrokem nebo služebním úkonem.

(2) Celník je povinen při služebním zákroku nebo služebním úkonu, prováděným při výkonu svých oprávnění podle § 30 až 37, spojeným se zásahem do práv nebo svobod osob, poučit je o jejich právech, pokud to povaha a okolnosti služebního zákroku nebo služebního úkonu dovolují; v opačném případě je poučí dodatečně.

(3) Osoba, u které má být provedena osobní prohlídka, má právo, aby tuto prohlídku vykonal celník stejného pohlaví, pokud nejde o nutný okamžitý zásah při hledání zbraně.

§ 25

Celník ve službě je povinen v mezích tohoto zákona provést služební zásah nebo služební úkon, popřípadě učinit jiná opatření nezbytná k provedení služebního zákroku nebo služebního úkonu, zejména vyrozumět nejbližší celní úřad nebo policejní útvar, je-li páchan trestný čin nebo přestupek anebo je-li důvodné podezření z jejich páchaní.

§ 26

Celník neprovede služební zásah, jestliže

- a) k jeho provedení nebyl odborně vyškolen nebo vycvičen a jestliže povaha služebního zákroku takové odborné školení nebo vycvičení vyžaduje,
- b) tomu brání povinnost splnit jiný úkol, jehož nesplnění by způsobilo zřejmě závažnější následky, než neprovedení služebního zákroku, nebo
- c) je pod vlivem léků nebo jiných látek, které závažným způsobem snižují jeho schopnost jednání.

§ 27

(1) Celník je při provádění služebního zákroku povinen, pokud to povaha a okolnosti služebního zákroku dovolují, použít odpovídající výzvy.

(2) Pokud to povaha služebního zákroku vyžaduje, použije celník před výzvou slov „jménem zákona!“.

(3) Každý je povinen uposlechnout výzvy zakročujícího celníka.

§ 28

(1) Celník je povinen při výkonu své pravomoci prokázat svou příslušnost k celní správě, pokud to povaha a okolnosti služebního zákroku nebo jiného služebního úkonu dovolují.

(2) Příslušnost k celní správě prokazuje celník služebním stejnokrojem, který je při výkonu služby označen identifikačním číslem, služebním průkazem nebo ústním prohlášením „celní správa“.

(3) Ústním prohlášením „celní správa“ prokazuje celník svou příslušnost k celní správě pouze ve výjimečných případech, kdy okolnosti služebního zákroku neumožňují tuto příslušnost prokázat služebním stejnokrojem nebo služebním průkazem. Služebním stejnokrojem nebo služebním průkazem se celník prokáže ihned, jakmile to okolnosti služebního zákroku dovolí.

§ 29

Okolností, která nedovoluje poučení osoby o jejích právech podle § 24 odst. 2, nebo která nedovoluje použít výzvy podle § 27 odst. 1, nebo která nedovoluje prokázání příslušnosti k celní správě podle § 28 odst. 1, je zejména bezprostřední napadení celníka nebo bezprostřední ohrožení života nebo zdraví jiné osoby.

DÍL DRUHÝ

OPRAVNĚNÍ CELNÍKA

§ 30

Oprávnění požadovat vysvětlení

(1) Celník je oprávněn požadovat potřebná vysvětlení od osoby, která může přispět k objasnění sku-

tečností důležitých pro odhalení trestného činu nebo přestupku souvisejícího s dovozem, vývozem nebo tranzitem zboží nebo s jiným nakládáním se zbožím a jejich pachatele, a v případě potřeby ji vyzvat, aby se ve stanovenou dobu dostavila na určené místo.

(2) Osoba je povinna požadavku nebo výzvě podle odstavce 1 vyhovět.

(3) Vysvětlení může odepřít pouze osoba, která by jí sobě, svému příbuznému v pokolení přímém, sourozenci, osvojiteli, osvojenci, manželu nebo druhu, jakož i jiným osobám v poměru rodinném nebo obdobném, jejichž újmu by právem pociťovala jako újmu vlastní, způsobila nebezpečí trestního stíhání nebo nebezpečí postihu za přestupek.

(4) Vysvětlení nesmí být požadováno od osoby, která by jí porušila státem uloženou nebo uznanou povinnost mlčenlivosti, ledaže by byla této povinnosti zproštěna příslušným orgánem nebo tím, v jehož zájmu tuto povinnost má.

(5) Celník je povinen osobu předem poučit o možnosti odepřít vysvětlení podle odstavců 3 a 4.

(6) Kdo se dostaví na výzvu, má nárok na náhradu nutných výdajů a na náhradu ušlého výdělků (dále jen „náhrada“). Náhradu poskytuje Generální ředitelství cel. Nárok na náhradu nemá ten, kdo se dostavil jen ve vlastním zájmu nebo pro své prokázané protiprávní jednání.

(7) Nárok na náhradu podle odstavce 6 zaniká, jestliže jej osoba neuplatní do sedmi dnů ode dne, kdy se na výzvu podle odstavce 1 dostavila. O tom musí být osoba poučena.

(8) Nevyhoví-li osoba bez dostatečné omluvy nebo bez závažných důvodů výzvě podle odstavce 1, a to ani po uložení pořádkových opatření, může být předvedena celníkem na nejbližší celní úřad k sepsání protokolu o podání vysvětlení.

(9) Protokol o podání vysvětlení musí být s osobou sepsán bez zbytečného odkladu po jejím předvedení; po jeho sepsání celník osobu propustí.

(10) O předvedení sepíše celník úřední záznam.

§ 31

Oprávnění požadovat prokázání totožnosti

(1) Prokázání totožnosti znamená prokázání jména a příjmení, data narození a bydliště osoby. Důvod ke zjišťování totožnosti určuje míru spolehlivosti, s níž se zjištění provádí.

(2) Celník je oprávněn vyzvat k prokázání totožnosti osobu

- a) přistiženou při spáchání trestného činu nebo přestupku v souvislosti s dovozem, vývozem, tranzitem nebo jiným nakládáním se zbožím,

- b) od které je požadováno vysvětlení podle § 30 odst. 1,

- c) zdržující se v celním pohraničním pásmu.

Osoba je povinna výzvě vyhovět.

(3) Odmítne-li osoba uvedená v odstavci 2 prokázat svou totožnost nebo nemůže-li ji prokázat ani po předchozím poskytnutí potřebné součinnosti k prokázání své totožnosti, je celník oprávněn tuto osobu předvést na celní úřad k provedení služebních úkonů za účelem zjištění její totožnosti a objasnění věci. Po zjištění totožnosti osoby celník předvedenou osobu propustí, nebrání-li tomu zákonné důvody.

(4) Celník je rovněž oprávněn předvést osobu přistiženou při spáchání trestného činu nebo přestupku v souvislosti s dovozem, vývozem, tranzitem nebo jiným nakládáním se zbožím na dobu nezbytně nutnou k provedení služebních úkonů, nejdéle však na 24 hodin, je-li důvodná obava, že osoba bude v protiprávním jednání pokračovat anebo bude mařit řádné objasnění věci; při vyrozumění této skutečnosti postupuje celník obdobně podle § 32 odst. 4.

(5) Nezjistí-li celník totožnost osoby předvedené podle odstavce 3 do šesti hodin od předvedení, ani na základě sdělených údajů ani v evidencích obyvatel a je-li podezření, že předvedená osoba uvádí nepravdivé údaje ke své osobě, předá ji nejbližšímu orgánu Policie České republiky.

(6) O předvedení a provedených služebních úkonech sepíše celník úřední záznam.

§ 32

Zajištění

(1) Celník je oprávněn zajistit osobu, která

- a) se pokusila o útěk při předvedení podle § 30 odst. 8 a § 31 odst. 4,
- b) v místnostech nebo prostorách celních orgánů slovně uráží jinou osobu nebo celníka anebo úmyslně znečišťuje či poškozuje zařízení nebo majetek celní správy.

(2) Pominou-li důvody zajištění, je celník povinen osobu ihned propustit.

(3) Zajištění může trvat nejdéle 24 hodin od okamžiku omezení osobní svobody.

(4) Po zajištění je celník povinen na žádost osoby zajištěné vyrozumět o této skutečnosti některou z osob uvedených v § 30 odst. 3, popřípadě jinou jí určenou osobu. Jedná-li se o osobu mladší 18 let, je celník povinen vyrozumět zákonného zástupce této osoby a příslušný orgán péče o mládež. Jde-li o vojáka, je celník povinen vyrozumět nejbližší posádkovou správu nebo vojenský útvar.

(5) O zajištění osoby sepíše celník úřední záznam.

§ 33

Oprávnění k pohybu agresivních osob

(1) Osobě, která fyzicky napadá jinou osobu nebo celníka nebo poškozuje cizí majetek nebo se pokusí o útěk, může být omezena možnost volného pohybu připoutáním k vhodnému předmětu.

(2) Omezení volného pohybu může trvat pouze po dobu, než osoba od násilného chování upustí nebo než bude předána orgánům Policie České republiky, nejdéle však dvě hodiny.

(3) O důvodech použití tohoto oprávnění sepíše celník úřední záznam.

§ 34

Oprávnění odebrat zbraň

(1) Celník je oprávněn přesvědčit se, zda předváděná nebo zajištěná osoba nemá u sebe zbraň, jíž by mohla ohrozit život nebo zdraví své nebo jiné osoby, a odebrat ji.

(2) Zbraní podle odstavce 1 se rozumí cokoli, čím je možno učinit útok proti tělu důrazněji.⁶⁾

(3) Odebranou zbraň podle odstavce 1 je celník povinen vrátit proti podpisu při propuštění předvedené nebo zajištěné osoby. To neplatí, brání-li vrácení zbraně zákonné důvody. O odebrání zbraně vystaví celník osobě, které byla odebrána, potvrzení.

§ 35

Oprávnění zakázat vstup na určená místa

Jestliže to vyžaduje účinné zabezpečení provádění celního dohledu, je celník oprávněn přikázat každému, aby na nezbytně nutnou dobu nevstupoval na určená místa nebo se na nich nezdržoval.

§ 36

Oprávnění celníků při kontrole po propuštění zboží

Celník může způsobem a ve lhůtě stanovené v tomto zákoně provádět následnou kontrolu po propuštění zboží. V této souvislosti je oprávněn požadovat potřebná vysvětlení, jakož i pořizovat dokumentaci.

§ 37

Oprávnění v celním pohraničním pásmu

Pokud tento zákon, zvláštní předpis nebo mezinárodní smlouva nestanoví jinak, může celník v celním pohraničním pásmu (§ 1) zastavovat osoby a dopravní prostředky, provádět celní kontrolu zavazadel, dopravních prostředků, jejich nákladů, přepravních a průvozních listin; ustanovení § 30 až 36 tím nejsou

dotčena. Zastavování osob a dopravních prostředků a kontrola zavazadel, dopravních prostředků, jejich nákladu, přepravních a průvozních listin nesmí sledovat jiný zájem než odhalení zboží, které uniklo celnímu dohledu, a zjištění osoby, která zboží celnímu dohledu odňala nebo se tohoto odnětí zúčastnila.

DÍL TŘETÍ

**POUŽITÍ DONUCOVACÍCH PROSTŘEDKŮ
A ZBRANĚ CELNÍKEM**

§ 38

Donucovací prostředky

(1) Donucovacími prostředky jsou

- a) hmaty, chvaty, údery a kopy sebeobraný,
- b) slzotvorné prostředky,
- c) obušek,
- d) pouta,
- e) služební pes,
- f) technické prostředky k zabránění odjetí vozidla,
- g) zastavovací pás a jiné prostředky k násilnému zastavení vozidla,
- h) úder střelnou zbraní,
- i) hrozba namířenou střelnou zbraní,
- j) varovný výstřel do vzduchu.

(2) Donucovacími prostředky je celník oprávněn použít v zájmu ochrany bezpečnosti osob, své vlastní a majetku a ochrany veřejného pořádku v celním prostoru pohraničního celního úřadu, proti osobě, která je ohrožuje.

(3) Před použitím donucovacích prostředků je celník povinen vyzvat osobu, proti které zakročuje, aby upustila od protiprávního jednání, s výstrahou, že bude použito některého z donucovacích prostředků. To neplatí v případě ustanovení odstavce 1 písm. g). Od výzvy s výstrahou může upustit jen v případě, že je ohrožen jeho život nebo zdraví nebo život nebo zdraví jiné osoby a věc nesnese odkladu.

(4) O tom, který z donucovacích prostředků použije, rozhoduje celník podle konkrétní situace tak, aby dosáhl účelu sledovaného služebním zákrokem; přitom použije takového donucovacího prostředku, který je nezbytně nutný k překonání odporu osoby, která se dopouští protiprávního jednání.

(5) Celník je povinen dbát, aby použitím donucovacího prostředku nezpůsobil osobě újmu zřejmě nepřiměřenou povaze a nebezpečnosti protiprávního jednání.

⁶⁾ § 89 trestního zákona.

§ 39

Nošení zbraně

Pracovník celní správy zařazený ve funkci, která je stanovena vyhláškou podle § 12 odst. 2, je oprávněn nosit služební zbraň při plnění služebních povinností stanovených celními předpisy.

§ 40

Použití zbraně

(1) Celník oprávněný nosit zbraň podle § 39 je oprávněn použít zbraň jen v těchto případech

- a) aby v případě nutné obrany nebo při pomoci v nutné obraně odvrátil přímo hrozící nebo trvající útok vedený proti jeho osobě nebo útok na život nebo zdraví jiné osoby,
- b) jestliže se nebezpečný pachatel, proti němuž zakročuje, na jeho výzvu nevzdá nebo se zdráhá opustit svůj úkryt,
- c) nelze-li jinak překonat odpor směřující ke zmaření jeho závažného služebního zákroku,
- d) aby zamezil útěku pachatele zvláště závažného úmyslného trestného činu, jehož nemůže jiným způsobem zadržet,
- e) aby přinutil k zastavení dopravní prostředek, jehož řidič na opětovnou výzvu nebo znamení dané podle zvláštních předpisů nezastaví a nelze-li jej zastavit jiným způsobem,
- f) aby odvrátil nebezpečný útok, který ohrožuje chráněný objekt celní správy, po marné výzvě, aby bylo upuštěno od tohoto útoku,
- g) aby zneškodnil zvíře bezprostředně ohrožující život nebo zdraví osob,
- h) když osoba, proti níž byl použit donucovací prostředek hrozby střelnou zbraní nebo donucovací prostředek varovný výstřel, neuposlechne pokynů celníka směřujících k zajištění bezpečnosti jeho vlastní nebo jiné osoby.

(2) Zbraní se podle odstavce 1 rozumí zbraň střelná, bodná a sečná.

(3) Použití zbraně celníkem v případech uvedených v odstavci 1 písm. a) až f) je přípustné pouze tehdy, jestliže použití donucovacích prostředků by bylo zřejmě neúčinné.

(4) Před použitím zbraně v případech uvedených v odstavci 1 písm. a) až f) je celník povinen vyzvat osobu, proti které zakročuje, aby upustila od protiprávního jednání, s výstrahou, že bude použito zbraně. Od výzvy s výstrahou může upustit jen v případě, že je ohrožen jeho život nebo zdraví anebo je-li ohrožen život nebo zdraví jiné osoby a věc nesnese odkladu.

(5) Při použití zbraně je celník povinen dbát nutné opatrnosti, zejména aby nebyl ohrožen život nebo zdraví jiných osob, a co nejvíce šetřit život osoby, proti níž zákrok směřuje.

(6) Celník může použít zbraně jen v celním pohraničním pásmu.

Povinnosti celníka po použití donucovacích prostředků a zbraně

§ 41

(1) Jestliže celník zjistí, že při použití donucovacích prostředků došlo ke zranění osoby, je povinen, jakmile to okolnosti dovolí, poskytnout zraněné osobě první pomoc a zajistit lékařské ošetření.

(2) Po každém použití zbraně, při kterém došlo ke zranění osoby, je celník povinen ihned, jakmile to okolnosti dovolí, poskytnout zraněné osobě první pomoc a zajistit lékařské ošetření. Dále je povinen učinit všechny neodkladné úkony, aby mohla být řádně objasněna oprávněnost použití zbraně.

§ 42

(1) Každý služební zákrok, při kterém bylo použito donucovacích prostředků nebo zbraně, je celník povinen bezodkladně hlásit svému nadřízenému.

(2) O použití donucovacích prostředků nebo zbraně je celník povinen podat svému nadřízenému písemné hlášení s uvedením důvodu, průběhu a výsledku jejich použití.

(3) Vzniknou-li pochybnosti o oprávněnosti nebo přiměřenosti použití donucovacích prostředků nebo zbraně anebo byla-li při jejich použití způsobena smrt, újma na zdraví nebo škoda na majetku, je nadřízený povinen zjistit, zda jich bylo použito v souladu se zákonem. O výsledku tohoto zjištění sepíše úřední záznam.

§ 43

Zvláštní omezení

Při služebním zákroku proti těhotné ženě, osobě vysokého věku, osobě se zjevnou tělesnou vadou nebo chorobou a osobě zjevně mladší 15 let nesmí celník použít úderu a kopu sebeobranou, slzotvorného prostředku, obrušku, pout, služebního psa, úderu zbraní, hrozby zbraní, varovného výstřelu a zbraně, vyjma případů, kdy útok těchto osob bezprostředně ohrožuje život a zdraví celníka nebo jiných osob, nebo hrozí větší škoda na majetku a nebezpečí nelze odvrátit jinak.

DÍL ČTVRTÝ**POVINNOST POSKYTNOUT POMOC**

§ 44

Celník je oprávněn v případě nebezpečí bezprostředního ohrožení života a závažného ohrožení zdraví nebo majetku požádat každého o pomoc při plnění služebních povinností. Kdo byl o tuto pomoc požádán, je povinen ji poskytnout. Nemusí tak učinit, jestliže by tím vystavil vážnému ohrožení sebe nebo osoby uvede-

né v § 29 odst. 3, nebo brání-li tomu jiné důležité okolnosti.

HLAVA ČTVRTÁ NÁHRADA ŠKODY

§ 45

(1) Stát odpovídá za škodu osobě, která poskytla pomoc celním orgánům nebo celníkovi na jejich žádost nebo s jejich vědomím (dále jen „poškozený“). Stát se této odpovědnosti může zprostit jen tehdy, způsobí-li si tuto škodu poškozený úmyslně sám.

(2) Došlo-li u poškozeného k újmě na zdraví nebo smrti, určí se rozsah a výše náhrady škody podle předpisů o odškodňování pracovních úrazů pracovníků. Vláda stanoví nařízeními, ve kterých případech a v jakém rozsahu

- a) náleží poškozenému, vedle nároků podle pracovních předpisů, jednorázové mimořádné odškodnění,
- b) se zvyšuje jednorázové odškodnění náležející podle pracovních předpisů pozůstalým po poškozeném, a kdy lze takové odškodnění přiznat osobám, které byly na poškozeného odkázány výživou.

(3) Stát odpovídá i za škodu na věcech, která poškozenému vznikla v souvislosti s poskytnutím pomoci. Přitom se hradí skutečná škoda, a to uvedením v předešlý stav; není-li to možné nebo účelné, hradí se v penězích. Poškozenému může být přiznána i úhrada nákladů spojených s pořízením nové věci náhradou za věc poškozenou.

(4) Stát odpovídá i za škodu, kterou poškozený způsobil v souvislosti s pomocí poskytnutou celním orgánům nebo celníkovi.

(5) Stát odpovídá i za škodu způsobenou celními orgány nebo celníkem v souvislosti s plněním jejich úkolů stanovených celními předpisy; to neplatí, pokud se jedná o škodu způsobenou osobě, která svým protiprávním jednáním oprávněný a přiměřený služební zákrok vyvolala.

(6) Náhradu škody poskytuje v zastoupení státu ministerstvo.

HLAVA PÁTÁ INFORMACE O CELNÍCH PŘEDPISECH A CELNÍ DOHLED

DÍL PRVNÍ INFORMACE O CELNÍCH PŘEDPISECH

§ 46

(1) Každý může od celních orgánů požadovat informaci o celních předpisech uplatňovaných v konkrétním případě.

Nevztahuje-li se žádost týkající se zboží, které má obchodní charakter, na skutečně zamýšlený dovoz nebo vývoz, nemusí celní orgány informaci podat.

(2) Informace o sazebním zařazení zboží podaná písemně je závazná po dobu šesti let (dále jen „závazná informace“). Kdo obdrží závaznou informaci, má právo požadovat, aby při celním řízení bylo zboží zařazeno podle podpoložky celního sazebníku ve shodě s touto informací. Byla-li závazná informace podána na základě nepřesných nebo neúplných údajů žadatele, celní orgány ji zruší.

(3) Závazná informace přestává platit, jestliže se dostala do rozporu s celním předpisem, který nabyt účinnosti po podání této informace; celní orgány musí o této skutečnosti žadatele vyrozumět.

(4) Žádost o závaznou informaci se podává písemně; k ní se připojují potřebné vzorky, nebo, není-li to vzhledem k povaze zboží možné, vyobrazení a technický popis zboží. Každá žádost se může týkat jen jednoho druhu zboží. V žádosti je třeba uvést všechny údaje, jež mohou mít vliv na sazební zařazení zboží, zejména údaje o složení, způsobu výroby, způsobu a účelu upotřebení a o původu zboží. Vyžádá-li si příslušný celní orgán k správnému posouzení věci znalecký posudek nebo provedení analýzy zboží, hradí náklady za vyhotovení znaleckého posudku nebo provedení analýzy žadatel.

DÍL DRUHÝ CELNÍ DOHLED A JEHO PROVÁDĚNÍ

§ 47

Celní dohled

Zboží podléhá celnímu dohledu od vstupu do tuzemska až do okamžiku zjištění jeho celního statutu a v případě zahraničního zboží, bez dotčení ustanovení § 131, do okamžiku změny jeho celního statutu nebo umístění tohoto zboží do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu anebo jeho zpětného vývozu nebo jeho zničení pod přímým dohledem celních orgánů.

§ 48

Provádění celního dohledu

(1) Kdo má, nebo je pravděpodobné, že má zboží, které podléhá celnímu dohledu, může být podroben celní kontrole.

(2) Při celním dohledu se zjišťuje druh, množství a jiné skutečnosti o zboží, potřebné k posouzení, zda se dovoz, vývoz nebo tranzit zboží uskutečňuje v souladu s celními předpisy.

(3) Při celním dohledu musí být šetřeny ústavní a jiné zákonné předpisy o ochraně osobní svobody a listovního tajemství.

(4) V rámci celního dohledu může být způsobem uvedeným v § 24 prováděna osobní prohlídka v případech důvodného podezření, že osoba při přestupu státních hranic ukrývá u sebe zboží, které podléhá clu. Osobní prohlídka může být provedena teprve tehdy, jestliže výzva celníků, aby podezřelá osoba vydala ukrývané zboží, je bezvýsledná. Osobní prohlídka může být na žádost kontrolované osoby provedena pouze za přítomnosti nezúčastněné osoby. Způsob provádění osobní prohlídky a přítomnost nezúčastněné osoby upraví ministerstvo vyhláškou.

(5) Vnitřní celní kontrolu listovních zásilek lze provést pouze tehdy, je-li důvodné podezření, že listovní zásilky obsahují nejen písemná sdělení, ale i zboží podléhající clu. Skutečnost, že byla provedena vnitřní celní kontrola, je povinen celní úřad na obalu listovní zásilky potvrdit úředně stanoveným způsobem.

(6) O provedení osobní prohlídky a vnitřní celní kontroly listovních zásilek musí být sepsán úřední záznam.

(7) Celní orgány mohou při provádění celního dohledu rovněž pořizovat kopie příslušných dokladů, požadovat potřebná vysvětlení, jakož i pořizovat dokumentaci. V případě porušení celních předpisů mohou tyto doklady zadržet.

§ 49

Osvobození od celní kontroly

Celní kontrole nepodléhá

- a) zboží dovážené, vyvážené a přepravované v tranzitu, jako zavazadla představitelů jiných států a ostatních osob, které požívají výsady a imunity podle zákona a mezinárodního práva,
- b) diplomatická pošta a konzulární zavazadlo a jiná pošta požívající ochrany podle mezinárodního práva,
- c) diplomatická pošta ministerstva zahraničních věcí a zastupitelských úřadů České republiky.

§ 50

Povinnost součinnosti osob, u nichž se provádí celní dohled

(1) Každý, kdo má u sebe zboží podléhající celnímu dohledu, je povinen umožnit celním orgánům provádění celního dohledu v dopravních prostředcích, provozních skladech a na jiných místech, v nichž se toto zboží nachází a předložit jim veškeré doklady vztahující se k tomuto zboží.

(2) Osoby, u nichž se provádí celní dohled, jsou povinny strpět úkony nezbytné k provedení tohoto dohledu a jsou povinny poskytovat celním orgánům při jeho provádění nezbytnou součinnost; na žádost celních orgánů a ve lhůtě jimi stanovené jsou povinny poskytnout celním orgánům jimi stanovené veškeré doklady a údaje, bez ohledu na prostředek, na kterém

jsou vedeny, informace a jakoukoliv pomoc, které jsou potřebné k provádění celního dohledu. Celní orgány bez souhlasu této osoby nesmějí doklady předávat a údaje a informace sdělovat jiným osobám, s výjimkou případů, kdy tak mohou učinit podle zvláštních předpisů.

(3) Poskytnutí dokladů, údajů a informací může odepřít ten, kdo by tím porušil zákonem uloženou nebo uznanou povinnost mlčenlivosti, ledaže by byl této povinnosti zproštěn příslušným orgánem nebo tím, v jehož zájmu tuto povinnost má.

§ 51

Součinnost třetích osob

(1) Soudy, jiné státní orgány a notáři v případech, kdy předmět řízení před nimi podléhá podle tohoto nebo zvláštního zákona clu, daním a poplatkům vybíraným při dovozu, vývozu nebo tranzitu, jsou povinny poskytnout celním orgánům údaje potřebné pro vyměření a vymáhání tohoto cla, daní a poplatků.

(2) Státní kontrolní orgány mají povinnost sdělovat celním orgánům výsledky kontrol, pokud mají vztah k celnímu dluhu nebo daňovým povinnostem.

(3) Banky jsou povinny jen na písemné vyžádání celních orgánů, i bez souhlasu klienta, sdělovat čísla bankovních účtů, jejich vlastníky, stav účtů a jejich pohyb a údaje o úvěrech a vkladech ve věci celního a daňového řízení, jehož je klient účastníkem. Písemné vyžádání musí obsahovat údaje, podle nichž může banka příslušnou záležitost identifikovat.

(4) Veřejní přepravci jsou na výzvu celních orgánů povinni sdělit jim zejména odesílatele a adresáty a skutečné příjemce jimi přepravovaných nákladů, jakož i údaje o době přepravy, množství přepravovaného zboží, charakter zásilky a případné další údaje, pokud jim budou známy.

(5) Ten, kdo se přímo nebo nepřímo účastní dovozu, vývozu nebo tranzitu zboží, je povinen poskytnout celním orgánům na jejich žádost a ve lhůtě jimi stanovené veškeré doklady a údaje, bez ohledu na prostředek, na kterém jsou vedeny, informace a pomoc, které jsou potřebné k provádění celního dohledu. Poskytnutí dokladů, údajů a informací může odepřít ten, kdo by tím porušil zákonem uloženou nebo uznanou povinnost mlčenlivosti, ledaže by byl této povinnosti zproštěn příslušným orgánem nebo tím, v jehož zájmu tuto povinnost má.

(6) Celní orgány nesmějí předávat doklady a sdělovat údaje a informace jiným osobám bez souhlasu příslušné osoby, s výjimkou případů, kdy tak mohou učinit podle zvláštních předpisů.

§ 52

(1) Nestanoví-li zvláštní předpis jinak, je ten, kdo má doklady a údaje týkající se dovozu, vývozu nebo

tranzitu zboží, povinen uschovat tyto doklady a údaje minimálně po dobu deseti let, a to bez ohledu na prostředek, na kterém jsou vedeny.

(2) Lhůta uvedená v odstavci 1 počíná běžet

- a) od konce kalendářního roku, v němž celní úřad přijal prohlášení na propuštění zboží do volného oběhu jiného než je uvedeno v písmenu b) nebo k vývozu, nebo
- b) od konce kalendářního roku, v němž přestalo být pod celním dohledem zboží propuštěné do volného oběhu s úplným nebo částečným osvobozením od dovozního cla v důsledku jeho konečného použití, nebo
- c) od konce kalendářního roku, v němž byl ukončen jiný režim, než je uveden v písmenech a) a b).

(3) Jestliže se při následné kontrole provedené se zaměřením na správné stanovení celního dluhu zjistí, že je nutno původní rozhodnutí změnit, lhůta podle odstavce 1 ode dne, v němž bylo toto zjištění učiněno, do dne vydání nového rozhodnutí neběží.

§ 53

(1) Je-li lhůta pro provádění celních předpisů stanovena těmito předpisy, nelze tuto lhůtu prodloužit; lhůta však neskončí dříve, než budou příslušná ustanovení celních předpisů provedena.

(2) Mělo-li by uplynutí stanovené lhůty za následek zánik práva nebo uložení sankce a žadatel prokáže, že nemohl tuto lhůtu dodržet v důsledku nehody nebo vyšší moci, může celní úřad lhůtu uvedenou v odstavci 1 prodloužit.

HLAVA ŠESTÁ CLO A CELNÍ SAZEBNÍK

DÍL PRVNÍ CLO

§ 54

Druhy cla

(1) Dovozním clem se rozumí clo vybírané při dovozu zboží.

(2) Vývozním clem se rozumí clo vybírané při vývozu zboží.

(3) Antidumpingovým clem se rozumí clo vybírané z dováženého zboží, které je předmětem dumpingu. Dumpingem se pro účely tohoto zákona rozumí případy, kdy je zahraniční zboží dováženo do tuzemska za cenu nižší, než je obvyklá cena konkurenčního zboží v tuzemsku a hrozí-li způsobit nebo způsobí ohrožení tuzemské výroby nebo jejího rozvoje.

(4) Vyrovnávacím clem se rozumí zvláštní clo vybírané za účelem vyrovnání prémie anebo subvence, která byla přímo nebo nepřímo poskytnuta na zhotovení, výrobu nebo vývoz zboží.

(5) Odvetným clem se rozumějí přírážky k celním sazbám, popřípadě zavedení zvláštního cla ze zboží, které podle celního sazebníku clu nepodléhá, stanovené po přechodnou dobu z důvodů hospodářské odvetvy na zboží dovážené ze státu, který diskriminuje Českou republiku v hospodářských vztazích.

(6) Antidumpingové clo, vyrovnávací clo a odvetné clo stanoví vláda nařízením.

§ 55

Zboží podléhající clu

(1) Dovoznímu clu podléhá všechno dovážené zboží s výjimkou zboží, které je v celním sazebníku výslovně označeno za zboží bez cla.

(2) Vývoznímu clu podléhá vyvážené zboží, jen pokud celní sazebník výslovně takové clo stanoví.

(3) Clu nepodléhá zboží, které je v mezinárodních smlouvách výslovně označeno za zboží bez cla.

DÍL DRUHÝ CELNÍ SAZEBNÍK

§ 56

(1) Vznikl-li celní dluh, vyměřuje se clo podle sazeb stanovených celním sazebníkem (dále jen „celní sazba“) ze základu stanoveného tímto zákonem.

(2) Celní sazby a měrné jednotky celního sazebníku stanoví a celní sazebník vydává vláda.

(3) Ze zboží, které nemá obchodní charakter, může být clo vyměřeno podle jednotné celní sazby. Ministerstvo stanoví vyhláškou, ve kterých případech se použije jednotná celní sazba pro vyměření cla a její výši.

(4) Ministerstvo po dohodě s ministerstvem zahraničních věcí a ministerstvem průmyslu a obchodu může vyhláškou stanovit, že se smluvní sazby použijí i u zboží pocházejícího ze státu, s nímž nebyla uzavřena smlouva o vzájemném poskytování celních výhod.

§ 57

(1) Celní sazebník obsahuje

- a) kombinovanou nomenklaturu zboží,⁷⁾
- b) jinou nomenklaturu, která je plně nebo částečně založena na kombinované nomenklatuře, anebo která k ní přidává další třídění stanovené zvláštními předpisy, které upravují provádění celně sazebních opatření při obchodu se zbožím,

⁷⁾ Vyhláška ministra zahraničních věcí č. 160/1988 Sb., o Mezinárodní úmluvě o harmonizovaném systému popisu a číselného označování zboží a Protokol o její změně.

- c) všeobecné celní sazby,
- d) smluvní celní sazby,
- e) preferenční sazební opatření obsažená v mezinárodních smlouvách, které upravují poskytování celních sazebních preferencí (preferenční smluvní celní sazby),
- f) preferenční sazební opatření přijatá jednostranně vůči některým státům, skupinám států nebo území,
- g) jednostranná sazební opatření poskytující snížení dovozního cla u některého zboží,
- h) další sazební opatření vyplývající z jiných obecně závazných právních předpisů.

(2) Jsou-li splněny podmínky pro použití sazebních opatření, která jsou uvedena v odstavci 1 písm. d) až g), postupuje příslušný celní úřad, a to i bez návrhu deklaranta, nejdříve podle těchto sazebních opatření místo sazebního opatření uvedeného v odstavci 1 písm. c); ustanovení celních předpisů upravující používání jednotné celní sazby tím nejsou dotčena.

(3) Je-li použití sazebních opatření uvedených v odstavci 1 písm. d) až g) omezeno pouze na určitý objem dováženého zboží, použijí se tato opatření pouze na tento objem.

§ 58

Sazební zařazení

Sazební zařazení zboží je určeno

- a) podpoložkou kombinované nomenklatury, nebo
- b) podpoložkou jiné nomenklatury uvedené v § 57 odst. 1 písm. b), anebo
- c) podpoložkou jiné nomenklatury, která je plně nebo částečně založena na kombinované nomenklatuře, anebo která k ní přidává další třídění stanovené zvláštními předpisy, které upravují provádění nesazebních opatření při obchodu se zbožím.

HLAVA SEDMÁ

PŮVOD ZBOŽÍ A CELNÍ HODNOTA

DÍL PRVNÍ

PŮVOD ZBOŽÍ

Oddíl první

Nepreferenční původ zboží

§ 59

Ustanovení § 60 až 63 vymezují stanovení nepreferenčního původu zboží pro účely použití

- a) celního sazebníku, s výjimkou opatření uvedených v § 57 odst. 1 písm. e) a f),
- b) nesazebních opatření stanovených zvláštními předpisy při obchodu se zbožím.

§ 60

(1) Za zboží pocházející z určitého státu se považuje zboží, které bylo zcela získáno nebo vyrobeno v tomto státu.

(2) Zboží, na jehož výrobě se podílejí dva nebo více států, pochází z toho státu, kde došlo k poslednímu podstatnějšímu, ekonomicky zdůvodněnému přepracování, které bylo provedeno v podnicích pro to zřízených a které vyústilo v nový výrobek nebo představuje důležitý stupeň výroby.

(3) Ministerstvo stanoví vyhláškou pravidla pro stanovení nepreferenčního původu některých druhů zboží, na jehož výrobě se podílejí dva nebo více států a co se považuje za podstatnější, ekonomicky zdůvodněné přepracování zboží.

§ 61

(1) Pro účely § 60 odst. 1 se zbožím získaným nebo vyrobeným v určitém státu rozumí

- a) nerostné produkty vytěžené z jeho území,
- b) rostlinné produkty sklizené v tomto státu,
- c) živá zvířata narozená, vylíhnutá a odchovaná v tomto státu,
- d) výrobky získané ze zvířat chovaných v tomto státu,
- e) produkty honby a rybolovu v tomto státu,
- f) produkty mořského rybolovu a jiné produkty vytěžené z moře mimo teritoriální vody jakéhokoliv pobřežního státu loděmi tohoto státu, jež jsou registrovány nebo přihlášeny v tomto státu a nesou vlajku tohoto státu,
- g) zboží zhotovené na palubě rybářských zpracovatelských lodí tohoto státu výhradně z produktů uvedených pod písmenem f), za předpokladu, že zpracovatelské lodě jsou registrovány nebo přihlášeny v tomto státu a nesou jeho vlajku,
- h) produkty získané z mořského dna nebo z mořského podzemí ležícího mimo teritoriální vody, za předpokladu, že tento stát má výhradní práva k využívání tohoto mořského dna nebo mořského podzemí,
- i) odpady a zbytky pocházející z výrobních operací prováděných v tomto státu,
- j) vyřazené předměty, sebrané v tomto státu a použitelné pouze k opětovnému získání surovin,
- k) zboží, v jakémkoliv výrobním stupni, získané v tomto státu výlučně z výrobků a produktů uvedených v písmenech a) až j) nebo z jejich následných výrobků nebo produktů.

(2) Pro účely odstavce 1 se státem nebo územím rozumí také teritoriální vody tohoto státu nebo území.

§ 62

Zjistí-li se, nebo na základě zjištěných skutečností

je pravděpodobné, že jediným cílem přepracování zboží je snaha obejít ustanovení obecně závazných právních předpisů upravujících obchod se zbožím s některými státy, nebude takto vyrobenému zboží přiznáno, že pochází z tohoto státu.

§ 63

(1) Ministerstvo může vyhláškou stanovit náležitosti osvědčení o původu zboží a případy, kdy musí být předloženo osvědčení o původu zboží nebo písemné prohlášení vývozce na obchodním dokladu, kterým vývozce potvrzuje, že předmětné zboží pochází ze státu, ve kterém bylo prohlášení učiněno, a že vyhovuje ustanovením § 61.

(2) V jiných případech, než na které se vztahuje ustanovení odstavce 1, se původ zboží stanoví na základě údaje dovozce v celním prohlášení.

(3) V případě vážných pochybností mohou celní orgány, a to i tehdy, kdy je předloženo osvědčení o původu zboží nebo písemné prohlášení vývozce, požadovat dodatečný důkaz prokazující, že původ zboží je stanoven v souladu s celními předpisy.

Oddíl druhý

Preferenční původ zboží

§ 64

(1) Stanovení původu zboží, na které se vztahují mezinárodní smlouvy uvedené v § 57 odst. 1 písm. e), se řídí těmito smlouvami a stanovení původu zboží, na které se vztahují výhody z preferenčního sazebního opatření podle § 57 odst. 1 písm. f), se řídí podmínkami stanovenými vyhláškou ministerstva.

(2) Ministerstvo po dohodě s ministerstvem průmyslu a obchodu stanoví vyhláškou pravidla, jimiž se řídí stanovení původu zboží, aby mohla být použita opatření uvedená v § 57 odst. 1 písm. e) nebo f), způsob prokazování původu zboží a náležitosti osvědčení o původu zboží.

DÍL DRUHÝ

CELNÍ HODNOTA

§ 65

(1) Pro účely celního hodnocení se rozumí

- a) vyrobeným zbožím také vypěstované, vypracované nebo vytěžené zboží,
- b) stejným zbožím zboží, které je stejné ve všech ohledech včetně typických znaků, jakosti a jména. Menší rozdíly ve vzhledu nevylučují, aby zboží, které jinak odpovídá definici, bylo považováno za stejné,
- c) podobným zbožím zboží, které má podobné znaky a složení, které umožňují, aby plnilo stejnou funkci a bylo komerčně zaměnitelné. Jakost zboží,

jeho název a existence ochranné nebo výrobní známky nebo obchodního jména, patří mezi činitele, které je nutno vzít v úvahu při posuzování, zda jde o podobné zboží,

- d) zbožím stejné kategorie nebo druhu zboží, které patří do jedné skupiny nebo řady zboží, vyráběné zvláštním odvětvím nebo zvláštním úsekem výrobního odvětví, a zahrnuje stejné nebo podobné zboží,
- e) místem vstupu zboží do tuzemska pohraniční celní úřad u kterého zboží vstupuje do tuzemska a při letecké dopravě místo, kde letadlo přestoupilo státní hranici,
- f) nákupní provizi úhrady placené dovozcem jeho zástupci za zastupitelské služby v zahraničí při nákupu zboží, které má být hodnoceno.

(2) Pro účely celního hodnocení

- a) pojmy stejné zboží a podobné zboží uvedené v odstavci 1 písm. c) a d) nezahrnují případnou techniku, vývoj, uměleckou praxi, design nebo plány a náčrtky, nejde-li o případ podle § 75 odst. 1 písm. b) bodu 4 tohoto zákona,
- b) se zboží neposuzuje za stejné nebo podobné; není-li vyrobeno ve stejném státě jako zboží, které má být ohodnoceno,
- c) zboží vyrobené jinou osobou může být vzato v úvahu pouze tehdy, není-li k dispozici stejné nebo podobné zboží vyrobené stejnou osobou jako zboží, které má být ohodnoceno.

(3) Pro účely celního hodnocení se má za to, že osoby jsou ve spojení, jestliže

- a) jedna z nich je členem statutárního nebo kontrolního orgánu druhé, nebo má podobné postavení, nebo
- b) jsou právně uznanými společníky, nebo
- c) jsou zaměstnavatelem a zaměstnancem, nebo
- d) jakákoliv osoba vlastní, kontroluje nebo má přímo nebo nepřímo v držení 5 % nebo více hodnoty akcií nebo podílů s hlasovacím právem jedné a druhé osoby, nebo
- e) jedna z nich přímo nebo nepřímo ovlivňuje druhou, nebo
- f) obě jsou přímo nebo nepřímo ovlivňovány třetí osobou, nebo
- g) obě společně přímo nebo nepřímo ovlivňují třetí osobu, nebo
- h) jsou členy stejné rodiny.

(4) Ministerstvo stanoví vyhláškou, které osoby jsou považovány za členy stejné rodiny.

(5) Osoby, které jsou vzájemně sdruženy v obchodě tím, že jedna z nich je výhradním obchodním zástupcem, výhradním distributorem nebo výhradním koncesionářem druhé osoby, ať jakkoli nazvaným, jsou

považovány za osoby, které jsou ve spojení, vztahuje-li se na ně některé z kritérií uvedených v odstavci 3.

§ 66

(1) Základem pro vyměření cla je celní hodnota. Celní hodnota se zaokrouhluje na celé koruny nahoru.

(2) Celní hodnotou dováženého zboží je převodní hodnota, to je cena skutečně placená nebo která má být zaplacená za zboží, prodané pro vývoz do tuzemska, upravená podle § 75 a 76, jestliže

- a) nejsou stanovena žádná omezení, pokud jde o určení nebo použití zboží kupujícím s výjimkou omezení, která
 1. jsou uložena nebo požadována zákonem,
 2. omezují zeměpisnou oblast, v níž zboží může být dále prodáváno, nebo
 3. neovlivňují podstatně hodnotu zboží,
- b) prodej nebo cena nejsou podrobeny podmínkám nebo plněním, jejichž hodnota se nedá zjistit ve vztahu ke zboží, které má být hodnoceno,
- c) žádná část výtěžku jakéhokoli dalšího prodeje, postoupení nebo použití zboží kupujícím nepřipadne přímo nebo nepřímo prodávajícímu,
- d) kupující a prodávající nejsou ve spojení, nebo jsou-li kupující a prodávající ve spojení je převodní hodnota přijatelná pro celní účely podle ustanovení odstavců 3 až 6.

(3) Skutečnost, že kupující a prodávající jsou ve spojení, není sama o sobě důvodem pro to, aby převodní hodnota byla považována za nepřijatelnou. V takovém případě celní orgány přezkoumávají okolnosti, které se týkají prodeje, a převodní hodnota bude přijata, jestliže spojení neovlivnilo cenu. Mají-li celní orgány důvody pro to, aby považovaly cenu za ovlivněnou spojením, sdělí své důvody dovozci a poskytnou mu přiměřenou lhůtu k vyjádření. Požádá-li o to dovozce, budou mu důvody sděleny písemně.

(4) Při prodeji mezi osobami, které jsou ve spojení, bude převodní hodnota přijata a zboží ohodnoceno v souladu s ustanoveními odstavce 1, prokáže-li dovozce, že tato hodnota je velmi blízká některé z hodnot uvedených v písmenech a) až c) ze stejné doby nebo ze skoro stejné doby

- a) převodní hodnotě z prodejů stejného nebo podobného zboží pro vývoz do tuzemska mezi kupujícím a prodávajícím, kteří nejsou ve spojení,
- b) celní hodnotě stejného nebo podobného zboží určeného podle § 70,
- c) celní hodnotě stejného nebo podobného zboží určeného podle § 71.

(5) Při použití kritérií uvedených v odstavci 4 je třeba přihlídnout k prokázaným rozdílům v komerčních úrovních, úrovních množství, v prvcích uvedených v § 75 a v nákladech připadajících na prodávající-

ho při prodejkách, v nichž prodávající a kupující nejsou ve spojení, a které na prodávajícího nepřipadají v prodejkách, při nichž prodávající a kupující jsou ve spojení.

(6) Ustanovení odstavců 4 a 5 se použijí pouze tehdy, jestliže o to dovozce požádá a pouze pro účely srovnání. Náhradní hodnoty nelze podle ustanovení odstavců 4 a 5 stanovit.

§ 67

(1) Cenou skutečně placenou nebo která má být zaplacená za zboží se rozumí celková platba uskutečněná, nebo která má být uskutečněna mezi prodávajícím a kupujícím ve prospěch prodávajícího za dovážené zboží a zahrnuje veškeré platby uskutečněné nebo jež se mají uskutečnit jako podmínka prodeje dováženého zboží kupujícím prodávajícímu nebo kupujícím třetí osobě k uspokojení závazku prodávajícího. Platba nemusí mít formu převodu měny. Může být uskutečněna akreditivem nebo cennými papíry a může být provedena přímo nebo nepřímo.

(2) Činnosti, včetně činností spojených s odbytem zboží, s výjimkou takových, na něž se vztahuje § 75, které podnikne kupující na svůj vlastní účet, nejsou pokládány za nepřímou platbu prodávajícímu; k tomu patří všechny činnosti spojené s reklamou, dalším prodejem a zárukami zboží. Tyto výlohy se nepřipočítávají k ceně skutečně placené nebo která má být zaplacená za zboží.

§ 68

(1) Nemůže-li být celní hodnota dováženého zboží určena podle § 66, je celní hodnotou převodní hodnota stejného zboží prodávajícího pro vývoz do tuzemska a vyváženého ve stejnou nebo skoro stejnou dobu jako zboží prodávajícího za stejných podmínek obchodu a v podstatě ve stejném množství jako zboží, které je hodnoceno.

(2) Nejistí-li se prodej uvedený v odstavci 1, použije se převodní hodnota zboží prodávajícího za odlišných podmínek obchodu a nebo v odlišném množství, upravená s ohledem na rozdíly vyplývající z podmínek obchodu nebo z množství, pokud se takovéto úpravy mohou provést na základě předložených průkazů, které jasně potvrzují, že jsou rozumné a správné, ať již vedou ke zvýšení nebo snížení převodní hodnoty.

(3) Jsou-li v převodní hodnotě podle odstavce 1 zahrnuty náklady a výlohy uvedené v § 75 odst. 1 písm. e) a f), upraví se tato hodnota tak, aby bylo přihlídnuto k význačným rozdílům těchto nákladů a výloh, vyplývajících ze vzdáleností a způsobů dopravy mezi dováženým zbožím a stejným zbožím.

(4) Zjistí-li se při postupu podle odstavce 1 více než jedna převodní hodnota zboží, použije se k určení celní hodnoty dováženého zboží nejnížší zjištěná hodnota.

§ 69

(1) Nemůže-li být celní hodnota dováženého zboží určena podle § 66 a 68, je celní hodnotou převodní hodnota podobného zboží prodáváného pro vývoz do tuzemska a vyváženého ve stejnou nebo skoro stejnou dobu jako zboží prodaného za stejných podmínek obchodu a v podstatě ve stejném množství jako zboží, které má být ohodnoceno.

(2) Nezjistí-li se prodej uvedený v odstavci 1, použije se převodní hodnota zboží prodaného za odlišných podmínek obchodu a nebo v odlišném množství, upravená s ohledem na rozdíly vyplývající z podmínek obchodu a nebo z množství, pokud se takovéto úpravy mohou provést na základě předložených průkazů, které jasně potvrzují, že jsou rozumné a správné, ať již vedou ke zvýšení nebo snížení hodnoty.

(3) Jsou-li v převodní hodnotě podle odstavce 1 zahrnuty náklady a výlohy uvedené v § 75 odst. 1 písm. e) až f), upraví se tato hodnota tak, aby bylo přihlédnuto k význačným rozdílům těchto nákladů a výloh, vyplývajících ze vzdáleností a způsobů dopravy mezi dováženým zbožím a podobným zbožím.

(4) Zjistí-li se při postupu podle odstavce 1 více než jedna převodní hodnota zboží, použije se k určení celní hodnoty dováženého zboží nejnížší zjištěná hodnota.

§ 70

(1) Nemůže-li být celní hodnota dováženého zboží určena podle § 66, 68 a 69, je celní hodnotou hodnota založená na jednotkové ceně, za kterou se dovážené zboží nebo stejné nebo podobné zboží takto prodává v největším úhrnném množství v době dovozu ohodnocovaného zboží nebo ve skoro stejnou dobu osobám, které nejsou ve spojení s osobami, od nichž takové zboží kupují, s výhradou srážek, týkajících se

- a) provizí všeobecně placených nebo dohodnutých, nebo přírůžek všeobecně používaných pro zisk a všeobecné výlohy ve spojitosti s prodejem dovezeného zboží stejné kategorie nebo druhu ve státě, v němž má prodávající sídlo nebo bydliště,
- b) obvyklých dopravních a pojišťovacích výloh a s tím souvisejících výloh vzniklých ve státě, v němž má prodávající sídlo nebo bydliště,
- c) případně nákladů a výloh uvedených v § 75 odst. 1 písm. e) a f), a
- d) cel a státních daní, které mají být zaplacený v tuzemsku z titulu dovozu nebo prodeje zboží.

(2) Neprodává-li se dovážené zboží ani stejné nebo podobné dovezené zboží v době dovozu zboží, které má být ohodnoceno, ani ve skoro stejné době, je celní hodnota založena na jednotkové ceně, za kterou se dovážené zboží nebo stejné nebo podobné zboží prodává v tuzemsku ve stavu, v jakém bylo dovezeno, nejpozději však před uplynutím 90 dnů po tomto dovozu, při zachování ustanovení odstavce 1.

(3) Není-li dovážené zboží ani stejné nebo podobné zboží prodáváno v tuzemsku ve stavu, v jakém bylo dovezeno, je celní hodnota založena, na žádost dovozce, na jednotkové ceně, za kterou se dovážené zboží prodává po dalším zpracování v největším úhrnném množství v tuzemsku osobám, které nejsou ve spojení s osobami, od nichž takové zboží kupují, s přihlédnutím k hodnotě přidané v důsledku tohoto zpracování a po srážkách uvedených v odstavci 1.

§ 71

(1) Nemůže-li být celní hodnota dováženého zboží určena podle § 66, 68, 69 a 70, je celní hodnotou hodnota vypočtená ze součtu

- a) ceny nebo hodnoty materiálu a výroby nebo jiného pracovního postupu používaného k výrobě dováženého zboží,
- b) částky pro zisk a všeobecné výlohy ve výši obvykle zahrnované do prodejů zboží stejné kategorie nebo druhu jako je ohodnocované zboží, které uplatňují výrobci v zemi vývozu pro vývoz do tuzemska,
- c) ceny nebo hodnoty všech výloh podle § 75 odst. 1 písm. e) a f).

(2) Při určování celní hodnoty podle odstavce 1 nikdo nemůže žádat zahraniční osobu, aby za účelem určování vypočtené hodnoty předložila k přezkoumání jakýkoliv účet nebo jiný záznam nebo k nim umožnila přístup. Informace, kterou poskytl výrobce zboží za účelem určení celní hodnoty podle odstavce 1, však může být s jeho souhlasem ověřována v jiném státě celními orgány, jestliže vláda tohoto státu je o této skutečnosti dostatečně předem vyrozuměna a nemá proti tomu námitek.

(3) Na žádost dovozce může být pořadí použití § 70 a 71 obráceno.

§ 72

(1) Nemůže-li být celní hodnota dováženého zboží určena podle ustanovení § 66, § 68 až 71 určí se použitím vhodných prostředků slučitelných s mezinárodními smlouvami,⁸⁾ a na základě údajů, které jsou v tuzemsku k dispozici.

⁸⁾ Všeobecná dohoda o clech a obchodu (vládní vyhláška č. 59/1948 Sb., kterou se uvádí v prozatímní platnost Všeobecná dohoda o clech a obchodu, v platném znění).
Dohoda o provádění článku VII Všeobecné dohody o clech a obchodu a Protokol k ní (vyhláška ministra zahraničních věcí č. 120/1984 Sb.).

(2) Celní hodnota podle odstavce 1 se nezakládá na

- a) tuzemské prodejní ceně zboží vyráběného v tuzemsku,
- b) systému, který stanoví přijímání vyšší ze dvou alternativních hodnot pro celní účely,
- c) ceně zboží na domácím trhu v zemi vývozu,
- d) výrobních nákladech jiných než na vypočtených hodnotách, které byly určeny pro stejné nebo podobné zboží v souladu s § 71,
- e) ceně zboží pro vývoz do jiné země než do tuzemska,
- f) minimálních celních hodnotách,
- g) libovolných nebo fiktivních hodnotách.

(3) Požádá-li o to, bude dovozce písemně vyrozuměn o celní hodnotě určené podle odstavce 1 a o metodě, která byla použita k určení této hodnoty.

§ 73

Dovozce má právo, aby mu příslušný celní orgán na písemnou žádost sdělil, jakým způsobem byla celní hodnota dovezeného zboží určena.

§ 74

(1) Jestliže je zboží navrženo k propuštění do volného oběhu částí větší zásilky jedné obchodní operace, ve které bylo zakoupeno, cenou skutečně placenou nebo která má být zaplacená za zboží ve smyslu § 66 této části celkové ceny je cena, která odpovídá poměru navrženého množství zboží k celému zakoupenému množství zboží.

(2) Poměrné rozdělení ceny skutečně placené nebo která má být zaplacená za zboží se uplatní rovněž v případě částečné ztráty nebo poškození ohodnocovaného zboží během přepravy před jeho propuštěním do volného oběhu.

§ 75

(1) Při určení celní hodnoty podle § 66 se připočtou k ceně skutečně placené nebo ceně, která má být za dovezené zboží zaplacená

- a) prvky dále uvedené, pokud jsou hrazeny kupujícím a nejsou zahrnuty v ceně skutečně placené nebo která má být zaplacená
 1. provize a odměny za zprostředkování, s výjimkou nákupních provizí,
 2. cena nádob, které se pro celní účely považují za jednotu se zbožím,
 3. cena obalů zahrnující jak práci, tak materiál,
- b) hodnota vhodným způsobem rozvržená, dále uvedeného zboží a služeb, pokud jsou poskytovány přímo nebo nepřímo kupujícím zdarma nebo za sníženou cenu a použity při výrobě nebo prodeji k vývozu dováženého zboží, pokud tato hodnota

nebyla zahrnuta do ceny skutečně placené nebo která má být zaplacená

1. materiály, součástky, díly a podobné položky začleněné do dováženého zboží,
 2. nářadí, matrice, slévačské formy a jiné předměty použité k výrobě dovezeného zboží,
 3. materiály spotřebované k výrobě dovezeného zboží,
 4. technika, vývoj, umělecká práce, design a plány a nákresy provedené jinde než v tuzemsku a potřebné pro výrobu dovezeného zboží,
- c) úhrada ceny licence týkající se ohodnocovaného zboží, kterou musí platit kupující, ať již přímo nebo nepřímo, jako podmínku prodeje ohodnocovaného zboží, pokud tato cena není zahrnuta v ceně skutečně placené nebo která má být zaplacená,
 - d) hodnota jakékoliv části výnosu pozdějšího prodeje, postoupení nebo pozdějšího použití dovezeného zboží, která případně přímo nebo nepřímo prodávajícímu,
 - e) náklady dopravy a náklady na pojištění dováženého zboží na místo, kde zboží vstupuje do tuzemska,
 - f) výlohy za nakládání, vykládání a manipulaci spojené s dopravou dováženého zboží na místo, kde zboží vstupuje do tuzemska.

(2) Hodnotou určenou podle odstavce 1 písm. b) je kupní cena zboží daného k dispozici nebo jeho výrobní náklady, jestliže zboží vyrobil ten, kdo ho dává k dispozici nebo jestliže zboží bylo získáno od osoby, která je s ním ve spojení.

(3) Každý dodatek, který je na základě ustanovení odstavce 1 připočten k ceně skutečně placené nebo která by měla být zaplacená, vychází z údajů, které jsou objektivní a schopné kvantifikace.

(4) Platby uskutečněné kupujícím za právo distribuovat nebo dále prodat dovezené zboží, se nepřičítají k ceně skutečně placené za dovezené zboží nebo která má být zaplacená, nejsou-li podmínkou prodeje dovezeného zboží pro vývoz do tuzemska.

(5) Ministerstvo po dohodě s ministerstvem hospodářství stanoví vyhláškou způsob určování nákladů dopravy uvedených v odstavci 1 písm. e).

§ 76

(1) Za předpokladu, že jsou odlišeny od ceny skutečně placené nebo ceny, která by měla být za dovezené zboží zaplacená, nezapočítávají se do celní hodnoty

- a) náklady na dopravu zboží v tuzemsku po jeho příchodu na místo, kde vstoupilo do tuzemska,
- b) náklady na konstrukční práce, stavbu, instalaci, údržbu nebo technickou pomoc vynaložené po dovozu na dovezené zboží,
- c) úroky z ujednání uzavřeného kupujícím a vztahující se na nákup dováženého zboží, bez ohledu na

to, zda úvěr poskytuje prodávající nebo jiná osoba, jestliže poskytnutí úvěru bylo uzavřeno písemně a jestliže kupující může prokázat, bude-li o to požádán, že zboží je prodáváno za cenu prohlášenou jakožto cenu, která je skutečně placena anebo má být placena, anebo že požadovaná úroková sazba nepřevyšuje obvyklou úrokovou sazbu při podobných operacích v okamžiku, kdy k finanční úhradě dochází,

- d) poplatky za právo reprodukovat dovezené zboží v tuzemsku,
- e) dovozní cla, daně a poplatky splatné v tuzemsku při dovozu nebo prodeji zboží.

(2) Ministerstvo po dohodě s ministerstvem hospodářství stanoví vyhláškou způsob určování nákladů uvedených v odstavci 1 písm. a).

§ 77

(1) Celní hodnota nosičů informací, obsahující data nebo instrukce pro zařízení na zpracování dat (dále jen „programové vybavení“), nezahrnuje cenu nebo hodnotu programového vybavení za předpokladu, že tato cena nebo hodnota programového vybavení je odlišena od ceny nebo hodnoty média informatiky.

(2) Pro účely odstavce 1 se za nosiče informací nepovažují integrované obvody, polovodiče a podobná zařízení, ani výrobky obsahující takové obvody nebo zařízení. Za programové vybavení se nepovažují záznamy zvuku, záznamy kinematografické, ani videozáznamy.

§ 78

(1) Je-li cena nebo hodnota, která slouží jako základ pro určení celní hodnoty, vyjádřena v zahraniční měně, přepočte se tato měna na československé koruny podle prodejního kursu devizového trhu ústřední banky České republiky, s přesností na dvě desetinná místa, platného v okamžiku přijetí celního prohlášení celním úřadem.

(2) Při zjednodušeném postupu (§ 124 a 125) se k přepočtu zahraniční měny na československé koruny použije prodejního kursu devizového trhu ústřední banky České republiky platného v okamžiku přijetí prvního zjednodušeného celního prohlášení.

(3) V průběhu jednoho kalendářního měsíce se používá k přepočtu zahraniční měny na československé koruny prodejní kurs devizového trhu ústřední banky České republiky stanovený druhou středou v měsíci, který předchází měsíci, v němž bylo celní prohlášení přijato.

§ 79

(1) Ustanovení § 65 až 77 se nevztahují na postup podle zvláštních předpisů týkajících se určení celní hodnoty zboží propuštěného do volného oběhu z celně

schváleného určení zboží, které mu bylo předtím přiděleno.

(2) Ministerstvo může vyhláškou stanovit, odchýlně od ustanovení § 66 až 72, zjednodušený postup určení celní hodnoty zboží podléhajícího rychlé zkázce obvykle dováženého na sklad.

(3) Jednotlivé údaje, podle nichž je celní hodnota určována, musí být celním orgánem prokázány a uvedeny v deklaraci údajů o celní hodnotě. Deklaraci údajů o celní hodnotě lze podat jen na tiskopise, vydaném nebo schváleném Generálním ředitelstvím cel. Ministerstvo stanoví vyhláškou způsob prokazování ceny zboží a případy, kdy není třeba předkládat deklaraci údajů o celní hodnotě.

HLAVA OSMÁ

DOPRAVENÍ ZBOŽÍ DO TUZEMSKA

DÍL PRVNÍ

DOPRAVA ZBOŽÍ PŘES STÁTNÍ HRANICE

§ 80

(1) Osoby, které dopravují zboží přes státní hranice, jsou povinny pohraničnímu celnímu úřadu zboží přihlásit a předložit spolu s doklady, které se k němu vztahují.

(2) Doprava zboží přes státní hranice může být prováděna jen po celních cestách a celními přechody.

(3) Celními cestami jsou stanovené úseky železničních, silničních a vodních cest, vedoucí od celního přechodu k pohraničnímu celnímu úřadu, a při letecké dopravě letové cesty mezi státními hranicemi a celním letištěm.

(4) Doprava zboží po celní cestě musí být provedena bez průtahů, beze změny nákladu a bez odbočení z celní cesty.

(5) Celní přechod je místo určené pro přestup osob a dopravu zboží přes státní hranice.

(6) Ministerstvo může po projednání s ministerstvem vnitra povolit v jednotlivých případech dopravu zboží přes státní hranice mimo celní přechod a stanovit, ve kterých případech vydává takové povolení pohraniční celní úřad.

(7) Dopravu zboží k celnímu přechodu nebo od celního přechodu po jiných než celních cestách může povolit nejbližší pohraniční celní úřad.

DÍL DRUHÝ

PŘEDLOŽENÍ ZBOŽÍ K PROVEDENÍ CELNÍHO DOHLEDU

§ 81

(1) Zboží dopravené do tuzemska musí být před-

loženo osobou, která ho do tuzemska dopravila, bez zbytečného odkladu, s neporušenou celní závěrou v souladu s pokyny celních orgánů

- a) k příslušnému celnímu úřadu nebo na jiné místo určené nebo schválené celními orgány,
- b) do svobodného celního pásma, jestliže má být dovezeno do tohoto svobodného celního pásma přímo vzdušnou a vodní cestou nebo po zemi, aniž by prošlo jinou částí území České republiky, jestliže část hranice svobodného celního pásma je totožná se státní hranicí České republiky.

(2) Celní závěrou se rozumí zajištění zboží v dopravních prostředcích, kontejnerech, obalech a v místnostech plombou, pečeti, známkou nebo jinými prostředky tak, aby z nich nebylo možno zboží vyjmout nebo do nich vložit, aniž zůstanou viditelné stopy lo-
mu zajištěného prostoru nebo poškození celní závěry.

§ 82

(1) Každý, kdo přebírá odpovědnost za přepravu zboží poté, kdy bylo dopraveno do tuzemska, je odpovědný za dodržení povinností uvedených v § 81.

(2) Stanoví-li tak mezinárodní smlouva, podléhá zboží celnímu dohledu, i když se ještě nachází v zahraničí a bude propuštěno stejně jako zboží již dopravené do tuzemska.

(3) Ustanovení § 81 se nevztahují na zboží na palubě letadla přelétajícího vzdušný prostor České republiky, jestliže místem určení není letiště umístěné v tuzemsku.

(4) Nemůže-li být povinnost uvedená v § 81 splněna z důvodu nehody nebo vyšší moci, musí osoba, která je touto povinností vázána nebo kterákoliv jiná osoba jednáající jejím jménem, bez zbytečného odkladu informovat o této skutečnosti celní úřad. Nedošlo-li v důsledku nehody nebo vyšší moci k úplnému zničení nebo ztrátě zboží, musí být celní úřad bez zbytečného odkladu informován o místě, na kterém se zboží nachází.

(5) Jestliže bylo letadlo přelétající území České republiky nuceno v důsledku nehody nebo vyšší moci dočasně přistát v tuzemsku a povinnost uvedená v § 81 nemůže být splněna, je osoba, která letadlo do tuzemska dopravila nebo kterákoliv jiná osoba jednáající jejím jménem, povinna bez zbytečného odkladu o této skutečnosti informovat celní úřad.

DÍL TŘETÍ

PŘEDLOŽENÍ ZBOŽÍ K CELNÍMU ŘÍZENÍ

§ 83

(1) Ten, kdo zboží do tuzemska dopravil anebo ten, kdo převzal odpovědnost za přepravu zboží až v tuzemsku a dodal je na místa uvedená v § 81, je povinen předložit zboží k provedení celního řízení.

(2) Celní úřad je oprávněn stanovit, ve kterých případech se za předložení zboží k provedení celního řízení považuje rovněž informování celního úřadu o tom, že zboží bylo dopraveno do tuzemska, kdo a jakým způsobem musí tuto informaci podat.

§ 84

(1) Dopravci stanoví v dohodě s příslušným celním orgánem potřebnou čekací dobu dopravních prostředků pravidelné osobní a nákladní dopravy u pohraničního celního úřadu k provádění celního dohledu.

(2) Celní úřad neodpovídá za škodu, ke které došlo zdržením dopravního prostředku v důsledku provádění celního dohledu.

(3) Vyhláška ministerstva stanoví podrobnosti upravující postup osob při celním dohledu zboží dopravovaného poštou, dále podrobnosti o vybavení zařízení určených k dopravě nebo k dočasnému uskladnění zboží podléhajícího celnímu dohledu, jakož i o místnostech a prostorech potřebných k provádění celního dohledu.

§ 85

Ministerstvo může vyhláškou, odchýlně od ustanovení § 83, stanovit zvláštní úpravu vztahující se na zboží

- a) dopravené cestujícími,
- b) propuštěné do příslušného režimu, ale doposud nepředložené celnímu úřadu,
- c) prováděné tuzemskem v režimu tranzitu.

§ 86

Odebírání vzorků

Na žádost osoby, která požádala o přidělení celně schváleného určení zboží, může celní úřad udělit souhlas k tomu, aby zboží předložené k celnímu řízení bylo prohlíženo nebo z něho byly odebrány vzorky zboží, které jsou nutné k zajištění jeho totožnosti, určení sazebního zařazení a ke zjištění jeho vlastností. Ke stejným účelům může odebírat vzorky i celní úřad, a to i bez souhlasu osoby, která požádala o přidělení celně schváleného určení zboží.

DÍL ČTVRTÝ

SOUHRNNÉ CELNÍ PROHLÁŠENÍ A VYKLÁDKA ZBOŽÍ

§ 87

Současně s předložením zboží k celnímu řízení je příslušná osoba povinna podat souhrnné celní prohlášení obsahující údaje nutné k jeho identifikaci, zejména značky, čísla, počet, povaha a hrubá hmotnost jednotlivých nákladových kusů, označení zboží, identifikační znaky dopravního prostředku, kterým bylo zboží dopraveno, místo naložení zboží do dopravního pro-

středku a místo a datum vstupu zboží do tuzemska. Souhrnné celní prohlášení musí být podepsáno osobou, která je podává. Celní úřad může lhůtu k podání souhrnného celního prohlášení prodloužit; tato lhůta však skončí nejpozději první pracovní den následující po dni, kdy bylo zboží předloženo k celnímu řízení.

§ 88

Souhrnné celní prohlášení podává

- a) ten, kdo zboží dopravil do tuzemska nebo ten, kdo převzal odpovědnost za přepravu zboží po jeho vstupu do tuzemska před jeho předložením k celnímu řízení,
- b) osoba zastoupená osobami uvedenými v písmenu a).

§ 89

Nebude-li tím ztíženo provádění celního dohledu, může celní úřad upustit od podání souhrnného celního prohlášení za podmínky, že ještě před uplynutím lhůty uvedené v § 87 bylo podáno celní prohlášení na propuštění zboží do příslušného režimu nebo byla podána žádost o jeho zpětný vývoz nebo jeho zničení nebo jeho přenechání ve prospěch státu nebo umístění do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu. Ustanovení upravující dovoz zboží v cestovním styku, listovních nebo balíkových poštovních zásilkách tím nejsou dotčena.

§ 90

(1) Zboží lze vykládat a překládat z dopravních prostředků, kterými se dopravuje, pouze se souhlasem celního úřadu a na místech k tomu určených celními předpisy nebo schválených celními orgány. Souhlas se nevyžaduje v případech bezprostředně hrozícího nebezpečí, které vyžaduje okamžité vyložení veškerého zboží nebo jeho části; celní úřad musí být o této skutečnosti bez zbytečného odkladu vhodným způsobem informován.

(2) Za účelem kontroly zboží a dopravních prostředků, kterými se zboží dopravuje, jsou celní orgány oprávněny kdykoliv požadovat, aby bylo zboží vyloženo.

(3) Zbožím nesmí být bez souhlasu celního úřadu manipulováno.

DÍL PÁTÝ

POVINNOST CELNÍHO ÚŘADU PŘIDĚLIT PŘEDLOŽENÉMU ZBOŽÍ CELNĚ SCHVÁLENÉ URČENÍ

§ 91

Celní úřad přidělí zahraničnímu zboží předloženému k celnímu řízení takové celně schválené určení, které je uvedeno v povolení celních orgánů.

§ 92

Na zboží, na které bylo podáno souhrnné celní prohlášení, musí být ve lhůtě stanovené celním úřadem, nepřesahující 20 dnů ode dne, kdy bylo podáno souhrnné celní prohlášení, podáno celní prohlášení na propuštění do příslušného režimu, nebo podána žádost o jeho zpětný vývoz nebo jeho zničení nebo žádost o jeho přenechání ve prospěch státu anebo umístění do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu. Celní úřad může z důvodů hodných zřetele tuto lhůtu prodloužit na dobu nezbytně nutnou.

DÍL ŠESTÝ

DOČASNÉ USKLADNĚNÍ

§ 93

Od okamžiku předložení zboží k celnímu řízení, do doby, než mu bude přiděleno příslušné celně schválené určení, má zboží postavení dočasně uskladněného zboží (dále jen „dočasně uskladněné zboží“). Dočasně uskladněné zboží může být skladováno pouze v místnostech a v uzavřených nebo neuzavřených prostorech schválených celními orgány a za podmínek stanovených těmito orgány; tyto místnosti a prostory se nazývají dočasný sklad. Celní úřad je oprávněn požadovat od držitele zboží zajištění jakéhokoliv celního dluhu, který by mohl vzniknout.

§ 94

Dočasně uskladněné zboží může být podrobeno pouze úkonům potřebným k tomu, aby zboží bylo uchováno v nezměněném stavu, aniž by se měnil jeho vzhled nebo technická charakteristika, např. čištění, klepání, oprašování, třídění, oprava nebo výměna vadných obalů, nebo úkony usnadňující jeho vyskladnění a další dopravu, např. dělení, vážení, označování a opatřování nálepkami, slučování různých zásilek za účelem jejich další dopravy. Ustanovení § 86 a 123 tím nejsou dotčena.

§ 95

(1) Nebylo-li ve lhůtě uvedené v § 92 podáno celní prohlášení na propuštění zboží do příslušného režimu nebo podána žádost na jeho umístění do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu, učiní celní úřad bez prodlení všechna opatření, která považuje za potřebná, včetně prodeje zboží, aby zabránil nedovolené manipulaci se zbožím.

(2) Do okamžiku než bude podáno celní prohlášení může celní úřad na náklady a nebezpečí držitele zboží přemístit toto zboží na místo, které je pod jeho přímým dohledem.

(3) Za dočasné uskladnění zboží ve skladech celního úřadu platí osoba, která zboží k celnímu řízení předložila, skladné podle sazeb stanovených sazebníkem skladného.

(4) Ministerstvo stanoví vyhláškou sazebník skladného u zboží dočasně uskladněného ve skladech celního úřadu.

DÍL SEDMÝ

DOPRAVA ZAHRANIČNÍHO ZBOŽÍ V REŽIMU TRANZITU

§ 96

(1) Ustanovení § 81 odst. 1 písm. b) a § 82 až 95 se nevztahují na zboží propuštěné do režimu tranzitu, které již bylo dodáno do tuzemska.

(2) Od okamžiku, kdy bylo zahraniční zboží, propuštěné do režimu tranzitu, dodáno v souladu s celními předpisy upravujícími tranzit na místo svého určení v tuzemsku a předloženo k celnímu řízení, vztahují se na něj ustanovení § 87 až 95.

DÍL OSMÝ

ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ

§ 97

Celní úřad může na náklady a nebezpečí vlastníka znehodnotit nebo zničit zboží, které je pod celním dohledem a které by mohlo vzhledem k okolnostem ohrozit život nebo zdraví osob nebo znehodnotit nebo zničit jiné zboží. Celní úřad o znehodnocení nebo zničení zboží vyrozumí jeho vlastníka.

HLAVA DEVÁTÁ

CELNĚ SCHVÁLENÉ URČENÍ

DÍL PRVNÍ

OBEČNÁ USTANOVENÍ

§ 98

(1) Není-li stanoveno jinak, může být zboží kdykoliv, bez ohledu na jeho povahu, množství, zemi původu nebo místo určení, za stanovených podmínek přiděleno jakékoliv celně schválené určení.

(2) Ustanovení odstavce 1 nevylučuje možnost uplatnění zákazů a omezení z důvodů veterinárních, rostlinolékařských, z důvodů ochrany veřejné mravnosti nebo veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti, ochrany zdraví, ochrany životního prostředí, ochrany kulturních památek, ochrany předmětů muzejní a galerijní hodnoty, předmětů kulturní hodnoty a zákazů a omezení týkajících se ochrany duševního vlastnictví.

DÍL DRUHÝ

CELNÍ ŘÍZENÍ

§ 99

Účelem celního řízení, které se provádí v rámci celního dohledu, je rozhodnout, zda se zboží propustí do navrženého režimu.

§ 100

Zahájení celního řízení

Celní řízení se zahajuje podáním celního prohlášení, kterým se navrhuje propuštění zboží do příslušného režimu.

§ 101

České zboží, které bylo navrženo k propuštění do režimu vývozu, pasivního zušlechťovacího styku, tranzitu nebo uskladnění v celním skladu, je pod celním dohledem od okamžiku přijetí celního prohlášení až do okamžiku, dokud nevystoupí z tuzemska nebo není zničeno anebo dokud není platnost celního prohlášení zrušena; ustanovení § 49 a 228 tím nejsou dotčena.

§ 102

(1) Celní řízení se provádí na celním úřadu anebo v celním prostoru.

(2) Celními prostory jsou označená místa železničních nádraží, přístavů, letišť a jiné prostory určené celními orgány po dohodě s vlastníky nebo oprávněnými uživateli těchto prostor.

(3) Na žádost a náklady deklaranta může být celní řízení prováděno i mimo celní prostor.

(4) Ministerstvo stanoví vyhláškou podmínky, za kterých se celní řízení provádí mimo celní prostor a výši nákladů za provedení tohoto řízení.

(5) V úsecích stanovených ministerstvem po dohodě s příslušnými ústředními orgány státní správy může být celní řízení prováděno též za jízdy vlaku nebo plavby lodi.

(6) Celní řízení se provádí za účasti deklaranta.

§ 103

(1) Nestanoví-li tento zákon nebo prováděcí předpis jinak, provádí celní řízení celní úřad, kterému bylo zboží dodáno.

(2) Ministerstvo stanoví vyhláškou s ohledem na povahu zboží a druh režimu, do kterého má být zboží propuštěno, místní příslušnost celních úřadů k provedení celního řízení.

§ 104

Rozhodnutí v celním řízení

(1) Základními náležitostmi rozhodnutí v celním řízení jsou

- označení celního úřadu, který rozhodnutí vydal,
- evidenční číslo rozhodnutí, datum přijetí celního prohlášení, datum vydání rozhodnutí,
- přesné označení deklaranta,
- název zboží,
- podpoložka celního sazebníku a celní sazba zboží,

- f) částka cla, daně a poplatku a číslo účtu příslušné banky, na něž má být tato částka zaplacená,
- g) vlastnoruční podpis pověřeného pracovníka celního úřadu s uvedením jména, příjmení a funkce a otisk služebního razítka.

(2) Rozhodnutí v celním řízení, kterým se zboží propouští do navrženého režimu neobsahuje odůvodnění a poučení o opravném prostředku.

(3) Není-li stanoveno jinak, nemusí být rozhodnutí v celním řízení vyhotoveno a oznámeno písemně.

(4) Je-li výrokem rozhodnutí v celním řízení potvrzeno celní prohlášení podané písemně, stávají se obsah tohoto prohlášení a skutečnosti, podle nichž se zboží propustí, součástí rozhodnutí.

(5) Na rozhodnutí v celním řízení vyhlášeném ústně se nevztahují ustanovení odstavce 1 a ustanovení zvláštních předpisů¹⁾ upravující oznámení rozhodnutí a opravné prostředky.

(6) Proti rozhodnutí v celním řízení může deklarant podat odvolání ve lhůtě jednoho měsíce ode dne, který následuje po jeho doručení; ustanovení odstavce 5 tím nejsou dotčena.

(7) Rozhodnutí v celním řízení, kterým se nepropouští zboží do navrženého oběhu a rozhodnutí o řádných a mimořádných opravných prostředcích musí být vyhotovena a oznámena písemně, výrok musí být vždy řádně odůvodněn. Odůvodnění není třeba, bylo-li v rozhodnutí plně vyhověno návrhovateli.

(8) Rozhodnutí, proti kterému nelze uplatnit řádný opravný prostředek, je v právní moci.

(9) Rozhodnutí je vykonatelné, jestliže proti němu nelze podat řádný opravný prostředek a nebo jestliže jeho podání nemá odkladný účinek a uplynula-li zároveň lhůta plnění.

DÍL TŘETÍ CELNÍ PROHLÁŠENÍ

Oddíl první

Forma a náležitosti celního prohlášení

§ 105

(1) Celní prohlášení se podává

- a) písemně, nebo
- b) prostřednictvím zařízení pro zpracování a přenos údajů na nosičích informací, jestliže to povolil příslušný celní orgán, nebo
- c) ústním prohlášením anebo jiným úkonem, jímž držitel zboží vyjádří svou vůli, aby bylo propuštěno do příslušného režimu.

(2) Písemné celní prohlášení musí být vždy podepsáno oprávněnou osobou.

(3) Celní prohlášení musí být doloženo všemi doklady potřebnými podle celních předpisů, upravujících režim, do kterého bylo zboží navrženo.

(4) Podání celního prohlášení je považováno za projev vůle deklaranta navrhnout předmětné zboží k propuštění do příslušného režimu. Podáním celního prohlášení potvrzuje deklarant správnost údajů v něm obsažených a pravost dokladů, kterými je doloženo.

(5) Ministerstvo stanoví vyhláškou formu, obsah a náležitosti celního prohlášení a co je považováno za úkon, jímž držitel zboží vyjadřuje svou vůli, aby zboží bylo propuštěno do příslušného režimu. Písemné celní prohlášení při dovozu, vývozu nebo tranzitu lze účinně podat jen na tiskopise, vydaném nebo schváleném Generálním ředitelstvím cel.

§ 106

(1) Je-li celní prohlášení podáno ve stanovené formě, případně na předepsaném tiskopise, obsahuje-li všechny předepsané náležitosti, je doloženo všemi potřebnými doklady a je-li celnímu úřadu možno předložit i zboží, na které se celní prohlášení vztahuje, celní úřad celní prohlášení okamžitě přijme.

(2) Celní prohlášení může být přijato až po předložení zboží. Celní úřad může povolit, aby celní prohlášení bylo podáno ještě před tím, než mohl deklarant předložit zboží celnímu úřadu. V tomto případě celní úřad stanoví lhůtu pro předložení zboží. Nebude-li zboží ve stanovené lhůtě celnímu úřadu předloženo, je podané celní prohlášení neplatné.

§ 107

Deklarant

(1) Celní prohlášení může učinit každý, kdo může v souladu s celními předpisy příslušnému celnímu úřadu předložit zboží, na něž se celní prohlášení vztahuje, nebo zajistí jeho předložení, se všemi doklady, stanovenými celními předpisy, které upravují režim, do kterého je zboží navrženo.

(2) Každý si může pro celní řízení stanovit zástupce. Zastoupení může být

- a) přímé, jedná-li zástupce jménem a ve prospěch zastoupené osoby, nebo
- b) nepřímé, jedná-li zástupce vlastním jménem ve prospěch zastoupené osoby.

(3) Zástupce musí prohlásit, že jedná ve prospěch zastoupené osoby, a specifikovat, zda se jedná o zastoupení přímé nebo nepřímé. Osoba, která neprohlásí, že jedná jménem nebo ve prospěch jiné osoby anebo prohlásí, že jedná jménem nebo ve prospěch jiné osoby bez zmocnění, se považuje za osobu jednající vlastním jménem a ve svůj vlastní prospěch.

(4) Vyplývají-li z přijetí celního prohlášení pro určitou osobu zvláštní povinnosti, může být celní pro-

hlášení učiněno pouze jménem a ve prospěch této osoby.

§ 108

(1) Deklarantem může být pouze česká osoba.

(2) Ustanovení odstavce 1 se nevztahuje na případy, kdy je podáno celní prohlášení

- a) na propuštění zboží do režimu tranzitu nebo režimu dočasného použití, nebo
- b) příležitostně, za předpokladu, že to celní úřad považuje za oprávněné.

Oddíl druhý

Oprava a zrušení platnosti celního prohlášení

§ 109

(1) Celní úřad může na žádost povolit, aby deklarant opravil údaje uvedené v přijatém celním prohlášení; v důsledku opravy se však opravené celní prohlášení nesmí vztahovat na jiné zboží než zboží původně uvedené v celním prohlášení. Žádost o provedení opravy celního prohlášení musí být podána před propuštěním zboží do navrženého režimu. Celní úřad může požadovat, aby oprava byla provedena podáním nového celního prohlášení; v tomto případě se za datum přijetí celního prohlášení považuje přijetí původního chybného nebo neúplného celního prohlášení.

(2) Oprava celního prohlášení však není dovolena, jestliže o její provedení deklarant požádá poté, co celní úřad

- a) informoval deklaranta o tom, že provede celní kontrolu zboží, nebo
- b) zjistil nepřesnost uvedených údajů, nebo
- c) propustil zboží do navrženého režimu.

§ 110

(1) Na žádost deklaranta zruší celní úřad platnost již přijatého celního prohlášení, prokáže-li deklarant, že zboží bylo do příslušného režimu navrženo omylem, nebo že vzhledem k okolnostem již nemůže být zboží do navrženého režimu propuštěno.

(2) Informoval-li celní úřad deklaranta o svém úmyslu provést kontrolu zboží, nebude žádost o zrušení platnosti celního prohlášení přijata, dokud tato kontrola nebude provedena.

§ 111

(1) Po propuštění zboží do navrženého režimu již nemůže být platnost celního prohlášení zrušena.

(2) Celní úřad však platnost celního prohlášení zruší, jestliže bylo zboží omylem navrženo do režimu

zahrnujícího platbu dovozního cla namísto do jiného režimu, bude-li žádost o zrušení platnosti celního prohlášení podána do tří měsíců ode dne přijetí celního prohlášení a za předpokladu, že

- a) jakékoliv použití zboží není v rozporu s podmínkami režimu, do něhož by mělo být propuštěno,
- b) byly splněny všechny podmínky režimu, do kterého by mělo být zboží propuštěno,
- c) současně s podáním žádosti je předloženo celní prohlášení na propuštění zboží do původně zamýšleného režimu.

(3) Okamžikem přijetí celního prohlášení, kterým se navrhuje propuštění zboží do režimu, do kterého bylo původně zamýšleno, je okamžik přijetí původního zrušeného celního prohlášení.

(4) Celní úřad může výjimečně z důvodů hodných zřetele povolit prodloužení lhůty uvedené v odstavci 2.

§ 112

(1) Bylo-li zboží navrženo do režimu vývozu nebo do pasivního zušlechťovacího styku, zruší celní úřad platnost celního prohlášení, jestliže deklarant

- a) prokáže, že zboží nevystoupilo do zahraničí,
- b) vrátí celnímu úřadu všechny díly celního prohlášení společně s doklady, které mu byly při přijetí celního prohlášení vydány,
- c) případně prokáže, že náhrada a jiné částky poskytnuté na základě vývozního celního prohlášení vztahujícího se na předmětné zboží, byly vráceny, anebo že byla příslušným orgánem učiněna opatření, aby nebyly vyplaceny, a
- d) ve stanovených případech, v souladu s celními předpisy, plní jiné povinnosti uložené celním úřadem k úpravě postavení zboží.

(2) Jestliže musí zboží propuštěné do režimu vývozu vystoupit do zahraničí ve lhůtě stanovené celním úřadem, zruší celní úřad platnost celního prohlášení, nevystoupilo-li zboží v této lhůtě.

§ 113

Bylo-li české zboží uskladněno v celním skladu v souladu s § 145 odst. 1 písm. b), může deklarant žádat o zrušení platnosti celního prohlášení, na jehož základě bylo zboží uskladněno a celní úřad je zruší, jestliže byla provedena opatření stanovená zvláštními předpisy, které upravují postup při nedodržení příslušného režimu.

§ 114

Není-li stanoveno jinak, použijí se při propouštění zboží do navrženého režimu předpisy platné v okamžiku, kdy celní úřad přijal celní prohlášení.

DÍL ČTVRTÝ

OVĚŘOVÁNÍ CELNÍCH PROHLÁŠENÍ A ZTOTOŽNĚNÍ ZBOŽÍ

§ 115

Celní úřad je oprávněn ověřovat správnost přijatých celních prohlášení. Za tímto účelem může

- a) kontrolovat celní prohlášení a doklady vztahující se k celnímu prohlášení a doklady, jež je doprovázejí, případně může požadovat, aby deklarant předložil doklady potvrzující správnost údajů uvedených v celním prohlášení,
- b) kontrolovat zboží a za účelem podrobné kontroly nebo analýzy odebírat vzorky.

§ 116

(1) Deklarant je oprávněn být přítomen při kontrole zboží a odebírání vzorků. Na žádost celního úřadu musí být deklarant nebo jeho zástupce přítomen při kontrole zboží nebo odebírání vzorků a poskytnout mu potřebnou součinnost k usnadnění kontroly zboží nebo odebrání vzorků.

(2) Deklarant zajistí na své náklady a nebezpečí dopravu zboží na místo, kde má být zboží kontrolováno nebo kde mají být odebrány vzorky.

(3) Celní orgány nejsou povinny platit deklarantovi žádnou náhradu vyplývající z kontroly zboží nebo z odebrání vzorků, s výjimkou nákladů na analýzu vzorků nebo jejich kontrolu.

§ 117

(1) Kontroluje-li celní úřad pouze část zboží, na které se vztahuje celní prohlášení, vztahuje se výsledek této částečné kontroly na veškeré zboží, na které je celní prohlášení podáno. Domnívá-li se však deklarant, že se výsledek částečné kontroly nevztahuje na ostatní, nekontrolované zboží, může požadovat provedení dodatečné kontroly ve větším rozsahu.

(2) Obsahuje-li celní prohlášení více podpoložek zboží, pokládá se pro účely odstavce 1 každá podpoložka za samostatné celní prohlášení.

§ 118

Výsledek ověření celního prohlášení se použije při uplatňování celních předpisů upravujících režim, do kterého má být zboží propuštěno. Není-li celní prohlášení celním úřadem ověřováno, budou tyto předpisy uplatňovány na základě údajů uvedených v celním prohlášení.

§ 119

(1) Je-li zajištění dodržování podmínek stanovených pro režim, do něhož bylo zboží navrženo, nutné jeho ztotožnění, učiní celní úřad příslušná opatření

k jeho ztotožnění. Znaky totožnosti připevněné na zboží nebo dopravní prostředek může odstranit nebo zničit pouze celní úřad nebo mohou být odstraněny nebo zničeny s jeho souhlasem.

(2) Je-li k zabránění škody, která by mohla vzniknout u zboží a dopravních prostředků v důsledku nehody nebo vyšší moci, třeba znaky totožnosti zničit nebo odstranit, může tak být učiněno i bez předchozího souhlasu celního úřadu.

§ 120

(1) Jsou-li splněny podmínky stanovené pro navržený režim a zboží a na zboží se nevztahují žádné základy a omezení, propustí celní úřad zboží do navrženého režimu ihned po ověření údajů uvedených v celním prohlášení, nebo bylo-li celní prohlášení přijato bez ověřování údajů, ihned po přijetí celního prohlášení. Ustanovení § 121 tím nejsou dotčena.

(2) Obdobně celní úřad postupuje v případech, kdy v přiměřené lhůtě nemůže ověřit údaje v celním prohlášení a zboží již není k ověření údajů uvedených v celním prohlášení třeba.

(3) Veškeré zboží, na které se vztahuje celní prohlášení, se propouští současně. Je-li v celním prohlášení uvedeno více podpoložek zboží, pokládá se pro účely tohoto odstavce každá podpoložka za samostatné celní prohlášení.

§ 121

(1) Vznikne-li přijetím celního prohlášení celní dluh, nesmí být zboží propuštěno do navrženého režimu, s výjimkou režimu dočasného použití s částečným osvobozením od dovozního cla, dokud nebude celní dluh zaplacen nebo zajištěn; ustanovení odstavce 2 tím nejsou dotčena.

(2) Požaduje-li celní úřad podle celních předpisů upravujících režim, do kterého bylo zboží navrženo, zajištění celního dluhu, nesmí být zboží do tohoto režimu propuštěno, nebude-li celní dluh zajištěn.

§ 122

Celní úřad učiní potřebná opatření, včetně prodeje zboží, aby zabránil nedovolenému nakládání se zbožím, jestliže

a) nemohlo být zboží propuštěno proto, že

1. ve lhůtě stanovené celním úřadem nebylo možno provést kontrolu zboží nebo v ní pokračovat z důvodů, které lze přičítat pouze deklarantovi, nebo
2. doklady, které musí být předloženy před propuštěním zboží do příslušného režimu, nebyly předloženy, nebo
3. platby nebo zajištění celního dluhu, které měly být provedeny vzhledem k dovoznímu clu, případně vývoznímu clu, nebyly ve stanovené lhůtě provedeny, nebo

4. se na něj vztahují zákazy a omezení,
- b) nebylo po propuštění ve stanovené lhůtě odvezeno z místa, kam bylo dopraveno.

DÍL PÁTÝ NAKLÁDÁNÍ SE ZBOŽÍM

§ 123

Celní úřad může na žádost deklaranta povolit nakládat se zbožím ještě před jeho propuštěním. Celní úřad vždy žádosti vyhoví, je-li důvodem pro nepropuštění zboží pouze nutnost určit původ zboží, místo odeslání, sazební zařazení nebo celní hodnotu zboží. Celní dluh, který vznikl nebo by mohl vzniknout, musí být zajištěn.

DÍL ŠESTÝ ZJEDNODUŠENÝ POSTUP

§ 124

(1) Bude-li zajištěno správné provádění příslušných režimů, může celní úřad ke zjednodušení formalit a postupu povolit, aby

- a) v písemném celním prohlášení, podávaném na předepsaném tiskopise (§ 105 odst. 5), nebyly uváděny všechny stanovené údaje nebo nebyly připojeny nebo předloženy některé stanovené doklady, nebo
- b) bylo zboží na žádost deklaranta propuštěno do navrženého režimu na základě obchodního nebo administrativního dokladu nahrazujícího celní prohlášení.

(2) Celní prohlášení uvedené v odstavci 1 písm. a) a obchodní nebo administrativní doklad (zjednodušené celní prohlášení) musejí obsahovat údaje nutné ke ztožnění zboží.

(3) Deklarant je povinen následně, ve lhůtě stanovené celním úřadem, doplnit chybějící údaje nebo doklady v dodatečném celním prohlášení.

(4) Ministerstvo stanoví vyhláškou formu a obsah dodatečného celního prohlášení a podmínky, za nichž mohou celní orgány povolit zjednodušený postup. Dodatečné celní prohlášení lze účinně podat jen na tiskopise, vydaném nebo schváleném Generálním ředitelstvím cel.

§ 125

Dodatečné celní prohlášení a zjednodušené celní prohlášení uvedená v § 124 se považují za jednotný nedělitelný doklad, který platí od okamžiku přijetí prvního zjednodušeného celního prohlášení.

§ 126

Je-li celní prohlášení podáváno prostřednictvím

zařízení pro zpracování a přenos údajů, ústně nebo jiným dovoleným způsobem, vyjma písemné formy, použijí se ustanovení § 105 odst. 3, § 106 až 125 přiměřeně.

DÍL SEDMÝ KONTROLA PO PROPUŠTĚNÍ ZBOŽÍ

§ 127

(1) Následná kontrola po propuštění zboží, prováděná za účelem přesvědčení se o pravdivosti údajů uvedených v celním prohlášení, ve lhůtě stanovené pro úschovu dokladů (§ 52), se provádí podrobnou kontrolou obchodních dokladů a jiných údajů vztahujících se k dovozním nebo vývozním operacím nebo následným obchodním operacím se zbožím, na které se vztahuje toto celní prohlášení. Kontrola může být provedena v místnostech deklaranta nebo jiné osoby, která se přímo nebo nepřímo zúčastňuje na uvedených operacích, anebo jiné osoby, která má u sebe zmíněné doklady a údaje pro obchodní účely.

(2) Osoba, u které je následná kontrola po propuštění zboží prováděna, je rovněž povinna na výzvu celních orgánů předložit buď doklad osvědčující, že zboží bylo řádně dovezeno, nebo doklad o koupi, dodací list od výrobce nebo jakýkoliv důkazní prostředek, z něhož je zřejmé, že zboží pochází od osob oprávněných v tuzemsku podnikat.

(3) Nasvědčuje-li následná kontrola dokladů, údajů nebo celního prohlášení tomu, že zboží bylo propuštěno do navrženého režimu na základě nesprávných nebo neúplných údajů, učiní celní orgány opatření nezbytná k nápravě.

(4) Celní orgány mohou rovněž pořizovat kopie příslušných dokladů, požadovat potřebná vysvětlení, jakož i pořizovat dokumentaci. V případě porušení celních předpisů mohou tyto doklady zadržet.

HLAVA DESÁTÁ CELNÍ REŽIMY

DÍL PRVNÍ PROPUŠTĚNÍ ZBOŽÍ DO VOLNÉHO OBĚHU

§ 128

Po propuštění do volného oběhu je zahraniční zboží považováno za české zboží. Propuštění zahrnuje jak uplatnění příslušných obchodně-politických opatření a dalších formalit stanovených na dovoz zboží, tak vybrání dlužného cla.

§ 129

(1) Dojde-li v době od přijetí celního prohlášení do propuštění zboží do volného oběhu ke snížení celních sazeb, může deklarant požádat o přiznání výhodnější sazby.

(2) Nebylo-li možno zboží propustit do volného oběhu z důvodů, které lze přičítat pouze deklarantovi, ustanovení odstavce 1 se nepoužije.

§ 130

Tvoří-li zásilku zboží, které je zařazeno do různých podpoložek celního sazebníku a vyhotovení celního prohlášení by bylo spojeno s prací a náklady neúměrnými dovoznímu clo, může celní úřad na žádost deklaranta vyměřit a vybrat dovozní clo za celou zásilku podle sazebního zařazení s nejvyšší celní sazbou dovozního cla.

§ 131

Zboží propuštěné do volného oběhu s částečným nebo úplným osvobozením od dovozního cla v důsledku jeho konečného použití je pod celním dohledem. Budou-li stanovené podmínky podmiňující toto osvobození splněny nebo bude-li zboží vyvezeno nebo zničeno anebo bude-li zaplacená částka cla, která má být zaplacená v důsledku nesplnění některé z podmínek stanovených pro osvobození od dovozního cla, celní dohled skončí. Ustanovení § 135 a 137 se použijí přiměřeně.

§ 132

Zboží propuštěné do volného oběhu se nepovažuje za české zboží, jestliže

- a) po propuštění zboží byla v souladu s § 110 až 113 zrušena platnost celního prohlášení na propuštění zboží do volného oběhu, nebo
- b) dovozní clo bylo vráceno nebo prominuto
 1. při aktivním zušlechťovacím styku v systému navracení, nebo
 2. podle § 288 proto, že zboží bylo vadné, nebo že nesplňovalo podmínky smlouvy, nebo
 3. v případech uvedených v § 289, kdy je vrácení nebo prominutí cla podmíněno zpětným vývozem zboží nebo přidělením srovnatelného celně schváleného určení tohoto zboží.

DÍL DRUHÝ

REŽIMY S PODMÍNĚNÝM OSVOBOZENÍM OD CLA

A REŽIMY S EKONOMICKÝM ÚČINKEM

Oddíl první

Společná ustanovení pro více režimů

§ 133

(1) Režimy s podmíněným osvobozením od cla se rozumějí

- a) tranzit,
- b) uskladňování v celních skladech,

- c) aktivní zušlechťovací styk v podmíněném systému,
- d) přepracování pod celním dohledem,
- e) dočasné použití.

(2) Režimy s ekonomickým účinkem se rozumějí

- a) uskladňování v celních skladech,
- b) aktivní zušlechťovací styk,
- c) přepracování pod celním dohledem,
- d) dočasné použití,
- e) pasivní zušlechťovací styk.

(3) Dováženým zbožím se rozumí zboží propuštěné do režimu s podmíněným osvobozením od cla a zboží, které v rámci aktivního zušlechťovacího styku v systému navracení splnilo podmínky stanovené k propuštění do volného oběhu a podmínky uvedené v § 175.

(4) Zbožím v nezměněném stavu se rozumí dovážené zboží, které nebylo přepracováno v režimu aktivního zušlechťovacího styku nebo režimu přepracování pod celním dohledem.

§ 134

(1) Do režimu s ekonomickým účinkem, s výjimkou uskladňování v celním skladu, lze zboží propustit jen na základě povolení celních orgánů. Povolení však je třeba, neprovádějí-li operace v režimu uskladňování v celním skladu celní orgány.

(2) Povolení uvedené v odstavci 1 může být uděleno pouze

- a) osobám skýtajícím potřebné záruky k vlastnímu provádění operací v příslušném režimu, a
- b) tehdy, může-li celní úřad kontrolovat provádění příslušného režimu, aniž by musel zavádět administrativní opatření, která jsou z hlediska ekonomických požadavků nepřiměřená.

Zvláštní ustanovení upravující jednotlivé režimy tím nejsou dotčena.

§ 135

(1) Podmínky, za nichž se použije příslušný režim s ekonomickým účinkem anebo za nichž je provozován celní sklad, stanoví celní orgány v povolení.

(2) Osoba, které bylo povolení uděleno, je povinna uvědomit příslušný celní orgán o všech skutečnostech, které vznikly po jeho udělení a které by mohly mít vliv na jeho obsah nebo platnost.

§ 136

Celní orgány mohou podmínit propuštění zboží do režimu s podmíněným osvobozením zajištěním celního dluhu, který by mohl u tohoto zboží vzniknout. Zvláštní ustanovení upravující jednotlivé režimy tím nejsou dotčena.

§ 137

(1) Režim s podmíněným osvobozením od cla je ukončen v okamžiku, kdy je zboží přiděleno jiné celně schválené určení.

(2) Celní úřad je oprávněn učinit všechna opatření potřebná k tomu, aby postavení zboží bylo uvedeno do souladu s podmínkami stanovenými pro příslušný režim.

§ 138

Práva a povinnosti osoby, které bylo zboží propuštěno do režimu s ekonomickým účinkem, mohou být, za podmínek stanovených celními orgány, postupně převedeny na jiné osoby, které splňují stanovené podmínky.

*Oddíl druhý**Tranzit*

§ 139

(1) Tranzitem se rozumí režim, kterému podléhá zboží dopravované pod celním dohledem od jednoho celního úřadu k celnímu úřadu druhému.

(2) Tranzitní operací se rozumí doprava zboží v tranzitu od celního úřadu odeslání k celnímu úřadu určení.

(3) Celním úřadem nakládky se rozumí kterýkoliv celní úřad, pod jehož dohledem jsou činěna určitá předběžná opatření za účelem usnadnění začátku tranzitní operace u celního úřadu odeslání.

(4) Celním úřadem odeslání se rozumí kterýkoliv celní úřad, u něhož začíná tranzitní operace.

(5) Celním úřadem určení se rozumí kterýkoliv celní úřad, u kterého tranzitní operace končí.

(6) Vstupním celním úřadem se rozumí pohraniční celní úřad, u kterého zboží vstupuje do tuzemska.

(7) Výstupním celním úřadem se rozumí pohraniční celní úřad, u kterého zboží vystupuje do zahraničí.

(8) Přímým tranzitem se rozumí tranzit od vstupního celního úřadu k výstupnímu celnímu úřadu.

(9) Tranzitem do vnitrozemí se rozumí tranzit od vstupního celního úřadu k vnitrozemskému celnímu úřadu.

(10) Tranzitem z vnitrozemí se rozumí tranzit od vnitrozemského celního úřadu k výstupnímu celnímu úřadu.

(11) Vnitrozemským tranzitem se rozumí tranzit od jednoho vnitrozemského celního úřadu k jinému vnitrozemskému celnímu úřadu.

§ 140

(1) Každý, kdo je oprávněn se zbožím nakládat, je oprávněn podat návrh na propuštění zboží do režimu tranzitu. Celní úřad může požadovat, aby deklarant prokázal, že je oprávněn se zbožím nakládat.

(2) Deklarant je celnímu úřadu odpovědný za splnění povinností vyplývajících z režimu tranzitu; zejména je povinen zajistit, aby zboží bylo za podmínek stanovených celním úřadem odeslání předloženo celnímu úřadu určení v nezměněném stavu, s neporušenou celní závěrou a s připojenými doklady

§ 141

(1) Nestanoví-li mezinárodní smlouva nebo tento zákon jinak, podává se u celního úřadu odeslání návrh na propuštění zboží v tranzitu na tiskopise vydaném nebo schváleném Generálním ředitelstvím cel.

(2) Návrh obsahuje zejména

- a) jméno, příjmení, obchodní jméno a adresu odesílatele,
- b) jméno, příjmení, obchodní jméno a adresu deklaranta,
- c) jméno, příjmení, obchodní jméno a adresu příjemce,
- d) způsob dopravy,
- e) identifikační znaky dopravního prostředku,
- f) údaj o přiložených celních závěrách,
- g) místo vykládky,
- h) celní úřad určení,
- i) značky, čísla, počet a povahu nákladových kusů,
- j) označení zboží,
- k) hrubou hmotnost jednotlivých zásilek v kilogramech,
- l) při dovozu celní hodnotu a při vývozu celní hodnotu nebo cenu zboží,
- m) seznam připojených dokladů,
- n) způsob zajištění celního dluhu,
- o) místo, datum a podpis deklaranta.

(3) Návrh na propuštění zboží v tranzitu může být nahrazen obchodním nebo přepravním dokladem, který obsahuje údaje uvedené v odstavci 2.

(4) Celní úřad odeslání rozhodne, zda a za jakých podmínek propustí zboží a jak má být zajištěna jeho totožnost. Nepředloží-li deklarant návrh na způsob zajištění celního dluhu, stanoví jej celní úřad.

(5) Totožnost zboží se zajišťuje podle povahy zboží přiložením celní závěry, otiskem úředního razítka, pečeti, přesným popisem, vyobrazením, odebráním vzorků, sepsáním továrních značek a výrobních čísel nebo jiným vhodným způsobem.

(6) Celní závěra může být kusová nebo prostorová; kusová celní závěra se přikládá na zboží nebo obal, prostorová závěra např. na zařízení uzavírající prostor dopravního prostředku nebo kontejneru. Prostory dopravních prostředků nebo kontejnerů se zajišťují závěsnou závěrou. Obaly, v nichž se zboží nachází, se mohou zajistit pečeti nebo celními známkami. Příložená celní závěra se může odstranit jen se souhlasem celních orgánů.

(7) Příložení celních závěr na dopravní prostředky, kontejnery a na obaly nebo zboží se vyznačí v celních a jiných dokladech.

(8) Od příložení prostorové celní závěry může být upuštěno, je-li prostor dopravního prostředku nebo kontejneru dostatečně zajištěn závěrou dopravce nebo přepravce.

(9) Nelze-li celní závěru bezpečně přiložit, musí být zajištěna totožnost zboží a její znaky náležitě popsány v celních dokladech nebo v přepravních a průvodních listinách.

(10) Zahraniční celní závěry, značky, čísla nebo jiné znaky totožnosti uvedené na zboží a v přepravních nebo průvodních listinách, potvrzených celními orgány jiných států je možno uznat za podmínky, že pro zajištění totožnosti poskytují spolehlivou záruku.

(11) Dopravce může bez souhlasu celních orgánů, je-li to za dopravy z mimořádných důvodů třeba, přebalit některé nákladové kusy. Přebalení poznamená v přepravní listině.

§ 142

Celní úřad provede celní řízení přednostně, a to i mimo pracovní dobu, u snadno zkazitelného zboží, živých zvířat, zboží určeného k odstranění následků havárií, přírodních katastrof a podobných událostí a u jiných druhů špešného zboží.

§ 143

(1) Při dopravě zboží ze zahraničí nebo do zahraničí je možno používat jen dopravní prostředky, v nichž nejsou zřízeny tajné nebo nesnadno objevitelné prostory.

(2) Uzavíratelné prostory dopravních prostředků určených pro dopravu zboží pod celní závěrou musí být opatřeny zařízením umožňujícím snadné a účinné příložení celních závěr.

(3) Dopravní prostředky musí být zařízeny tak, aby po příložení celních závěr nebylo možno z nich zboží vyjmout ani jiné zboží do nich vložit bez zanechání patrných stop.

§ 144

(1) Před propuštěním zboží do tranzitního režimu musí deklarant zajistit celní dluh, který by mohl u tohoto zboží vzniknout.

(2) Zajištění celního dluhu se nepožaduje při

- a) dopravě po železnici,
- b) letecké dopravě,
- c) poštovní dopravě,
- d) dopravě vodní cestou,
- e) dopravě potrubím nebo vedením.

Oddíl třetí

Uskladňování v celním skladu

§ 145

(1) Režim uskladňování v celních skladech umožňuje skladovat v celních skladech

- a) zahraniční zboží, aniž by takové zboží bylo předmětem dovozních cel nebo obchodně-politických opatření,
- b) české zboží, pro které zvláštní předpisy stanoví, jako důsledek uskladnění v celním skladu, výhody, které se obvykle vztahují k vývozu zboží.

(2) Celním skladem je jakékoliv zajištěné prostranství, objekt nebo prostor, v němž se zboží uskladňuje za podmínek stanovených celním úřadem. V odůvodněných případech může celní úřad povolit, aby režim uskladňování v celním skladu byl použit, aniž by zboží bylo skladováno v celním skladu.

§ 146

(1) Celní sklady mohou být zřizovány jako veřejné nebo jako soukromé.

(2) Veřejný celní sklad může použít k uskladnění zboží každá osoba, soukromý celní sklad je vyhrazen k uskladňování zboží skladovatele.

§ 147

(1) Celní sklad je možno provozovat jen na základě povolení, které na žádost osoby, která ho chce provozovat, uděluje celní úřad, v jehož územním obvodu se má celní sklad nacházet.

(2) Oprávnění provozovat celní sklad může být uděleno pouze české osobě.

§ 148

(1) Návrh na zřízení celního skladu obsahuje údaje nezbytné pro rozhodnutí, zejména údaje o

- a) skladovateli,
- b) prostranství, objektu nebo prostoru skladu a jeho umístění,
- c) datu zřízení celního skladu,
- d) způsobu zajištění celního dluhu, který by mohl vzniknout,
- e) technických podmínkách celního skladu,
- f) podmínkách správy a zajištění celního skladu,

- g) podmínkách týkajících se uskladňování zboží, účetní evidence a inventarizace zboží,
- h) druhu skladu (veřejný nebo soukromý).

(2) Návrh na zřízení soukromého celního skladu obsahuje kromě údajů uvedených v odstavci 1 rovněž údaje o vlastníkovi zboží.

(3) Změní-li se v průběhu povolovacího řízení nebo po vydání povolení ke zřízení celního skladu skutečnosti uvedené v návrhu na zřízení celního skladu, je navrhovatel povinen tyto změny oznámit příslušnému celnímu úřadu do 15 dnů ode dne, kdy se o těchto změnách dověděl.

§ 149

(1) Skladovatelem je osoba, která je oprávněna provozovat celní sklad. Skladovatel odpovídá za to, že

- a) zboží uskladněné v celním skladu nebude odňato celnímu dohledu,
- b) povinnost vyplývající z uskladnění zboží v režimu uskladňování v celním skladu budou plněny, a
- c) podmínky stanovené v povolení budou dodržovány.

(2) Celní úřad může v povolení k provozování veřejného skladu stanovit, že za plnění povinností uvedených v odstavci 1 písm. a) a b) odpovídá výlučně ukladatel zboží.

(3) Ukladatel zboží je vždy odpovědný za plnění povinností vzniklých při uskladnění zboží v režimu uskladňování v celním skladu.

§ 150

Celní úřad může požadovat k zajištění plnění povinností uvedených v § 149, aby skladovatel zajistil celní dluh, který by mohl vzniknout. Ustanovení § 136 tím nejsou dotčena.

§ 151

Práva a povinnosti skladovatele mohou být se souhlasem příslušného celního úřadu převedena na jinou osobu.

§ 152

(1) Doba, po kterou je možno skladovat zboží v celním skladu není omezena. Ve výjimečných případech může celní úřad stanovit lhůtu, ve které je ukladatel povinen podat návrh na propuštění zboží do jiného režimu nebo návrh na umístění zboží do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu.

(2) Ministerstvo může vyhláškou stanovit lhůtu pro skladování zboží uvedeného v § 145 odst. 1 písm. b) v celním skladu.

(3) V celním skladu je možno provádět pouze operace nutné k zajištění uchování zboží a obvyklé manipulace, prováděné za účelem zlepšení jeho balení nebo

prodejní jakosti nebo jeho úpravy pro dopravu, např. dělení nebo sdružování nákladových kusů, výběr a třídění zboží, dolévání, přebalování, čištění, nové označování, doplňování, prohlížení, denaturování, odebrání vzorků. Formy manipulace musí být předem povoleny celním úřadem, který též stanoví podmínky, za kterých lze tyto manipulace provádět. Ustanovení § 154 tím nejsou dotčena.

(4) České zboží propuštěné do režimu uskladňování v celním skladu, na něž se vztahuje § 145 odst. 1 písm. b) a na které se vztahuje právní předpis, jímž se provádějí opatření tržní regulace v zemědělství, může být podrobeno pouze takovým formám manipulace, které jsou pro takové zboží výslovně stanoveny.

§ 153

(1) Z ekonomických důvodů může celní úřad povolit, aby za podmínek jím stanovených bylo zboží propuštěné do režimu uskladňování v celním skladu dočasně vyjmuto z celního skladu.

(2) Celní úřad může povolit, aby zboží propuštěné do režimu uskladňování v celním skladu bylo převedeno z jednoho celního skladu do druhého.

§ 154

(1) Je-li to ekonomicky odůvodněné a neztěžuje-li se tím celní dohled, může celní úřad povolit, aby

- a) zahraniční zboží bylo v prostorech celního skladu přepracováno v režimu aktivního zušlechťovacího styku za podmínek stanovených pro tento režim,
- b) zahraniční zboží bylo v prostorech celního skladu přepracováno v režimu přepracování pod celním dohledem za podmínek stanovených pro tento režim,
- c) české zboží jiné než uvedené v 145 odst. 1 písm. b) bylo skladováno v prostorech celních skladů.

(2) V případech uvedených v odstavci 1 nemusí být zboží propuštěno do režimu uskladňování v celním skladu.

(3) Celní úřad může požadovat, aby skladovatel vedl zboží uvedené v odstavci 1 v evidenci, ve které je vedeno zboží uskladněné v režimu uskladňování v celním skladu.

§ 155

(1) Jestliže u dováženého zboží vznikl celní dluh a základem celní hodnoty tohoto zboží je cena skutečně placená nebo která má být za zboží zaplacená zahrnující náklady za skladování a uchování zboží během jeho uložení v celním skladu, nebudou tyto náklady zahrnuty do celní hodnoty, jestliže jsou odlišeny od ceny skutečně placené nebo která má být za zboží zaplacená.

(2) Byly-li u uskladněného zboží provedeny operace a manipulace uvedené v § 152 odst. 3 a 4, na žádost

deklaranta se posuzuje povaha, celní hodnota a množství zboží, které jsou rozhodné pro vyměření dovozního cla, jako by tyto operace a manipulace nebyly provedeny.

§ 156

České zboží, na které se vztahuje ustanovení § 145 odst. 1 písm. b) a které je uskladněno v celním skladu, musí být vyvezeno nebo mu musí být přiděleno jiné celně schválené určení stanovené celními předpisy.

§ 157

(1) Nebezpečné zboží, zboží, které může znehodnotit jiné uskladněné zboží anebo vyžaduje zvláštní zařízení, může být uskladněno pouze v celních skladech zvlášť pro ně vybavených.

(2) Je-li ke zřízení celního skladu uvedeného v odstavci 1 třeba povolení podle zvláštních předpisů, musí být předloženo společně s návrhem na zřízení celního skladu.

§ 158

(1) Nestanoví-li příslušný celní úřad jinak, musí být zboží, které má být uskladněno v celním skladu, předloženo s doklady celnímu úřadu k provedení celního řízení.

(2) Celní úřad může za účelem provádění celního dohledu zejména

- a) požadovat, aby se celní sklady zamykaly dvěma různými klíči (klíčem skladovatele a klíčem celního úřadu),
- b) přímo dohlížet na celní sklad,
- c) požadovat vedení evidence o skladovaném zboží ve formě schválené celním úřadem, jejímž základem je účetní evidence stanovená zvláštními předpisy,
- d) provádět inventuru uskladněného zboží.

§ 159

Dojde-li v celním skladu k převodu nebo přechodu vlastnictví, musí být tato skutečnost sdělena a doložena celnímu úřadu bez zbytečného odkladu.

§ 160

(1) Dojde-li k poškození nebo zničení uskladněného zboží následkem nehody nebo vyšší moci, propustí celní úřad toto zboží do volného oběhu, jako kdyby již bylo poškozené nebo zničené v celním skladu uskladněno. Poškození nebo zničení následkem nehody nebo vyšší moci musí být celnímu úřadu náležitě prokázáno.

(2) Odpady a zbytky, které po zničení nebo znehodnocení zůstanou, podléhají v případě propuštění do volného oběhu clu, které by celní úřad vyměřil a vy-

bral, kdyby byly takové odpady nebo zbytky v tomto stavu uskladněny.

(3) Bylo-li zboží uskladněné v celním skladu zničeno nebo znehodnoceno se souhlasem celního úřadu, vyhotoví skladovatel o zničení nebo znehodnocení zboží zápis; jedno vyhotovení předá celnímu úřadu.

§ 161

(1) Ve veřejném celním skladu může být uskladňováno veškeré zboží, včetně zboží, na které se vztahují zákazy a omezení, nejde-li o zákazy a omezení z důvodů veterinárních, rostlinolékařských, z důvodů ochrany veřejné mravnosti nebo veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti, ochrany zdraví, ochrany životního prostředí, ochrany kulturních památek, ochrany předmětů muzejní a galerijní hodnoty, předmětů kulturní hodnoty a zákazů a omezení týkající se ochrany duševního vlastnictví.

(2) Skladovatel veřejného celního skladu je povinen vyhotovit seznam zboží, které nemůže být ve veřejném celním skladu uskladněno. Seznam vhodnou formou zveřejňuje; jedno vyhotovení seznamu předá skladovatel celnímu úřadu.

§ 162

V soukromém celním skladu může být uskladňováno pouze zboží skladovatele. Zákazy a omezení uvedené v § 161 platí obdobně.

Oddíl čtvrtý

Aktivní zušlechťovací styk

§ 163

Bez dotčení ustanovení § 165 umožňuje režim aktivního zušlechťovacího styku, aby jednou nebo několika zpracovatelskými operacemi prošlo

- a) zahraniční zboží, které má být vyvezeno zpět z tuzemska ve formě zušlechtěných výrobků, aniž by podléhalo dovoznímu clu a obchodně-politickým opatřením (podmíněný systém),
- b) zboží propuštěné do volného oběhu s vrácením nebo prominutím dovozního cla, kterému toto zboží podléhá, je-li vyvezeno zpět z tuzemska ve formě zušlechtěných výrobků (systém navracení).

§ 164

(1) Zpracovatelskými operacemi se rozumí

- a) zpracování zboží, včetně instalace nebo montáže, kompletace, sestavení a přizpůsobení jinému zboží,
- b) přepracování zboží,
- c) oprava nebo úprava zboží včetně renovace nebo uvedení do původního stavu,
- d) použití určitého zboží, které není v zušlechtěném

výrobku obsaženo, avšak umožňuje nebo usnadňuje výrobu tohoto výrobku, i když jsou ve výrobě zcela nebo zčásti spotřebovány (pomocné zboží).

(2) Ministerstvo stanoví vyhláškou, co se rozumí pomocným zbožím podle odstavce 1 písm. d).

(3) Zušlechtěnými výrobky se rozumí všechny výrobky, které jsou výsledkem zpracovatelských operací.

(4) Náhradním zbožím se rozumí české zboží, které bylo použito v průběhu zpracovatelských operací místo dováženého zboží.

§ 165

(1) Jsou-li splněny podmínky uvedené v odstavci 2 a s přihlédnutím k ustanovení odstavce 4 celní orgány povolí, aby

- a) zušlechtěné výrobky byly získány z náhradního zboží,
- b) zušlechtěné výrobky získané z náhradního zboží byly vyvezeny z tuzemska před dovozem dováženého zboží.

(2) Náhradní zboží musí být české zboží a musí mít stejnou obchodní kvalitu, stejnou technickou charakteristiku a stejnou osmimístnou podpoložku celního sazebníku jako dovážené zboží. V odůvodněných případech mohou celní orgány povolit, aby náhradní zboží dosáhlo vyššího stupně zpracování než dovážené zboží.

(3) Jestliže je postupováno podle odstavce 1, je dovážené zboží posuzováno jako náhradní zboží a náhradní zboží jako dovážené zboží.

(4) Ministerstvo může vyhláškou stanovit případy, kdy je aktivní zušlechťovací styk zakázán nebo omezen.

(5) Jestliže je postupováno podle odstavce 1 písm. b) a zušlechtěné výrobky by podléhaly vývoznímu clu, kdyby nebyly vyváženy v režimu aktivního zušlechťovacího styku, musí osoba, které bylo povolení uděleno, zajistit celní dluh, který vznikne, nebude-li dovážené zboží dovezeno ve stanovené lhůtě.

§ 166

Celní orgány udělí povolení na žádost osoby, která provádí zpracovatelské operace nebo která zajišťuje jejich provádění.

§ 167

Povolení může být uděleno českým osobám, a v případě dovozu, který nemá obchodní charakter, i zahraničním osobám pouze tehdy

- a) může-li být dovážené zboží identifikováno ve zušlechtěných výrobcích nebo může-li být ověřeno plnění podmínek stanovených pro náhradní

zboží, bude-li postupováno podle § 165; ustanovení § 164 odst. 1 písm. d) tím nejsou dotčena,

- b) může-li režim aktivního zušlechťovacího styku pomoci vytvořit příznivější podmínky pro vývoz zušlechtěných výrobků, za podmínky, že tím nejsou dotčeny zásadní ekonomické zájmy českých výrobců.

§ 168

(1) Celní orgány stanoví lhůtu, ve které musí být zušlechtěné výrobky vyvezeny zpět nebo jim musí být přiděleno jiné celně schválené určení. Při stanovení této lhůty se přihlíží k době potřebné pro provedení zpracovatelských operací a k době potřebné pro rozhodnutí o zušlechtěných výrobcích.

(2) Lhůta počíná běžet dnem, kdy bylo zahraniční zboží propuštěno do režimu aktivního zušlechťovacího styku. Na žádost osoby, které bylo povolení uděleno, mohou celní orgány v odůvodněných případech tuto lhůtu prodloužit.

(3) Povolí-li celní orgány, aby bylo postupováno podle § 165 odst. 1 písm. b), stanoví současně lhůtu, během které musí být zahraniční zboží navrženo do režimu aktivního zušlechťovacího styku. Tato lhůta počíná běžet dnem přijetí vývozního celního prohlášení vztahujícího se na zušlechtěné výrobky získané z odpovídajícího náhradního zboží.

(4) Osoba, které bylo povolení uděleno, je povinna do 30 dnů po skončení lhůty zpětného vývozu zušlechtěných výrobků předložit celnímu úřadu vyúčtování aktivního zušlechťovacího styku.

§ 169

(1) Celní orgány stanoví procento výtěžnosti z operace anebo, tam kde je to nezbytné, způsob jak procento výtěžnosti stanovit. Procentem výtěžnosti se rozumí množství nebo procentuální množství zušlechtěných výrobků získaných z přepracování daného množství dováženého zboží. Procento výtěžnosti se stanoví na základě skutečností, za kterých budou zpracovatelské operace prováděny.

(2) Na základě předem zjištěných skutečností může být stanoveno standardní procento výtěžnosti tehdy, jsou-li zpracovatelské operace obvykle prováděny za přesně stanovených technických podmínek, které se vztahují na zboží jednotné charakteristiky a které vyplývají z výroby zušlechtěných výrobků stejné kvality.

§ 170

(1) Zboží v nezměněném stavu a zušlechtěné výrobky musí být vyvezeny zpět. Celní orgány mohou v odůvodněných případech povolit, aby byly propuštěny do volného oběhu, přepracovány pod celním dohledem, zničeny nebo aby je deklarant přenechal ve prospěch státu.

(2) Ustanovení odstavce 1 se použije rovněž tehdy, bude-li zušlechtěným výrobkům přiděleno celně schválené určení uvedené v odstavci 1 poté, co byly propuštěny do režimu uskladňování v celním skladu, dočasného použití, tranzitu nebo byly umístěny do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu.

§ 171

Vznikl-li u zušlechtěných výrobků celní dluh, stanoví se výška takového dluhu na základě podpoložek celního sazebníku dováženého zboží obsaženého ve zmíněných zušlechtěných výrobcích, jak bylo ohodnoceno v době, k níž se vztahuje § 251.

§ 172

Ustanovení § 171 se nepoužije a zušlechtěné výrobky

- a) podléhají dovoznímu clu vyměřenému v souladu s pravidly příslušného režimu, do kterého byly propuštěny s podmíněným osvobozením od cla anebo vyměřenému v souladu s pravidly svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu, do kterého byly umístěny. Osoba, které bylo povolení uděleno, však může požadovat, aby clo bylo vyměřeno podle § 171. Bylo-li zušlechtěným výrobkům přiděleno výše uvedené celně schválené určení, jiné než propuštění do režimu přepracování pod celním dohledem, musí se částka dovozního cla rovnat alespoň částce cla vyměřené podle § 171,
- b) mohou podléhat pravidlům, jimiž se řídí vyměrování cla stanoveného v rámci režimu přepracování pod celním dohledem, pokud by dovážené zboží mohlo být do tohoto režimu propuštěno.

§ 173

(1) Veškeré zušlechtěné výrobky, jejich část nebo zboží v nezměněném stavu, mohou být na základě povolení celních orgánů a v souladu s podmínkami režimu pasivního zušlechtovacího styku dočasně vyváženy z tuzemska za účelem dalšího zpracování.

(2) Vznikl-li při zpětném dovozu výrobků celní dluh, vyměří se dovozní clo

- a) ze zušlechtěných výrobků nebo ze zboží v nezměněném stavu, uvedených v odstavci 1, podle § 171 a 172,
- b) z výrobků dovážených zpět po přepracování v zahraničí podle ustanovení upravujících režim pasivního zušlechtovacího styku, za stejných podmínek, jaké by se na ně vztahovaly, kdyby byly vyváženy v tomto režimu a předtím než byly vyvezeny byly propuštěny do volného oběhu.

§ 174

(1) Systém navracení může být použit u veškeré-

ho zboží, s výjimkou takového, které v okamžiku přijetí celního prohlášení do volného oběhu

- a) podléhá množstevním dovozním omezením,
- b) by mohlo v rozsahu kvót podléhat preferenčnímu sazebnímu opatření nebo jednostrannému opatření podle § 57 odst. 1 písm. e) až g),
- c) podléhá vyrovnávací dávce stanovené právním předpisem, jímž se provádějí opatření tržní regulace v zemědělství.

(2) Kromě omezení uvedených v odstavci 1 se systém navracení použije pouze tehdy, není-li v době přijetí celního prohlášení na propuštění do volného oběhu stanovena žádná vývozní náhrada za vývoz zušlechtěných výrobků.

(3) Povolení použít systém navracení lze udělit pouze tehdy, jestliže v době přijetí celního prohlášení na propuštění zušlechtěných výrobků k vývozu

- a) dovážené zboží nepodléhá vyrovnávací dávce podle odstavce 1 písm. c),
- b) na vývoz zušlechtěných výrobků není stanovena žádná vývozní náhrada.

§ 175

V celním prohlášení, kterým se navrhuje propuštění zboží do volného oběhu, musí být uvedeno, že bude použit systém navracení a odkaz na udělené povolení. Celní úřad může požadovat, aby toto povolení bylo přiloženo k celnímu prohlášení.

§ 176

Na systém navracení se nevztahují ustanovení § 165 odst. 1 písm. b), § 165 odst. 3 a 5, § 168 odst. 4, § 170 a 171.

§ 177

Dočasný vývoz zušlechtěných výrobků prováděný podle § 173 odst. 1 není považován za vývoz ve smyslu § 178, s výjimkou případu, kdy tyto výrobky nejsou dovezeny zpět do tuzemska ve stanovené lhůtě.

§ 178

(1) Osoba, které bylo povolení uděleno, může žádat vrácení nebo prominutí dovozního cla, prokáže-li, že zušlechtěné výrobky získané z dováženého zboží propuštěného do volného oběhu v systému navracení byly

- a) vyvezeny pod celním dohledem do zahraničí, nebo
- b) propuštěny, s ohledem na následný vývoz, do režimu tranzitu, uskladňování v celním skladu, dočasného použití nebo aktivního zušlechtovacího styku (režimy s podmíněným osvobozením od cla) anebo umístěny do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu, za splnění

podmínek stanovených pro použití příslušného režimu.

(2) Pro účely přidělení celně schváleného určení uvedeného v odstavci 1, jsou zušlechtěné výrobky považovány za zahraniční zboží.

(3) Žádost o vrácení cla je třeba podat nejpozději do tří let ode dne, kdy celní dluh vznikl.

(4) Zušlechtěné výrobky propuštěné do režimu uvedeného v odstavci 1 nebo umístěné do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu mohou být propuštěny do volného oběhu pouze na základě povolení celního úřadu. Částka vráceného nebo promínutého dovozního cla je v těchto případech pokládána za výši celního dluhu; ustanovení § 172 písm. a) tím nejsou dotčena.

Oddíl pátý

Přepřacování pod celním dohledem

§ 179

Režim přepřacování pod celním dohledem umožňuje přepřacování zahraničního zboží v tuzemsku při takových zpracovatelských operacích, které změní jeho sazební zařazení nebo stav, aniž by podléhalo dovoznímu clu nebo obchodně-politickým opatřením, a výrobky vzniklé v důsledku těchto operací propustí celní úřad do volného oběhu s použitím pro ně platných celních sazeb. Tyto výrobky se označují jako zpracované výrobky.

§ 180

Ministerstvo stanoví vyhláškou případy, kdy není možno propustit zboží do režimu přepřacování pod celním dohledem.

§ 181

Povolení k přepřacování pod celním dohledem udělí celní úřad na žádost osoby, která provádí přepřacování nebo zajistí, aby přepřacování bylo provedeno jejím jménem.

§ 182

Povolení je možno udělit pouze českým osobám a pouze tehdy,

- a) může-li být dovážené zboží identifikováno ve zpracovaných výrobcích,
- b) nemůže-li být zboží po přepřacování stejně hodnoceno nebo ekonomicky navraceno do svého původního stavu, v němž bylo před propuštěním do tohoto režimu,
- c) nedojde-li použitím tohoto režimu k obcházení předpisů upravujících stanovení původu zboží nebo které stanoví množstevní omezení vztahující se na dovážené zboží,
- d) jsou-li splněny podmínky nutné k tomu, aby byly

v tuzemsku vytvořeny nebo udrženy příslušné zpracovatelské činnosti, aniž by byly nepříznivě dotčeny zásadní ekonomické zájmy českých výrobců.

§ 183

Celní úřad může držiteli povolení povolit, aby přepřacováním zboží ve svém zájmu pověřil třetí osobu.

§ 184

Ustanovení § 168 a 169 se pro režim přepřacování pod celním dohledem použijí přiměřeně.

§ 185

Vznikl-li celní dluh u výrobků, které jsou ve srovnání s těmi, na něž se vztahuje povolení, ve stádiu částečného zpracování, vypočítá se celní dluh podle celních sazeb příslušných pro zboží v nezměněném stavu v okamžiku, na nějž se vztahuje § 251.

§ 186

Splňuje-li dovážené zboží v okamžiku propuštění do volného oběhu podmínky pro přiznání preferenčních opatření a tato preferenční opatření jsou použitelná na stejné zboží jako jsou zpracované výrobky propuštěné do volného oběhu, vyměří se dovozní clo, jemuž zpracované výrobky podléhají podle těchto opatření.

Oddíl šestý

Dočasné použití

§ 187

Režim dočasného použití umožňuje, aby zahraniční zboží, které má být vyvezeno zpět v nezměněném stavu, bylo v tuzemsku používáno s úplným nebo částečným osvobozením od dovozního cla, aniž by se na tento dovoz vztahovala obchodně-politická opatření.

§ 188

Povolení k dočasnému použití uděluje celní úřad na žádost osoby, která bude zboží používat sama nebo na jejíž odpovědnost bude zboží používáno.

§ 189

(1) Celní úřad odmítne žádost o povolení režimu dočasného použití, jestliže není možno předmětné zboží ztotožnit.

(2) Celní úřad však může povolit použití režimu dočasného použití, aniž by bylo možno předmětné zboží ztotožnit, jestliže s ohledem na povahu zboží a jeho použití, nemožnost ztotožnění neumožní zneužití tohoto režimu.

§ 190

(1) Celní úřad stanoví lhůtu, během níž musí být dovezené zboží vyvezeno zpět nebo mu bude přiděleno jiné celně schválené určení. Tato lhůta musí být dostatečná, aby mohlo být dosaženo cíle zamýšleného použití.

(2) Zboží může být propuštěno do režimu dočasného použití maximálně na dobu 24 měsíců; zvláštní lhůty stanovené podle § 191 tím nejsou dotčeny.

(3) Celní úřad může z důvodů hodných zřetele na žádost osoby, které bylo povolení uděleno, prodloužit lhůty stanovené podle odstavců 1 a 2 tak, aby umožnily zamýšlené použití zboží.

§ 191

Případy a zvláštní podmínky, za nichž může být propuštěno zboží do režimu dočasného použití s úplným osvobozením od dovozního cla, stanoví ministerstvo vyhláškou.

§ 192

(1) Použití režimu dočasného použití s částečným osvobozením od dovozního cla může celní úřad povolit pouze u zboží, které zůstává vlastnictvím zahraniční osoby a které není uvedeno ve vyhlášce vydané podle § 191, nebo je v této vyhlášce uvedeno, avšak nesplňuje všechny podmínky stanovené k propuštění do režimu dočasného použití s úplným osvobozením od dovozního cla.

(2) Ministerstvo může vyhláškou stanovit seznam zboží, které nelze propustit do režimu dočasného použití s částečným osvobozením od dovozního cla.

§ 193

(1) Částka dovozního cla u zboží propuštěného do režimu dočasného použití s částečným osvobozením od dovozního cla za každý, byť jen započatý měsíc, během kterého bylo zboží propuštěno do tohoto režimu, činí 3 % z úhrnné částky cla, které by mělo být vybráno za uvedené zboží, kdyby v okamžiku propuštění do režimu dočasného použití bylo propuštěno do volného oběhu.

(2) Částka vybraného dovozního cla nesmí být vyšší než ta, která by byla vybrána, kdyby předmětné zboží v okamžiku propuštění do režimu dočasného použití bylo propuštěno do volného oběhu.

§ 194

(1) Možnost převodu práv a povinností, která vzniknou při režimu dočasného použití podle § 138 neznamená, že pro každé v úvahu připadající období použití platí stejný postup při osvobození od dovozního cla.

(2) Umožňuje-li převod práv a povinností podle

odstavce 1 z jedné osoby na druhou částečné osvobození od dovozního cla během téhož měsíce, je první osoba povinna zaplatit dlužnou částku dovozního cla za celý příslušný měsíc.

§ 195

Vznikl-li celní dluh u zboží propuštěného do režimu dočasného použití s částečným osvobozením od dovozního cla z jiných důvodů než je propuštění zboží do tohoto režimu, stanoví se výše tohoto dluhu rozdílem mezi částkou cla vypočítaného podle § 251 a cla zaplaceného podle § 193.

§ 196

(1) Celní úřad vybere dovozní clo vypočítané podle § 193 až po ukončení režimu dočasného použití.

(2) Je-li lhůta pro režim dočasného použití podle § 191 stanovena na dobu 34 měsíců nebo delší, vybere celní úřad dovozní clo po uplynutí 34 měsíců.

*Oddíl sedmý**Pasivní zušlechťovací styk*

§ 197

(1) Režim pasivního zušlechťovacího styku umožňuje, aby české zboží bylo dočasně vyvezeno do zahraničí za účelem podrobení zpracovatelským operacím a aby zušlechtěné výrobky byly propuštěny do volného oběhu s úplným nebo částečným osvobozením od dovozního cla. Ustanovení § 173 a § 200 až 212 tím nejsou dotčena.

(2) Pro účely režimu pasivního zušlechťovacího styku se rozumí

- a) dočasně vyváženým zbožím zboží, které bylo propuštěno do režimu pasivního zušlechťovacího styku,
- b) zpracovatelskými operacemi operace uvedené v § 164 odst. 1 písm. a) až c),
- c) zušlechtěnými výrobky všechny výrobky, které jsou výsledkem zpracovatelských operací.

§ 198

(1) České zboží nelze propustit do režimu pasivního zušlechťovacího styku

- a) vznikl-li by z jeho vývozu nárok na vrácení nebo prominutí dovozního cla,
- b) bylo-li před vývozem v důsledku jeho konečného použití propuštěno do volného oběhu s úplným nebo částečným osvobozením od dovozního cla, jestliže podmínky pro osvobození ještě trvají,
- c) vznikl-li by z jeho vývozu nárok na vývozní náhradu nebo byla-li přiznána finanční výhoda jiná, než je výhoda stanovená právním předpisem, jímž se provádějí opatření tržní regulace v zemědělství přiznávaná při vývozu zmíněného zboží.

(2) Ministerstvo může vyhláškou stanovit případy, kdy se ustanovení odstavce 1 nepoužije.

(3) Zboží propuštěné do režimu pasivního zušlechťovacího styku se považuje za dočasně vyvezené zboží.

§ 199

(1) Povolení k propuštění zboží do režimu pasivního zušlechťovacího styku udělují celní orgány na žádost osoby, která zařizuje provedení zpracovatelských operací.

(2) Jiné osobě, než je uvedena v odstavci 1, je možno udělit povolení k propuštění zboží do režimu pasivního zušlechťovacího styku tehdy, jestliže zpracovatelské operace sestávají ze spojení českého zboží se zahraničním zbožím a dovezeným jako zušlechtěné výrobky, za předpokladu, že použití tohoto režimu napomáhá rozšířit vývoz tohoto zboží, aniž by se to nepříznivě dotklo základních zájmů českých výrobců stejného nebo podobného zboží, jako jsou zušlechtěné výrobky.

§ 200

(1) Povolení lze udělit pouze českým osobám a pouze tehdy

- a) lze-li zjistit, že zušlechtěné výrobky pocházejí z dočasně vyvezeného zboží,
- b) nehrozí-li, že povolení k použití režimu pasivního zušlechťovacího styku pravděpodobně vážně poškodí zásadní ekonomické zájmy českých výrobců.

(2) Ministerstvo může vyhláškou stanovit případy, kdy se neuplatní ustanovení odstavce 1 písm. a).

§ 201

(1) Celní orgány stanoví lhůtu, ve které musí být zušlechtěné výrobky dovezeny zpět do tuzemska. Tato lhůta může být z důvodů hodných zřetele na žádost osoby, které bylo povolení uděleno, prodloužena.

(2) Ustanovení § 169 se pro stanovení procenta výtěžnosti při pasivním zušlechťovacím styku použijí přiměřeně.

§ 202

Úplné nebo částečné osvobození od dovozního cla uvedené v § 203 odst. 1 se přiznává pouze tehdy, jsou-li zušlechtěné výrobky navrženy k propuštění do volného oběhu jmenem nebo ve prospěch

- a) osoby, které bylo povolení uděleno, nebo
- b) jiné české osoby, souhlasí-li s tím osoba, které bylo povolení uděleno, a jsou-li splněny podmínky pro udělení tohoto povolení.

§ 203

(1) Úplné nebo částečné osvobození od dovozního cla se přiznává tím, že od částky dovozního cla vyměřeného z dovážených zušlechtěných výrobků propuštěných do volného oběhu se odečte částka dovozního cla, které by bylo ke stejnému okamžiku vyměřeno z dočasně vyváženého zboží v případě, že by bylo dovezeno ze státu, ve kterém byla provedena poslední zpracovatelská operace.

(2) Částka, která má být odečtena podle odstavce 1, se stanoví podle množství a sazebního zařazení předmětného zboží v den přijetí celního prohlášení na jeho propuštění do režimu pasivního zušlechťovacího styku. Hodnotou dočasně vyváženého zboží je hodnota, která byla vzata v úvahu při určení celní hodnoty podle § 75 odst. 1 písm. b) bodu 1 nebo, jestliže nemůže být hodnota tímto způsobem určena, hodnota stanovená rozdílem mezi celní hodnotou zušlechtěných výrobků a zpracovatelskými náklady. Bylo-li před propuštěním do režimu pasivního zušlechťovacího styku dočasně vyvážené zboží osvobozeno od dovozního cla při jeho propuštění do volného oběhu vzhledem k jeho konečnému použití a podmínky pro osvobození od dovozního cla trvají, bude částkou cla, která se má odečíst, částka skutečně vybraného dovozního cla při propuštění tohoto zboží do volného oběhu.

(3) Mohou-li být na zušlechtěné výrobky uplatněna preferenční opatření uvedená v § 57 odst. 1 písm. e) a f) a tato opatření lze uplatnit na zboží stejného sazebního zařazení jako má dočasně vyvážené zboží, použije se při vyměření dovozního cla, které má být odečteno podle odstavce 1, sazba, která by byla použita, kdyby dočasně vyvážené zboží splňovalo podmínky, za nichž se tato preferenční opatření použijí.

(4) Stanoví-li mezinárodní smlouva jinak, ustanovení odstavců 1 až 3 se nepoužijí.

§ 204

(1) Je-li účelem zpracovatelské operace oprava dočasně vyváženého zboží, bude toto zboží při propuštění do volného oběhu úplně osvobozeno od dovozního cla, prokáže-li deklarant, že zboží bylo opraveno bezúplatně v důsledku smluvních nebo zákonných vypořádání práv z odpovědnosti za vady.

(2) Ustanovení odstavce 1 se nevztahuje na případy, kdy vada zboží byla zjištěna při jeho prvním propuštění do volného oběhu.

§ 205

(1) Je-li účelem zpracovatelské operace oprava dočasně vyváženého zboží a tato oprava je provedena za úplatu, bude toto zboží při propuštění do volného oběhu částečně osvobozeno od dovozního cla. Výše osvobození od dovozního cla vychází z celní hodnoty a sazby uvedené v odstavcích 2 a 3.

(2) Náklady na opravu budou základem pro určení celní hodnoty zušlechtěných výrobků tehdy, jsou-li jedinou úhradou držitele povolení a nejsou ovlivněny spojením mezi osobou, které bylo povolení uděleno a osobou, která opravu provedla.

(3) Dovozní clo se vyměřuje podle sazeb, které se uplatňují na zušlechtěné zboží v okamžiku přijetí celního prohlášení na jeho propuštění do volného oběhu.

Prostá výměna

§ 206

(1) Systém prosté výměny umožňuje, aby dovezený náhradní výrobek (dále jen „náhrada“) nahradil zušlechtěný výrobek.

(2) Celní úřad povolí použití systému prosté výměny tehdy, zahrnuje-li zpracovatelská operace pouze opravu českého zboží jiného, než na které se vztahuje právní předpis, jímž se provádějí opatření tržní regulace v zemědělství.

(3) Celní úřad povolí, za podmínek jím stanovených, dovoz náhrad ještě před dočasným vývozem zboží (předchozí dovoz).

(4) V případě předchozího dovozu náhrady je osoba, které bylo povolení uděleno, povinna zajistit celní dluh, který by mohl vzniknout.

§ 207

(1) Náhrada musí mít stejnou obchodní kvalitu a stejnou technickou charakteristiku, jakou by mělo dočasně vyvážené zboží, kdyby bylo zušlechtěno.

(2) Bylo-li dočasně vyvážené zboží před vývozem používáno, musí být náhrada také používána a nesmí být novým výrobkem. Byla-li náhrada dodána bezúplatně v důsledku smluvních nebo zákonných práv z odpovědnosti za vady, může celní úřad povolit výjimku.

§ 208

Prostá výměna může být povolena pouze tehdy, je-li možné ověřit, že jsou splněny podmínky stanovené v § 207.

§ 209

Ustanovení vztahující se na zušlechtěné výrobky se vztahují také na náhrady; ustanovení § 212 tím nejsou dotčena.

§ 210

(1) Při předchozím dovozu musí být dočasně vyvážené zboží vyvezeno ve lhůtě dvou měsíců ode dne přijetí celního prohlášení k propuštění náhrady do volného oběhu.

(2) Z důvodů hodných zřetele může celní úřad na žádost osoby, které bylo povolení uděleno, lhůtu uvedenou v odstavci 1 přiměřeně prodloužit.

§ 211

Je-li při předchozím dovozu postupováno podle § 203, stanoví se částka, která se má odečíst, podle sazeb vztahujících se na dočasně vyvážené zboží ke dni přijetí celního prohlášení na jeho propuštění.

§ 212

Ustanovení § 199 odst. 2 a § 200 odst. 1 písm. a) se na prostou výměnu nevztahují.

§ 213

Postupy stanovené pro režim pasivního zušlechtovacího styku se použijí také pro účely provádění nesažebních obchodně-politických opatření.

DÍL TŘETÍ

VÝVOZ

§ 214

(1) Režim vývozu umožňuje, aby české zboží opustilo tuzemsko. Vývoz zahrnuje vybrání vývozních cel, uplatnění obchodně-politických opatření a další vývozní formality.

(2) Stejně jako zboží vyvážené v režimu vývozu bude propuštěno zboží, které má být dodáno osobám jiných států, které požívají výhod podle mezinárodních smluv.⁹⁾

§ 215

(1) České zboží, které má být vyvezeno do zahraničí, musí být propuštěno v režimu vývozu. Ustanovení celních předpisů uplatňovaná na zboží vyvážené cestujícími, zboží propuštěné do režimu aktivního zušlechtovacího styku nebo režimu tranzitu tím nejsou dotčena.

(2) Celní prohlášení na propuštění zboží k vývozu se podává u celního úřadu, v jehož územním obvodu má vývozce sídlo nebo bydliště anebo u celního úřadu, v jehož územním obvodu je zboží k vývozu baleno nebo nakládáno.

(3) Ministerstvo může vyhláškou stanovit případy a podmínky, kdy lze celní prohlášení na propuštění zboží k vývozu podat u jiného celního úřadu.

§ 216

Celní úřad propustí zboží k vývozu s podmínkou, že zboží vystoupí do zahraničí ve lhůtě jím stanovené,

⁹⁾ Např. vyhláška ministra zahraničních věcí č. 157/1964 Sb., o Vídeňské úmluvě o diplomatických stycích, vyhláška ministra zahraničních věcí č. 32/1969 Sb., o Vídeňské úmluvě o konzulárních stycích.

ve stejném stavu a za stejných podmínek, jaké platily v okamžiku přijetí celního prohlášení k vývozu.

HLAVA JEDENÁCTÁ SVOBODNÁ CELNÍ PÁSMÁ A SVOBODNÉ CELNÍ SKLADY

DÍL PRVNÍ OBEZNÁ USTANOVENÍ

§ 217

(1) Svobodná celní pásma a svobodné celní sklady tvoří prostory a stavby na části celního území, oddělené od ostatního celního území, v nichž se zboží tam umístěné považuje z hlediska cel vybíraných v souvislosti s dovozem a vývozem zboží, jako by se nenacházelo na celním území, a kde

- a) zahraniční zboží nepodléhá dovoznímu clu nebo obchodně-politickým opatřením,
- b) pro české zboží zvláštní předpisy stanoví jako důsledek jeho umístění ve svobodném celním pásmu nebo svobodném celním skladu výhody, které se obvykle vztahují na zboží při jeho vývozu.

(2) Svobodná celní pásma a svobodné celní sklady zřizuje vláda České republiky nařízením.

§ 218

(1) Svobodná celní pásma a svobodné celní sklady musejí být odděleny od ostatního celního území plochou vysokou nejméně tři metry nebo odděleny způsobem schváleným celním úřadem tak, aby bylo možno kontrolovat vstupy do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu a výstupy z nich, a musí být určena místa jejich vstupu a výstupu.

(2) Jakákoliv stavba ve svobodném celním pásmu se může uskutečnit jen po předchozím souhlasu celního úřadu.

DÍL DRUHÝ UMIŠŤOVÁNÍ ZBOŽÍ VE SVOBODNÝCH CELNÍCH PÁSMECH A SVOBODNÝCH CELNÍCH SKLADECH

§ 219

(1) Obvod a vstupní a výstupní místa svobodného celního pásma a svobodného celního skladu jsou pod dohledem celního úřadu.

(2) Osoby a dopravní prostředky vstupující do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu nebo vystupující z nich mohou být podrobeny celní kontrole.

(3) Přístup do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu může být odepřen osobám, které neskytají záruku dodržování pravidel stanove-

ných pro svobodná celní pásma a svobodné celní sklady, protože byly opakovaně potrestány za porušení celních předpisů.

(4) Celní úřad je oprávněn kontrolovat zboží, které vstupuje do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu, opouští je nebo v nich zůstává. K umožnění této kontroly budou celnímu úřadu předávány kopie dopravních dokladů doprovázejících vstupující nebo vystupující zboží, nebo budou tyto doklady za tímto účelem uschovány pro potřeby celního úřadu osobou jím určenou.

§ 220

(1) Ve svobodném celním pásmu nebo ve svobodném celním skladu může být umístěno české zboží i zahraniční zboží bez ohledu na jeho množství, původ a místo jeho dovozu nebo místo určení, včetně zboží, na které se vztahují zákazy a omezení, nejde-li o zákazy a omezení z důvodů veterinárních, rostlinolékařských, z důvodů ochrany veřejné mravnosti nebo veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti, ochrany zdraví, ochrany životního prostředí, ochrany kulturních památek, ochrany předmětů muzejní a galerijní hodnoty, předmětů kulturní hodnoty a zakazů a omezení týkajících se ochrany duševního vlastnictví.

(2) Nebezpečné zboží, zboží, které může znehodnotit jiné zboží anebo vyžaduje zvláštní zařízení, může být umístěno pouze v prostorech k tomu speciálně vybavených.

§ 221

(1) Zboží vstupující do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu nemusí být předloženo celnímu úřadu a nemusí být podáno celní prohlášení. Ustanovení § 219 odst. 4 tím nejsou dotčena.

(2) Zboží však musí být předloženo celnímu úřadu a bude podrobeno předepsaným celním formalitám tehdy, jestliže

- a) bylo propuštěno do režimu, který byl ukončen umístěním zboží do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu; umožňuje-li příslušný režim, aby zboží nebylo předkládáno, nebude se jeho předložení vyžadovat,
- b) je umístěno do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu na základě rozhodnutí o vrácení nebo prominutí dovozního cla,
- c) byla podána žádost o zálohu na platbu vývozní náhrady u zboží, na které se vztahuje právní předpis, jímž se provádějí opatření tržní regulace v zemědělství,
- d) podléhá vývoznímu clu.

(3) Na žádost oprávněné osoby celní úřad potvrdí, že zboží umístěné ve svobodném celním pásmu nebo svobodném celním skladu je buď české zboží nebo zahraniční zboží.

DÍL TŘETÍ

PROVOZ SVOBODNÝCH CELNÍCH PÁSEM
A SVOBODNÝCH CELNÍCH SKLADŮ

§ 222

(1) Doba umístění zboží ve svobodném celním pásmu není omezena.

(2) Ministerstvo může vyhláškou tuto dobu omezit u českého zboží, na které se vztahuje právní předpis, jímž se provádějí opatření tržní regulace v zemědělství.

§ 223

(1) Jakákoliv průmyslová, obchodní nebo servisní činnost ve svobodném celním pásmu nebo svobodném celním skladu je povolena za podmínek stanovených tímto zákonem. Provádění těchto činností je třeba celnímu úřadu předem oznámit.

(2) S ohledem na povahu zboží nebo potřebu celního dohledu může příslušný celní úřad určitou činnost uvedenou v odstavci 1 ve svobodném celním pásmu nebo svobodném celním skladu zakázat nebo omezit.

(3) Celní úřad může osobám, které opakovaně porušily ustanovení tohoto zákona, zakázat, aby pokračovaly v podnikatelské činnosti ve svobodném celním pásmu nebo svobodném celním skladu.

§ 224

(1) Zahraniční zboží umístěné do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu, po dobu tohoto umístění

- a) může být propuštěno do volného oběhu za podmínek stanovených pro propuštění do tohoto režimu a podmínek uvedených v § 229,
- b) může být bez povolení použito jako náhradní zboží za zboží, které má být propuštěno do režimu aktivního zušlechťovacího styku,
- c) může být propuštěno do režimu aktivního zušlechťovacího styku za podmínek stanovených pro tento režim,
- d) může být propuštěno do režimu přepracování pod celním dohledem za podmínek stanovených pro tento režim,
- e) může být propuštěno do režimu dočasného použití za podmínek stanovených pro tento režim,
- f) může ho osoba, která je k tomu oprávněna, přenést ve prospěch státu,
- g) může být zničeno, za předpokladu, že osoba, která je k tomu oprávněna, poskytne celnímu úřadu veškeré informace, které celní úřad považuje za potřebné.

(2) Je-li zboží propuštěno do režimu uvedeného

v odstavci 1 písm. c), d) nebo e), mohou být použity způsoby kontroly platné pro tyto režimy.

§ 225

České zboží, na něž se vztahují ustanovení § 217 odst. 1 písm. b) a na které se vztahuje právní předpis, jímž se provádějí opatření tržní regulace v zemědělství, může být podrobeno pouze takovým formám manipulace, které jsou pro takové zboží stanoveny tímto předpisem. Tyto manipulace mohou být prováděny bez povolení.

§ 226

K jiným účelům než uvedeným v § 224 a 225 nesmí být zahraniční zboží a české zboží, na které se vztahují ustanovení § 217 odst. 1 písm. b), ve svobodném celním pásmu nebo svobodném celním skladu spotřebováno nebo použito.

§ 227

(1) Osoba, provádějící ve svobodném celním pásmu nebo svobodném celním skladu činnosti uvedené v § 223 odst. 1, je povinna vést evidenci o zboží, které vstupuje do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu, opouští je nebo v nich zůstává, způsobem stanoveným celním úřadem, jejímž základem je účetní evidence stanovená zvláštními předpisy tak, aby byla možná identifikace zboží a byl získán přehled o jeho pohybu. Zboží musí být zaneseno do této evidence od okamžiku dodání do prostorů této osoby. Evidence musí být dána celnímu úřadu k dispozici, aby byla umožněna kontrola, kterou celní úřad považuje za potřebnou.

(2) V případě přemístění zboží uvnitř svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu, musí být doklady vztahující se k tomuto přemístění uschovány pro potřebu celních orgánů. Krátkodobé skladování zboží prováděné v souvislosti s přemístěním se považuje za nedílnou součást přemístění.

DÍL ČTVRTÝ

VÝVOZ ZBOŽÍ ZE SVOBODNÝCH
CELNÍCH PÁSEM A SVOBODNÝCH
CELNÍCH SKLADŮ

§ 228

(1) Nestanoví-li zvláštní předpisy jinak, může být zboží opouštějící svobodné celní pásmo nebo svobodný celní sklad

- a) vyvezeno v režimu vývozu nebo vyvezeno zpět do zahraničí, nebo
- b) dodáno do jiné části území České republiky.

(2) Ustanovení § 47 a 48 a § 80 až 97, s výjimkou ustanovení § 91 až 96 týkajících se českého zboží, se

vztahují na zboží dodané do jiné části území České republiky s výjimkou případu, kdy zboží opouští svobodné celní pásmo vzdušnou cestou, aniž by předtím bylo propuštěno do režimu tranzitu nebo jiného režimu.

§ 229

(1) Vznikl-li u zahraničního zboží celní dluh a celní hodnota tohoto zboží se zakládá na ceně skutečně placené nebo která má být za zboží zaplacená, zahrnující náklady na skladování nebo zachování tohoto zboží ve svobodném celním pásmu nebo svobodném celním skladu, nebudou tyto náklady do celní hodnoty zahrnuty, budou-li odlišeny od ceny skutečně placené nebo která má být za zboží zaplacená.

(2) Jestliže se zbožím ve svobodném celním pásmu nebo svobodném celním skladu, na základě povolení celního úřadu, byly provedeny obvyklé manipulace ve smyslu ustanovení § 152 odst. 3, nutné k zajištění uchování zboží nebo zlepšení jeho balení nebo prodejní jakosti anebo úpravy pro dopravu, bude na žádost dovozce vyměřeno clo podle povahy zboží a celní hodnoty, jaké byly před provedením těchto manipulací.

§ 230

(1) Českému zboží, uvedenému v § 217 odst. 1 písm. b), které podléhá právnímu předpisu, jímž se provádějí opatření tržní regulace v zemědělství a které je umístěno ve svobodném celním pásmu nebo svobodném celním skladu, budou určeny způsoby nakládání nebo užití stanovené zvláštními předpisy, které z důvodu jeho umístění do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu poskytují výhody, které jsou obvykle spojené s vývozem tohoto zboží.

(2) Jestliže se zboží uvedené v odstavci 1 vrátilo do jiné části území České republiky, nebo jestliže ve lhůtě uvedené ve vyhlášce vydané podle § 222 odst. 2 nebyla podána žádost o propuštění do režimu uvedeného v odstavci 1, učiní celní úřad potřebná opatření stanovená zvláštními předpisy pro nedodržení příslušného režimu.

§ 231

(1) Jestliže bylo zboží dodáno nebo vráceno do jiné části území České republiky nebo propuštěno do příslušného režimu, je možno použít potvrzení uvedené v § 221 odst. 3, aby bylo prokázáno, zda se jedná o české nebo zahraniční zboží.

(2) Jestliže není k dispozici žádné potvrzení nebo jiná evidence o tom, zda se jedná o zahraniční nebo české zboží, pokládá se zboží

- a) pro účely uplatnění vývozního cla a vývozních licencí nebo vývozních obchodně-politických opatření za české zboží,

- b) v ostatních případech za zahraniční zboží.

§ 232

Celní úřad kontroluje, aby při vývozu nebo zpětném vývozu zboží ze svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu byla dodržována ustanovení právních předpisů upravující vývoz nebo zpětný vývoz zboží.

HLAVA DVANÁCTÁ ZVLÁŠTNÍ ŘÍZENÍ

DÍL PRVNÍ ZPĚTNÝ VÝVOZ, ZNIČENÍ A PŘENECHÁNÍ ZBOŽÍ VE PROSPĚCH STÁTU

§ 233

- (1) Zahraniční zboží dovezené do tuzemska

- a) může být vyvezeno zpět do zahraničí, nebo
b) může být zničeno pod přímým dohledem celních orgánů, nebo
c) může ho oprávněná osoba přenechat ve prospěch státu.

(2) Zpětný vývoz, zničení nebo přenechání zboží ve prospěch státu musí být celnímu úřadu předem sděleno. Jestliže je podána žádost o zpětný vývoz zboží propuštěním do jiného režimu než režimu tranzitu, musí být podáno celní prohlášení podle § 98 až 125.

(3) Celní úřad povolí zničení zboží nebo jeho přenechání ve prospěch státu za podmínky, že budou zachovány předpisy o ochraně životního prostředí a že tím nevzniknou státu žádné náklady, kromě nákladů souvisejících s jeho prodejem.

(4) Odpadu a zbytkům vzniklým při zničení zboží může být přiděleno celně schválené určení stanovené pro zahraniční zboží. Zboží zůstane pod celním dohledem až do propuštění do příslušného režimu.

- (5) Zpět vyvážené zboží je pod celním dohledem.

DÍL DRUHÝ VRÁCENÉ ZBOŽÍ

§ 234

(1) České zboží, které se po vývozu z tuzemska vrací ve lhůtě tří let zpět do tuzemska a je propuštěno do volného oběhu, je na žádost oprávněné osoby osvobozeno od dovozního cla.

(2) Celní úřad může lhůtu uvedenou v odstavci 1 z důvodů hodných zřetele prodloužit.

(3) Bylo-li vrácené zboží před vývozem z tuzemska propuštěno do volného oběhu s částečným nebo úplným osvobozením od dovozního cla v důsledku jeho konečného použití, přiznává celní úřad osvobození od dovozního cla uvedené v odstavci 1 tehdy, je-li toto zboží opět použito ke stejnému účelu. Není-li vrácené zboží používáno ke stejnému účelu, sníží se vybíraná částka dovozního cla o případně vybranou částku cla při prvním propuštění tohoto zboží do volného oběhu. Je-li tato částka vyšší než částka vyplývající z propuštění vráceného zboží do volného oběhu, žádná náhrada se neposkytuje.

(4) Osvobození od dovozního cla uvedené v odstavcích 1 a 3 nebude přiznáno, jestliže zboží

- a) bylo vyvezeno z tuzemska v režimu pasivního zušlechťovacího styku, s výjimkou případů, kdy je vráceno ve stavu, v jakém bylo vyvezeno,
- b) podléhá opatřením vztahujícím se na vývoz do jiných států.

(5) Ministerstvo může vyhláškou stanovit podrobnosti a podmínky, za kterých se opatření uvedená v odstavci 4 písm. b) nepoužijí.

§ 235

Zboží musí být dovezeno zpět ve stavu, v jakém bylo vyvezeno. Ministerstvo může vyhláškou stanovit podmínky, za kterých může být od tohoto požadavku upuštěno.

§ 236

Ustanovení § 234 a 235 se použijí přiměřeně na zušlechtěné výrobky, které byly vyvezeny v režimu aktivního zušlechťovacího styku, jsou-li propuštěny do volného oběhu. Výše dovozního cla se stanoví podle pravidel platných pro zboží propuštěné do režimu aktivního zušlechťovacího styku.

DÍL TŘETÍ OSVOBOZENÍ OD CLA

§ 237

(1) Od cla je osvobozeno zboží, které je při dovozu a vývozu osvobozeno od celní kontroly, a zboží, u něhož to vzhledem k jeho konečnému použití vyžaduje obecný zájem.

(2) Ministerstvo v dohodě s ministerstvem zahraničních věcí stanoví vyhláškou případy, kdy je zboží vzhledem k jeho konečnému použití osvobozeno od cla, jakož i podmínky, za nichž je zboží osvobozeno od cla.

(3) Neposkytuje-li některý stát celní osvobození na zboží dovážené z České republiky v rozsahu odpovídajícím rozsahu stanoveném vyhláškou ministerstva, může ministerstvo pro dovoz zboží z tohoto státu osvobození od cla omezit nebo odeprít.

HLAVA TŘINÁCTÁ CELNÍ DLUH

DÍL PRVNÍ

VZNIK CELNÍHO DLUHU

§ 238

(1) Celní dluh při dovozu vzniká

- a) propuštěním zboží podléhajícího dovoznímu clu do volného oběhu,
- b) propuštěním zboží podléhajícího dovoznímu clu do režimu dočasného použití s částečným osvobozením od dovozního cla.

(2) Celní dluh vznikne v okamžiku přijetí celního prohlášení.

(3) Dlužníkem je deklarant. V případě nepřímého zastoupení je dlužníkem také osoba, v jejíž prospěch se celní prohlášení činí. Je-li celní prohlášení na propuštění do některého z režimů uvedeného v odstavci 1 učiněno na podkladě informací, v jejichž důsledku nebylo dlužné clo nebo jeho část vybráno, osoba, která tyto informace poskytla a která si byla vědoma nebo si měla být vědoma, že informace nejsou pravdivé, je také dlužníkem.

§ 239

(1) Celní dluh při dovozu vzniká

- a) nezákonným dovozem zboží podléhajícího dovoznímu clu do tuzemska, nebo
- b) nezákonným dovozem zboží umístěného do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu do jiné části území České republiky.

(2) Za nezákonný dovoz se považuje jakýkoliv dovoz zboží v rozporu s ustanovením § 80 až 84 a § 228 odst. 1 písm. b.).

(3) Celní dluh vznikne v okamžiku nezákonného dovozu zboží do tuzemska.

(4) Dlužníkem je

- a) osoba, která toto zboží nezákonně dovezla,
- b) každá osoba, která se zúčastnila nezákonného dovozu zboží a byla si vědoma nebo si měla být vědoma, že tento dovoz je nezákonný,
- c) každá osoba, která nezákonně dovezené zboží získala nebo držela, a která si byla vědoma nebo si měla být vědoma v době získání nebo obdržení zboží, že bylo dovezeno nezákonně.

§ 240

(1) Celní dluh při dovozu zboží podléhajícího dovoznímu clu vzniká jeho nezákonným odnětím celnímu dohledu.

(2) Celní dluh vzniká v okamžiku, kdy je zboží odňato celnímu dohledu.

(3) Dlužníkem je

- a) osoba, která zboží odňala celnímu dohledu,
- b) každá osoba, která se tohoto odnětí zúčastnila a byla si vědoma nebo si měla být vědoma, že zboží je odnímáno celnímu dohledu,
- c) každá osoba, která získala nebo držela zboží odňaté celnímu dohledu a v okamžiku získání nebo obdržení zboží si byla nebo si měla být vědoma, že zboží bylo odňato celnímu dohledu,
- d) osoba, která má plnit povinnosti vyplývající z dočasného uskladnění zboží nebo z režimu, do kterého bylo zboží propuštěno.

§ 241

(1) V jiných případech, než jsou uvedeny v § 240, nemají-li nedostatky zásadní vliv na správné provádění příslušného režimu, celní dluh při dovozu zboží podléhajícího clu vzniká

- a) nesplněním některé povinnosti vyplývající z dočasného uskladnění zboží, které podléhá dovoznímu clu, nebo z režimu, do něhož bylo toto zboží propuštěno,
- b) nedodržetím podmínek stanovených pro propuštění zboží do příslušného režimu nebo pro propuštění zboží s úplným nebo částečným osvobozením od dovozního cla v důsledku jeho konečného použití.

(2) Celní dluh vzniká buď v okamžiku, kdy povinnost, jejímž nesplněním celní dluh vzniká, přestává být plněna nebo v okamžiku, kdy je zboží propuštěno do příslušného režimu, zjistí-li se dodatečně, že podmínky stanovené pro propuštění do tohoto režimu nebo pro úplné nebo částečné osvobození od dovozního cla v důsledku konečného použití zboží nebyly ve skutečnosti splněny.

(3) Dlužníkem je ten, kdo má plnit povinnosti vyplývající z dočasného uskladnění zboží podléhajícího dovoznímu clu nebo povinnosti stanovené pro použití režimu, do něhož bylo toto zboží propuštěno anebo má plnit podmínky stanovené při propuštění tohoto zboží do příslušného režimu.

§ 242

(1) Celní dluh při dovozu zboží podléhajícího dovoznímu clu vzniká spotřebou nebo použitím ve svobodném celním pásmu nebo svobodném celním skladu za jiných podmínek, než které jsou stanoveny celními předpisy. Dojde-li ke ztrátě zboží a tato ztráta není celním orgánům náležitě vysvětlena a prokázána, považuje se ztracené zboží za zboží, které bylo spotřebováno nebo použito ve svobodném celním pásmu nebo svobodném celním skladu.

(2) Celní dluh vznikne v okamžiku, kdy je zboží spotřebováno nebo poprvé použito v rozporu s podmínkami stanovenými celními předpisy.

(3) Dlužníkem je ten, kdo zboží spotřeboval nebo poprvé použil a každý, kdo se spotřeby nebo použití zúčastnil a byl se vědom nebo si měl být vědom, že je zboží spotřebováno nebo používáno v rozporu s podmínkami stanovenými celními předpisy. Považuje-li se ztracené zboží za zboží, které bylo spotřebováno nebo použito ve svobodném celním pásmu nebo svobodném celním skladu a není možné postupovat podle předchozí věty, je osobou povinnou splnit celní dluh osoba, která je celním orgánům známa jako poslední držitel zboží.

§ 243

(1) Ustanovení § 239 a § 241 odst. 1 písm. a) neplatí a celní dluh nevznikne, prokáže-li příslušná osoba, že neplnění povinností vzniklých z

- a) ustanovení § 80 až 84 a § 228 odst. 1 písm. b), nebo
- b) uskladnění zboží v dočasném skladu, nebo
- c) použití režimu, do kterého bylo zboží propuštěno,

vyplývá z úplného zničení nebo nenahraditelné ztráty zmíněného zboží v důsledku jeho povahy nebo nehody nebo vyšší moci, anebo na základě povolení celního úřadu. Pro účely tohoto odstavce se považuje zboží za nenahraditelně ztracené, jestliže již nemůže být nikým používáno.

(2) Celní dluh nevzniká u zboží propuštěného do volného oběhu s úplným nebo částečným osvobozením od dovozního cla v důsledku jeho konečného použití, jestliže je takové zboží se souhlasem celního úřadu vyvezeno zpět.

§ 244

Nevznikne-li v souladu s § 242 odst. 1 celní dluh u zboží propuštěného do volného oběhu s úplným nebo částečným osvobozením od dovozního cla v důsledku jeho konečného použití, jsou odpad a zbytky vyplývající ze zničení zboží považovány za zahraniční zboží.

§ 245

Vznikl-li za podmínek uvedených v § 240 nebo § 241 celní dluh u zboží propuštěného do volného oběhu s úplným nebo částečným osvobozením od dovozního cla v důsledku jeho konečného použití, odečte se již zaplacená částka dovozního cla od výše celního dluhu. Toto ustanovení se použije přiměřeně, jestliže celní dluh vznikl u odpadu a zbytků vyplývajících ze zničení předmětného zboží.

§ 246

(1) Při vývozu zboží podléhajícího vývoznímu clu, na které bylo podáno celní prohlášení, vzniká celní dluh vývozem zboží do zahraničí.

(2) Celní dluh vzniká v okamžiku, kdy je celní prohlášení přijato celním úřadem.

(3) Dlužníkem je deklarant. V případě nepřímého zastoupení je dlužníkem také osoba, v jejíž prospěch se celní prohlášení činí.

§ 247

(1) Při vývozu zboží podléhajícího vývoznímu clu, na které nebylo podáno celní prohlášení i když podáno být mělo, vzniká celní dluh vývozem zboží do zahraničí.

(2) Celní dluh vzniká v okamžiku, kdy předmětné zboží skutečně opouští tuzemsko.

(3) Dlužníkem je ten, kdo

- a) zboží vyvezl,
- b) se na takovém vývozu zúčastnil a byl si vědom nebo si měl být vědom, že celní prohlášení nebylo podáno i když podáno být mělo.

§ 248

(1) Celní dluh vzniká nedodržením podmínek umožňujících, aby zboží bylo vyvezeno do zahraničí s částečným nebo úplným osvobozením od vývozního cla.

(2) Celní dluh vzniká v okamžiku, kdy bylo zboží dodáno na jiné místo určení, než které bylo stanoveno v podmínkách umožňujících, aby zboží bylo vyvezeno do zahraničí s částečným nebo úplným osvobozením od vývozního cla. Není-li možno tento okamžik určit, vzniká celní dluh uplynutím lhůty stanovené pro předložení dokladu o tom, že byly splněny podmínky opravňující přiznání takového osvobození.

(3) Dlužníkem je deklarant. V případě nepřímého zastoupení je dlužníkem také osoba, v jejíž prospěch se celní prohlášení činí.

§ 249

Celní dluh podle § 238 až 242 a § 246 až 248 vzniká i tehdy, kdy se na zboží s výjimkou omamných a psychotropních látek a padělaných peněz vztahují základy a omezení vývozu nebo dovozu.

§ 250

Je-li několik osob odpovědno za splnění celního dluhu, považují se za společné a nerozdílné dlužníky.

§ 251

(1) Není-li tímto zákonem stanoveno jinak, vy-

měřuje se dovozní nebo vývozní clo podle předpisů platných v okamžiku, kdy celní dluh vznikl.

(2) Není-li možno přesně určit okamžik, kdy celní dluh vznikl, vzniká celní dluh v okamžiku, který celní úřad podle jemu dostupných informací určil jako okamžik, v němž bylo zboží v situaci, za níž celní dluh vzniká.

§ 252

(1) Celní dluh vzniká na místě, na kterém bylo zboží v situaci, v níž celní dluh vzniká.

(2) Není-li možno místo vzniku celního dluhu určit podle odstavce 1, vzniká celní dluh na místě, které celní úřad podle jemu dostupných informací určí jako místo, na kterém bylo zboží v situaci, za níž celní dluh vzniká.

§ 253

(1) Vyplývá-li z mezinárodní smlouvy uzavřené mezi Českou republikou a některými státy, že při dovozu do těchto států budou přiznány výhody preferenčního sazebního zacházení na zboží získané v režimu aktivního zušlechťovacího styku a které ve smyslu těchto smluv pochází z České republiky, vzniká celní dluh při dovozu zahraničního zboží vloženého do předmětného zboží vydáním osvědčení, které je třeba k přiznání výhod preferenčního sazebního zacházení v těchto státech.

(2) Celní dluh vzniká okamžikem přijetí vývozního celního prohlášení vztahujícího se na předmětné zboží.

(3) Dlužníkem je deklarant.

(4) Částka dovozního cla odpovídající tomuto celnímu dluhu se stanoví za stejných podmínek, za kterých by byl stanoven celní dluh, kdyby celní úřad v okamžiku přijetí celního prohlášení na propuštění zahraničního zboží do režimu aktivního zušlechťovacího styku přijal celní prohlášení na propuštění tohoto zboží do volného oběhu.

DÍL DRUHÝ

ZAJIŠTĚNÍ CELNÍHO DLUHU

§ 254

(1) Mohou-li celní orgány v souladu s celními předpisy vyžadovat zajištění celního dluhu, musí být toto zajištění poskytnuto dlužníkem nebo tím, kdo by se mohl dlužníkem stát.

(2) Celní orgány mohou požadovat na jeden celní dluh pouze jeden druh zajištění.

(3) Celní orgány mohou povolit, aby zajištění celního dluhu provedla jiná osoba než ta, od níž se zajištění celního dluhu požaduje.

(4) Zajištění celního dluhu se nevyžaduje, je-li dlužníkem státní orgán nebo společnost, u níž podíl státu na základním jmění činí neméně 50 %.

§ 255

(1) Není-li zajištění celního dluhu stanoveno celními předpisy jako povinné, mohou celní orgány požadovat zajištění celního dluhu, mají-li důvodně za to, že celní dluh, který vznikl nebo který by mohl vzniknout, nebude ve stanovené lhůtě splněn. Nepožadují-li celní orgány zajištění celního dluhu, mohou požadovat od osoby uvedené v § 244 odst. 1 záruční prohlášení, ve kterém budou uvedeny povinnosti, které je tato osoba povinna plnit.

(2) Zajištění celního dluhu uvedené v odstavci 1 požaduje celní úřad

- a) v době uplatňování příslušných ustanovení celních předpisů, na jejichž základě požaduje zajištění celního dluhu, nebo
- b) kdykoliv následně poté, kdy zjistí, že není jisté, že celní dluh, který vznikl nebo by mohl vzniknout, bude ve stanovené lhůtě splněn.

§ 256

Na žádost dlužníka povolí celní orgány globální zajištění celního dluhu, který vznikl nebo by mohl vzniknout z jedné nebo několika operací.

§ 257

(1) Stanoví-li celní předpisy povinné zajištění celního dluhu, určí celní orgány toto zajištění ve výši, kterou je

- a) přesná výše příslušného celního dluhu nebo dluhů, jestliže je možno tuto výši bezpečně určit v době, kdy je zajištění celního dluhu požadováno,
- b) celními orgány odhadnutá nejvýše možná výše příslušného celního dluhu nebo dluhů, které vznikly nebo by mohly vzniknout, v ostatních případech.

Je-li celní dluh, který v průběhu doby mění svou výši, globálně zajištěn, určí se taková výše zajištění, která umožňuje, aby celní dluh byl vždy zajištěn.

(2) Stanoví-li celní předpisy, že zajištění celního dluhu není povinné a celní orgány toto zajištění vyžadují, stanoví výši zajištění tak, aby nepřesahovala výši uvedenou v odstavci 1.

(3) Ministerstvo stanoví vyhláškou podmínky, za nichž může být celní dluh zajištěn paušálně.

§ 258

Zajištění celního dluhu může být učiněno

- a) složením hotovosti (celní jistota), nebo
- b) poskytnutím záruky.

§ 259

Za zajištění celního dluhu rovnocenné složení hotovosti se považuje

- a) předložení šeku, jehož proplacení je zaručeno bankou,
- b) předložení jakéhokoli jiného dokladu uznaného celním úřadem jako prostředek platby.

§ 260

(1) Ručitel se v záruční listině písemným prohlášením zaváže, že společně a nerozdílně s dlužníkem splní zaručenou výši celního dluhu.

(2) Ručitelem může být pouze

- a) banka,
- b) jakákoliv osoba, na základě povolení celních orgánů.

(3) Celní orgány mohou odmítnout nebo nepovolí navrženého ručitele, jestliže mají důvodné podezření, že celní dluh nebude ve stanovené lhůtě splněn.

§ 261

Osoba, od které je požadováno zajištění celního dluhu, si může vybrat, kterým ze způsobů uvedených v § 258 celní dluh zajistí. Celní orgány však mohou odmítnout navržený způsob zajištění celního dluhu, není-li slučitelný s řádným prováděním příslušného režimu. Celní orgány mohou určit, aby zvolený způsob zajištění celního dluhu byl dodržen v průběhu stanovené doby.

§ 262

Zjistí-li celní orgány, že poskytnuté zajištění celního dluhu nezajišťuje tento dluh, nebo již není jisté, že dostatečně zajišťuje splnění celního dluhu ve stanovené lhůtě, budou vyžadovat od dlužníka dodatečné zajištění celního dluhu nebo nahrazení původního zajištění zajištěním novým.

§ 263

(1) Zajištění celního dluhu nezanikne, dokud celní dluh není splněn nebo dokud by mohl ještě vzniknout. Bude-li celní dluh splněn nebo již nemůže vzniknout, zajištění zaniká.

(2) Byl-li celní dluh splněn částečně nebo může vzniknout pouze jako část zajištěné částky, na žádost oprávněné osoby zanikne tomu odpovídající část zajištění.

DÍL TŘETÍ STANOVENÍ CELNÍHO DLUHU

Oddíl první

Zápis v účetních dokladech a sdělení částky cla dlužníkovi

§ 264

(1) Každá částka dovozního nebo vývozního cla odpovídající celnímu dluhu (dále jen „částka cla“) musí být celním úřadem vyměřena ihned poté, jakmile mu budou sděleny všechny údaje a předloženy všechny doklady potřebné pro jeho vyměření; vyměřené clo celní úřad zapíše do svých účetních dokladů. Vyměřené clo se zaokrouhluje na celé koruny nahoru. Stejně se postupuje u příslušenství cla, pokud je předmětem samostatného vyměření.

(2) Ustanovení odstavce 1 neplatí,

- a) jestliže bylo dočasně zavedeno antidumpingové nebo vyrovnávací clo, nebo
- b) jestliže je dlužná částka cla vyšší než ta, která byla vyměřena na základě závazné informace o sazebním zařazení.

§ 265

(1) Vznikl-li celní dluh přijetím celního prohlášení na propuštění zboží do příslušného režimu, jiného než dočasného použití s částečným osvobozením od dovozního cla, zapíše celní úřad částku cla do účetních dokladů ihned, jakmile byla vyměřena, nejpozději však druhý den následující po dni, kdy bylo zboží propuštěno. Byl-li celní dluh zajištěn, může být celková částka cla, vztahující se k veškerému zboží propuštěnému jedné osobě během lhůty stanovené celním úřadem, která nesmí přesáhnout 31 dnů, zapsána do účetních dokladů jednotným zápisem na konci této lhůty. Tento zápis musí být proveden nejpozději do pěti dnů po uplynutí zmíněné lhůty.

(2) Stanoví-li celní předpisy, že zboží může být propuštěno, jsou-li splněny podmínky, jimiž se řídí určení výše celního dluhu nebo výběr cla, provede se zápis v účetních dokladech nejpozději do dvou dnů po dni, kdy mělo být zaplacen clo vyplývající z celního dluhu. Jestliže se celní dluh vztahuje k dočasnému antidumpingovému nebo vyrovnávacímu clu, bude toto clo zapsáno v účetních dokladech nejpozději do dvou měsíců po nabytí účinnosti právního předpisu stanovujícího uložení antidumpingového nebo vyrovnávacího cla.

(3) Vznikl-li celní dluh za jiných podmínek, než jsou uvedeny v odstavci 1, bude příslušná částka cla zapsána do účetních dokladů dne, kdy celní úřad může

- a) vyměřit výši příslušného cla,
- b) určit osobu, která je povinna toto clo zaplatit.

§ 266

(1) Celní úřad může lhůtu k zápisu do účetních dokladů stanovenou v § 265 prodloužit

- a) z důvodů zjednodušení účetnictví, nebo
- b) nemůže-li celní úřad z důvodů hodných zřetele dodržet stanovené lhůty.

Prodloužení lhůty však nesmí přesáhnout 14 dnů.

(2) Lhůty uvedené v odstavci 1 se nevztahují na případy, kdy je lhůta prodloužena z důvodů nehody nebo vyšší moci.

§ 267

(1) Nebylo-li clo vyplývající z celního dluhu zapsáno do účetních dokladů v souladu s ustanoveními § 265 a 266 nebo byla-li do účetních dokladů zapsána nižší než dlužná částka cla, bude částka cla, která má být vybrána nebo zbývá k vybrání, zapsána do účetních dokladů do dvou dnů ode dne, kdy celní úřad může vyměřit dlužnou částku cla a určit dlužníka. Tato lhůta může být prodloužena v souladu s ustanovením § 266.

(2) Následný zápis v účetních dokladech se neprovede, jestliže

- a) dlužná částka cla nebyla zapsána do účetních dokladů na základě pozdějšího rozhodnutí soudu,
- b) dlužná částka cla nebyla zapsána do účetních dokladů zaviněním celního úřadu a osoba, která je povinna zaplatit clo, jednala v dobré víře a splnila všechny podmínky stanovené celními předpisy upravující podávání celního prohlášení.

(3) Ministerstvo může stanovit vyhláškou případy, kdy celní úřad nemusí dodatečně zanést do účetních dokladů nižší částky cla, než je částka cla vyměřená.

§ 268

(1) Částku cla, zapsanou v účetních dokladech, sdělí celní úřad dlužníkovi.

(2) Zapsal-li deklarant částku cla do celního prohlášení pro informaci, nemusí celní úřad tuto částku cla sdělit, neodpovídá-li tato částka cla částce cla vyměřené celním úřadem. Rozhodnou pro propuštění zboží je částka cla zapsaná v účetních dokladech; ustanovení § 265 odst. 1 tím nejsou dotčena.

§ 269

Jestliže byl celní dluh, jehož částka byla zapsána do účetních dokladů a případně sdělena dlužníkovi, v souladu s § 285 až 292 před zaplacením prominut nebo po zaplacení vrácen, opraví celní úřad částku zapsanou v účetních dokladech a případně i příslušné sdělení dlužníkovi.

*Oddíl druhý**Splatnost cla a postup při placení cla*

§ 270

(1) Nepovolily-li celní orgány dlužníkovi některý ze způsobů ulehčení platby cla uvedených v § 272 až 277, je clo splatné ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy celní úřad sdělil jeho výši dlužníkovi. V případě souhrnného zápisu v účetních dokladech, za podmínek stanovených v § 265 odst. 1 větě druhé, musí být lhůta splatnosti stanovena tak, aby nebyla dlužníkovi poskytnuta lhůta delší, než kdyby mu byl povolen odklad platby. Lhůta se automaticky prodlužuje v případech, kdy dlužník nemohl ve stanovené lhůtě clo zaplatit, protože mu byla částka cla sdělena příliš pozdě.

(2) Povolily-li celní orgány dlužníkovi některý ze způsobů ulehčení platby cla uvedených v § 272 až 277, je clo splatné ve lhůtě stanovené pro tyto způsoby ulehčení platby cla.

§ 271

Způsob placení cla

(1) Clo lze platit

- a) bezhotovostním převodem z účtu vedeného u banky na příslušný účet celního úřadu,
- b) v hotovosti
 - 1. poštovní poukázkou na příslušný účet celního úřadu,
 - 2. osobám pověřeným celním úřadem výhradně přijímat od dlužníků platby cla v hotovosti; na přijatou platbu je celní úřad povinen vydat potvrzení,
 - 3. výkonnému úředníku při výkonu exekuce, jde-li o platby, které mají být exekucí vymoženy a není-li v exekučním příkaze nařízeno jinak,
- c) přeplatkem na jiném cle.

(2) Ministerstvo po dohodě s ministerstvem spojů stanoví vyhláškou případy a způsob, kdy vyměřené clo může vybírat pošta.

§ 272

Odklad úhrady cla

Za podmínek stanovených v § 285 až 287 mohou celní orgány na žádost povolit dlužníkovi odklad úhrady cla.

§ 273

Celní orgány odklad úhrady cla povolí, zajistí-li žadatel celní dluh.

§ 274

Celní orgány mohou povolit odklad úhrady cla

- a) odděleně, u jednotlivě zapsaných částek cla

do účetních dokladů v souladu s § 265 odst. 1 věta první, nebo

- b) souhrnně, u všech částek cla zapsaných do účetních dokladů v souladu s § 265 odst. 1 věta první; ve lhůtě stanovené celním úřadem, která nesmí přesáhnout 31 dnů, nebo
- c) souhrnně, u všech částek, tvořících jednotlivý zápis, zapsaných do účetních dokladů v souladu s § 265 odst. 1 věta druhá.

§ 275

(1) Lhůta pro odklad úhrady cla může činit nejvíce 30 dnů a stanoví se takto:

- a) byla-li úhrada cla odložena podle § 274 písm. a), počíná lhůta běžet ode dne následujícího po dni, kdy byla částka cla zapsána do účetních dokladů; postupuje-li se podle § 266, lhůta 30 dnů se sníží o počet dnů odpovídající počtu dnů nad dva dny, které jsou potřebné k zápisu do účetních dokladů,
- b) byla-li úhrada cla odložena podle § 274 písm. b), počíná lhůta běžet ode dne následujícího po dni, kdy uplynula souhrnná lhůta. Tato lhůta se sníží o počet dnů odpovídajících polovině souhrnné lhůty,
- c) byla-li úhrada cla odložena podle § 274 písm. c), počíná lhůta běžet ode dne, kdy uplynula lhůta, během které bylo předmětné zboží propuštěno. Tato lhůta se sníží o počet dnů odpovídající polovině počtu dnů příslušné lhůty.

(2) Je-li počet dnů uvedených v odstavci 1 písm. b) a c) liché číslo, rovná se počet dnů, které se odečtou od lhůty 30 dnů, polovině nejbližšího nižšího sudého čísla.

(3) Jsou-li lhůty uvedené v odstavci 1 písm. b) a c) stanoveny na kalendářní týdny nebo kalendářní měsíc, musí být clo, jehož úhrada byla odložena, zaplacen

- a) v pátek čtvrtého kalendářního týdne následujícího po týdnu, v němž bylo odložení úhrady cla povoleno, je-li lhůta stanovena na týden,
- b) šestnáctý den měsíce následujícího po měsíci, v němž bylo odložení úhrady cla povoleno, je-li lhůta stanovena na měsíc.

§ 276

(1) Nedoplní-li deklarant ve lhůtě stanovené celním úřadem celní prohlášení o předepsané údaje nebo nepředloží doklady nutné pro celní řízení, celní orgány nepovolí odklad úhrady cla, které je zapsáno v účetních dokladech v souladu s ustanovením tohoto zákona, vztahujícím se na přijetí neúplných celních prohlášení.

(2) Odklad úhrady cla však celní orgány mohou povolit i v případech uvedených v odstavci 1, jestliže částka cla, která má být vybrána, je zapsána do účet-

ních dokladů před uplynutím lhůty 30 dnů, která počíná běžet ode dne, kdy původní částka cla byla zapsána do účetních dokladů, anebo jestliže nebyla zapsána do účetních dokladů, ode dne, kdy bylo přijato celní prohlášení vztahující se na předmětné zboží. Lhůta pro odložení úhrady cla však nesmí v těchto případech přesáhnout lhůtu, která by byla stanovena podle § 275, kdyby částka dlužného cla byla zapsána v účetních dokladech v době, kdy bylo podáno celní prohlášení na předmětné zboží.

§ 277

Posečkání cla a povolení splátek

(1) Na žádost může celní úřad povolit dlužníkovi posečkání cla nebo jeho zaplacení ve splátkách, bylo-li by neprodlené zaplacení spojeno pro dlužníka s vážnou újmou nebo není-li z jiných důvodů možné vybrat celý nedoplatek cla od dlužníka najednou, ne však na dobu delší, než je lhůta, v níž se promlčuje právo vymáhat nedoplatek cla.

(2) Povolí-li celní úřad posečkání cla nebo zaplacení cla ve splátkách, musí být celní dluh zajištěn. Zajištění však nebude požadováno, jestliže by to, vzhledem k situaci dlužníka, bylo pro něho spojeno s vážnou újmou.

(3) Za dobu posečkání cla zaplatí dlužník úrok z odložené částky ve výši 140 % diskontní úrokové sazby ústřední banky České republiky platné první den kalendářního čtvrtletí. Celní úřad úrok předepíše za celou dobu posečkání a o výši úroku dlužníka vyrozumí. Tento úrok je splatný do osmi dnů ode dne doručení platebního výměru.

(4) Celní úřad nemusí vyžadovat úrok, jestliže by jeho zaplacení, vzhledem k situaci dlužníka, bylo pro něho spojeno s vážnou újmou.

§ 278

Dlužník může částku dlužného cla zaplatit zcela nebo částečně i před uplynutím stanovené lhůty.

§ 279

Třetí osoba může zcela nebo zčásti zaplatit clo namísto dlužníka.

§ 280

Den platby

(1) Za den platby se považuje

- a) u bezhotovostních převodů z účtů u banky den, kdy bylo uskutečněno odepsání z účtu dlužníka,
- b) u plateb v hotovosti den, kdy banka, pošta nebo jiná oprávněná osoba hotovost přijala nebo převzala.

(2) Banky a pošty jsou povinny převést platby na příslušné účty celních úřadů vždy nejpozději následující pracovní den poté, kdy platba z účtu dlužníka byla uskutečněna nebo kdy byla ve prospěch účtu celního úřadu veden u jiné banky než účet dlužníka, z něhož je platba prováděna, je povinná banka, která platbu uskutečňuje, převést uhrazovanou částku té bance, u které je veden účet celního úřadu, ve stejné lhůtě jako v předchozí větě. Stejným způsobem se postupuje u plateb přijímaných ve prospěch účtu celního úřadu v hotovosti. Banka, u které jsou vedeny účty celního úřadu, připsí v jeho prospěch takto převedené platby nejdéle následující pracovní den poté, co k těmto peněžním prostředkům získala dispoziční právo. Současně jsou banky a pošty povinny sdělit celnímu úřadu den, kdy došlo k odepsání platby z účtu dlužníka. V případě nedodržení těchto lhůt jsou povinny uhradit celnímu úřadu úrok ve výši běžné diskontní sazby ústřední banky České republiky z částky včas nepřevedené.

(3) Pokud dá dlužník příkaz k úhradě cla a banka příkaz neprovede v den uvedený v příkazu z jiných důvodů než z nedostatku finančních prostředků na účtu dlužníka, ručí dlužníku banka. Úhrada cla má přednost před jinými úhradami.

(4) O dodržení postupů bank a pošt uvedených v odstavcích 2 a 3 je oprávněn se přesvědčovat místním šetřením celní úřad, v jehož prospěch byla platba uskutečněna, nebo celní orgán jím dožádaný.

§ 281

(1) Nebylo-li clo zaplacen ve stanovené lhůtě

- a) je celní úřad oprávněn použít podle své volby všech stanovených prostředků, včetně exekuce, aby zajistil příslušnou platbu cla,
- b) bude z nezaplacené částky cla vyměřen úrok z prodlení, který je příslušenstvím cla. Úrok z prodlení nesmí být nižší než úrok uvedený v § 277 odst. 3.

(2) Celní úřad může od vybrání úroku z prodlení upustit, jestliže

- a) by vybrání úroku, vzhledem k situaci dlužníka, bylo pro dlužníka spojeno s vážnou újmou, nebo
- b) jeho výše nepřesáhne částku 100 Kčs, nebo
- c) je clo zaplacen do pěti dnů po uplynutí lhůty splatnosti.

(3) Celní úřad může odepsat nedoplatek na cle z vlastního podnětu, je-li zcela nedobytný. Za nedobytný se považuje nedoplatek, který byl bezvýsledně vymáhán na dlužníkově i jiných osobách, na nichž mohl být vymáhán, nebo nevedlo-li by vymáhání zřejmě k výsledku, nebo je pravděpodobné, že by výtěžek vymáhání nepřesáhl náklady na jeho vymáhání. Stejně se postupuje, není-li sice nedoplatek na cle nedobytný, avšak jeho vymáhání, je spojeno se zvláštními a nepoměrnými obtížemi.

DÍL ČTVRTÝ
PROMLČENÍ PRÁVA VYMÁHAT
NEDOPLATEK CLA A ZÁNİK CELNÍHO
DLUHU

§ 282

Promlčení práva vymáhat nedoplatek cla

(1) Právo vybrat a vymáhat nedoplatek cla se promlčuje po šesti letech po roce, ve kterém se stal splatným.

(2) Je-li proveden úkon směřující k vybrání nebo vymožení nedoplatku, promlčecí lhůta se přerušuje a počíná běžet nová promlčecí lhůta po uplynutí kalendářního roku, ve kterém byl dlužník o tomto úkonu zpraven; nedoplatky cla lze však vymáhat nejpozději do 20 let počítaných od konce roku, ve kterém se stal nedoplatek splatným.

(3) K promlčení se přihlídně pouze tehdy, je-li to dlužníkem namítáno a jen v rozsahu uplatňované námítky.

(4) Je-li nedoplatek cla zajištěn na movitých věcech, nemůže se zástavní právo promlčet, má-li věřitel zástavu v držení.

(5) Je-li nedoplatek cla zajištěn zástavním právem na nemovitostech zápisem v příslušné evidenci, nelze do 30 let po tomto zápisu proti uplatnění zajištěného práva namítat promlčení nedoplatku.

(6) Úkonem k vymáhání nedoplatku cla je také písemná upomínka o zaplacení cla doručená dlužníkovi.

§ 283

Zánik celního dluhu

Celní dluh zaniká

- a) zaplacením cla,
- b) prominutím cla,
- c) u zboží navrženého do režimu zahrnujícího povinnost zaplatit clo
 1. prohlášením celního prohlášení za neplatné,
 2. propadnutím zboží ve prospěch státu nebo jeho zabráním nebo zničením se souhlasem celního úřadu nebo jeho zničením nebo nenahraditelnou ztrátou v důsledku jeho povahy nebo nehody nebo vyšší moci, anebo jestliže ho deklarant v souladu s § 233 přenechal ve prospěch státu,
- d) následným propadnutím zboží ve prospěch státu nebo jeho zabráním, jestliže celní dluh vznikl v souladu s § 239 a zboží bylo zajištěno při jeho nezákonném dovozu.

§ 284

Ustanovení § 283 písm. a) až c) se vztahují přimě-

řeně i na zánik celního dluhu uvedeného v § 253. Tento dluh zanikne, jestliže byly zrušeny formalities prováděné s ohledem na preferenční sazební opatření uvedená v § 253.

DÍL PÁTÝ

VRÁCENÍ A PROMINUTÍ CLA

§ 285

(1) Vrácením cla se rozumí vrácení již zaplaceného dovozního nebo vývozního cla.

(2) Prominutím cla se rozumí rozhodnutí o zániku celního dluhu nebo prohlášení jeho zápisu v účetních dokladech za neplatné, jestliže ještě nebylo clo zaplacené.

§ 286

(1) Celní úřad vrátí nebo promine dovozní nebo vývozní clo, jestliže zjistí, že tato částka cla nebyla nebo není dlužna v souladu s celními předpisy anebo byla zapsána do účetních dokladů v rozporu s § 267 odst. 2.

(2) Celní úřad vrátí dovozní nebo vývozní clo, jestliže mu bude žádost podána ve lhůtě tří let ode dne, kdy byla částka cla dlužníkovi sdělena. Tuto lhůtu celní úřad prodlouží, jestliže z dlužníkem předložené evidence vyplývá, že dlužník nemohl žádost ve stanovené lhůtě podat z důvodu nehody nebo vyšší moci. Zjistí-li celní úřad skutečnosti uvedené v odstavci 1 sám, vrátí nebo promine clo z vlastního podnětu.

§ 287

Celní úřad vrátí nebo promine dovozní nebo vývozní clo, jestliže platnost celního prohlášení byla zrušena v souladu s § 109 až 112, clo bylo zaplacené a žádost o jeho vrácení byla podána příslušnou osobou ve lhůtě uvedené v § 111 a 112.

§ 288

(1) Celní úřad vrátí nebo promine dovozní nebo vývozní clo, jestliže zjistí, že částka cla zapsaná v účetních dokladech se vztahuje na zboží, které bylo dovozem odmítnuto vzhledem k tomu, že bylo vadné nebo neodpovídalo podmínkám smlouvy, na jejímž základě bylo dovezeno. Za vadné zboží se považuje také zboží, které bylo poškozeno před jeho propuštěním.

(2) Celní úřad vrátí nebo promine clo za podmínky, že

- a) zboží nebylo používáno, s výjimkou počátečního použití nutného k zjištění vady nebo že neodpovídá smluvním podmínkám, a
- b) zboží je vyvezeno zpět do zahraničí.

(3) Celní úřad na žádost oprávněné osoby povolí, aby bylo zboží namísto zpětného vývozu zničeno pod přímým dohledem celního úřadu nebo za účelem jeho

pozdějšího zpětného vývozu propuštěno do režimu tranzitu nebo režimu uskladnění v celním skladu, anebo umístěno do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu. Pro uvedené účely se toto zboží pokládá za zboží zahraniční.

(4) Celní úřad nevrátí nebo nepromine dovozní clo, jestliže předmětné zboží ještě před podáním celního prohlášení bylo dočasně dovezeno ke zkouškám, s výjimkou případů, kdy skutečnost, že je zboží vadné nebo neodpovídá podmínkám smlouvy, nemohla být za normálních okolností zjištěna během těchto zkoušek.

(5) Celní úřad vrátí nebo promine dovozní clo z důvodů uvedených v odstavci 1, bude-li mu žádost podána do 12 měsíců ode dne, kdy byla dlužníkovi částka cla sdělena. Ve výjimečných a odůvodněných případech může celní úřad tuto lhůtu prodloužit.

§ 289

(1) Nelze-li příslušné osobě přičítat klamání nebo zřejmé zanedbání, může celní úřad dovozní nebo vývozní clo vrátit nebo prominout i z jiných důvodů, než jsou uvedeny v § 286 až 288, zejména tehdy, byla-li by zaplacením cla vážně ohrožena výživa dlužníka nebo osob na jeho výživu odkázaných, nebo pokud by vymáhání nedoplatku vedlo k hospodářskému zániku dlužníka.

(2) Celní úřad clo vrátí nebo promine z důvodů uvedených v odstavci 1, bude-li mu žádost podána do 12 měsíců ode dne, kdy částka cla byla dlužníkovi sdělena.

§ 290

Celní úřad dovozní nebo vývozní clo vrátí nebo promine pouze tehdy, je-li částka cla, která má být vrácena nebo prominuta vyšší než 100 Kčs a byla-li žádost o vrácení nebo prominutí cla podána v souladu s § 286 až 288. Celní úřad může z důvodů hodných zřetele vrátit nebo prominout i nižší částku.

§ 291

(1) Vrátil-li celní úřad dovozní nebo vývozní clo nebo úrok z prodlení jím předepsaný v době splatnosti cla, není povinen platit úroky. Celní úřad však úrok zaplatí, jestliže

- rozhodnutí o vrácení cla nerealizoval do jednoho měsíce ode dne jeho vydání,
- rozhodnutí, jímž se nepovoluje vrácení cla bylo po podání odvolání prohlášeno za neplatné. Úrok bude zaplacen ode dne, kdy bylo odvolání podáno.

(2) Úroková sazba se rovná výši 140 % diskontní úrokové sazby ústřední banky České republiky platné první den kalendářního čtvrtletí.

§ 292

Celní dluh nezanikl a zápis v účetních dokladech je platný i nadále, jestliže byl celní dluh prominut omylem nebo příslušná částka byla omylem vrácena.

HLAVA ČTRNÁCTÁ CELNÍ PŘESTUPKY A CELNÍ DELIKTY

DÍL PRVNÍ PORUŠENÍ CELNÍCH PŘEDPISŮ

§ 293

Celní předpisy poruší ten, kdo

- nezákonně doveze nebo vyveze zboží,
- uvede nesprávné údaje o zboží podléhajícím celnímu dohledu,
- způsobí, že mu bylo příslušným celním orgánem uděleno povolení na základě nepravých, pozměněných nebo padělaných dokladů nebo nesprávných nebo nepravdivých údajů,
- způsobí, že mu bylo zboží propuštěno na základě nepravých, pozměněných nebo padělaných dokladů nebo nesprávných nebo nepravdivých údajů,
- nedodrží podmínky stanovené pro zboží propuštěné do režimu s podmíněným osvobozením, zboží dočasně uskladněné, zboží, které bylo osvobozeno od dovozního cla v důsledku jeho konečného použití nebo umístění ve svobodném celním pásmu nebo svobodném celním skladu,
- padělá doklady o dovážení a vyvážení zboží nebo zboží v tranzitu,
- přechovává zboží uniklé celnímu dohledu,
- poruší celní závěry,
- neuposlechne výzvy celního orgánu nebo celníka nebo jinak jim brání při výkonu jejich činnosti.

DÍL DRUHÝ CELNÍ PŘESTUPKY

§ 294

Celní přestupek

(1) Celním přestupkem je zaviněné jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti způsobem uvedeným v § 293, nejde-li o trestný čin.

(2) K odpovědnosti za celní přestupek postačí zavinění z nedbalosti.

(3) Jednáním se rozumí i opomenutí takového konání, k němuž byl pachatel podle okolností a svých osobních poměrů povinen.

§ 295

Sankce

(1) Za celní přestupek lze uložit tyto sankce

- napomenutí,
- pokutu ve výši uvedené v odstavci 2,
- propadnutí zboží.

(2) Za celní přestupek uvedený v § 293 písm.

a) až e) lze uložit pokutu do 50 000 Kčs a za celní přešupek podle § 293 písm. f) až i) pokutu do 20 000 Kčs.

(3) V blokovém řízení lze uložit pokutu do 5000 Kčs.

§ 296

Splatnost pokuty

Pokuta uložená za celní přešupek je splatná do 30 dnů ode dne, kdy nabylo právní moci rozhodnutí, jímž byla uložena.

§ 297

Místní příslušnost

(1) Celní přešupek projedná celní úřad, v jehož obvodu byl celní přešupek zjištěn, i když byl spáchán v obvodu jiného celního úřadu.

(2) Celní úřad příslušný k projednání celního přešupku podle odstavce 1 může postoupit věc k projednání celnímu úřadu, v jehož obvodu osoba, která se celního přešupku dopustila, bydlí nebo pracuje.

DÍL TŘETÍ CELNÍ DELIKTY

§ 298

Celní delikt

(1) Celního deliktu se dopustí právnická osoba, která porušila nebo ohrozila zájem společnosti způsobem uvedeným v § 293.

(2) Pro účely uvedené v ustanoveních této hlavy se za právnickou osobu považuje i fyzická osoba - podnikatel.

§ 299

Sankce

(1) Za celní delikt lze uložit tyto sankce

- a) pokutu ve výši uvedené v odstavci 2,
- b) propadnutí zboží.

(2) Za porušení celních předpisů uvedených v § 293 písm. a) až e) lze uložit pokutu až do výše 2 000 000 Kčs a za porušení celních předpisů uvedených v § 293 písm. f) až i) pokutu až do výše 100 000 Kčs.

(3) Sankci propadnutí zboží lze uložit samostatně nebo společně se sankcí pokuty.

§ 300

Propadnutí zboží

(1) Propadnutí zboží lze vyslovit, jestliže zboží náleží právnické osobě, která se dopustila celního deliktu, a zboží

- a) bylo ke spáchání celního deliktu užito nebo určeno, anebo

b) bylo celním deliktem získáno nebo bylo nabyto za zboží celním deliktem získané.

(2) Propadnutí zboží nelze vyslovit, je-li hodnota zboží v nápadném nepoměru k povaze celního deliktu.

(3) Vlastníkem propadlého zboží se stává stát.

§ 301

Pokutu podle § 299 nebo propadnutí zboží podle § 300 lze právnické osobě uložit jen do jednoho roku ode dne, kdy se celní úřad dozvěděl o tom, že tato osoba porušila nebo nesplnila povinnost, uloženou celními předpisy, nejpozději však do šesti let ode dne, kdy k tomuto porušení nebo nesplnění povinnosti došlo.

§ 302

Splatnost pokuty

Pokuta uložená za celní delikt je splatná do 30 dnů ode dne, kdy nabylo právní moci rozhodnutí, jímž byla uložena.

§ 303

Zabrání zboží

(1) Nebyla-li za celní delikt uložena sankce propadnutí zboží uvedeného v § 300 odst. 1 písm. a) nebo b), lze rozhodnout, že se takové zboží zabírá, jestliže nenáleží pachateli celního deliktu a jestliže to vyžaduje bezpečnost osob nebo majetku anebo jiný obecný zájem.

(2) O zabránění zboží nelze rozhodnout, jestliže od spáchání celního deliktu uplynulo šest let. Ustanovení § 300 odst. 2 platí obdobně.

(3) Vlastníkem zabraněného zboží se stává stát.

§ 304

Místní příslušnost

(1) Celní delikt projedná celní úřad, v jehož obvodu má příslušná osoba sídlo nebo bydliště.

(2) Nemá-li tato osoba sídlo nebo bydliště v tuzemsku, projedná celní delikt celní úřad, v jehož obvodu byl celní delikt spáchán, nebo celní úřad, v jehož obvodu byl celní delikt zjištěn.

HLAVA PATNÁCTÁ CELNÍ ZÁSTAVNÍ PRÁVO A VYMÁHÁNÍ NEDOPLATKŮ

DÍL PRVNÍ

CELNÍ ZÁSTAVNÍ PRÁVO

§ 305

(1) K zajištění cla a jeho příslušenství, daní a poplatků vybíraných při dovozu a pokuty vzniká podle tohoto zákona celní zástavní právo k věcem, popřípadě

pohledávkám dlužníka nebo ručitele. Rozhodnutí celního úřadu o tom, na které věci, popřípadě pohledávky dlužníka nebo ručitele se celní zástavní právo vztahuje, se doručí dlužníku nebo ručiteli, který se proti němu může odvolat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení. Toto odvolání nemá odkladný účinek.

(2) Rozhodnutí musí obsahovat druh pohledávky, její výši a předmět celního zástavního práva.

(3) Rozhodnutí o zřízení celního zástavního práva se s vyznačením jeho právní moci a vykonatelnosti zašle podle povahy věci buď k záznamu celního zástavního práva v příslušné evidenci, nebo držiteli zástavy, popřípadě poddlužníkovi.

DÍL DRUHÝ VYMÁHÁNÍ NEDOPLATKŮ

§ 306

(1) Nejsou-li clo a jeho příslušenství, daně a poplatky vybírané při dovozu, náklady řízení, skladné a pokuty uložené podle celních předpisů uhrazeny v zákonné lhůtě, vyzve celní úřad dlužníka, aby tento nedoplatek zaplatil v náhradní lhůtě, nejméně osmidenň, a upozorní ho, že po uplynutí této náhradní lhůty přikročí bez dalšího k vymáhání nedoplatku. Proti výzvě se lze odvolat ve lhůtě 15 dnů. Odvolání nemá odkladný účinek.

(2) Vymáhání lze zahájit i bez výzvy, pokud hrozí nebezpečí, že účel vymáhání bude zmařen, nepřistoupí-li se k vymáhání neprodleně.

(3) Vymáhání provádí příslušný celní úřad exekucí. O provedení exekuce může celní úřad požádat též soud.

(4) Exekucním titulem pro exekuci je vykonatelné rozhodnutí, jímž se ukládá peněžité plnění.

(5) Exekuce se provádí vydáním exekucního příkazu na

- a) přikázání pohledávky na peněžní prostředky dlužníků na účtech vedených u bank nebo jiné pohledávky,
- b) srážku ze mzdy, jiné odměny za závislou činnost nebo náhrady za pracovní příjem, důchody, sociální a nemocenské dávky, stipendia apod.,
- c) prodej movitých věcí,
- d) prodej nemovitostí.

(6) Pro výkon exekuce se použije přiměřeně občanského soudního řádu, pokud tento zákon nestanoví jinak.

(7) Exekucní příkaz se doručuje dlužníkovi nebo ručiteli a dalším osobám, kterým jsou exekucním příkazem ukládány povinnosti. Všechny tyto osoby mohou proti němu podat do 15 dnů námitky. O námitkách rozhodne celní úřad, který exekuci nařídil. Pokud byla zahájena exekuce podle odstavce 2, je proti exe-

kučnímu příkazu připuštěno odvolání, stejně jako u výzvy podle odstavce 1.

(8) Výkon rozhodnutí může být odložen, žádá-li dlužník nebo ručitel o splátky, o posečkání nebo o prominutí cla, a i bez žádosti, šetří-li se skutečnosti rozhodné pro částečné nebo úplné zrušení výkonu rozhodnutí. Bude-li povolen odklad, již provedené úkony zůstanou zachovány.

(9) Prokáže-li se v průběhu dalšího vymáhání, že bylo vymáháno neoprávněně, náleží dlužníkovi nebo ručiteli za takto neoprávněně vymožené částky náhrada v dvojnásobné výši úroku uvedeného v § 277 odst. 3. Pokud ještě exekuce trvá, zruší ji celní úřad z úřední povinnosti. Je-li skutečná škoda způsobená neoprávněným vymáháním vyšší než zákonem přiznaná náhrada, uhrazuje se tato škoda místo náhrady.

§ 307

Exekucní náklady

(1) Exekucní náklady hradí dlužník, pokud exekuce nebyla provedena neoprávněně.

(2) Náhrada exekucních nákladů záleží jednak v náhradě nákladů za výkon zabavení a za výkon prodeje, jednak v náhradě hotových výdajů celních orgánů.

(3) Náhrada nákladů za výkon zabavení činí 2 % vymáhaného nedoplatku nejméně však 200 Kčs. Bylo-li pro týž nedoplatek vykonáno zabavení několika samostatnými úkony, nebo bylo-li zabavení opakováno, náhrada nákladů za výkon zabavení téhož nedoplatku se počítá jenom jednou.

(4) Náhrada nákladů za výkon prodeje činí 2 % vymáhaného nedoplatku nejméně však 200 Kčs.

(5) Náhrada exekucních nákladů podle odstavců 3 a 4 se počítá z částky zaokrouhlené na celé stokoruny nahoru.

(6) Dlužník je povinen k úhradě exekucních nákladů u výkonu zabavení podle odstavce 3 vždy, jakmile k výkonu exekuce pověřený pracovník celního úřadu nebo soudu oznámí dlužníku nebo jeho zástupci příčinu svého příchodu a sepsal úvodní větu zájemního protokolu nebo jakmile byl odeslán exekucní příkaz.

(7) U exekucních nákladů za výkon prodeje podle odstavce 4 je dlužník povinen k jejich úhradě vždy, jakmile došlo k zahájení dražby a byla sepsána úvodní věta dražebního protokolu.

(8) Náhradu hotových výdajů hradí dlužník, i když k výkonu prodeje nedošlo.

(9) Náhradu hotových výdajů hradí dlužník ve skutečné výši do 30 dnů ode dne, kdy mu jejich výše byla sdělena. Proti tomuto rozhodnutí lze podat námitku podle § 308.

(10) Týká-li se výkon zabavení nebo výkon prodeje více dlužníků nebo je uskutečňován společně a hoto-
vé výdaje se těchto případů týkají, rozvrhuje se jejich
výše podle poměru jednotlivých nedoplatků.

(11) Náhrada exekučních nákladů podle odstavců
3 a 4 se vymáhá současně s nedoplatkem, pro který
se exekuce provádí.

DÍL TŘETÍ

NÁMITKY

§ 308

(1) Dlužník nebo ručitel může uplatnit námitku
proti jakémukoliv úkonu celního úřadu v souvislosti
s řízením vymáhacím nebo zajišťovacím.

(2) Námitka musí být podána písemně nebo ústně
do protokolu ve lhůtě 30 dnů ode dne, kdy se o úkonu
dověděl, a to u celního úřadu, který úkon provedl. Cel-
ní úřad posoudí námitky, rozhodne o nich a toto roz-
hodnutí odůvodní.

(3) Proti tomuto rozhodnutí se nelze odvolat.
Podaná námitka nemá odkladný účinek pro samotné
řízení.

HLAVA ŠESTNÁCTÁ ZAJIŠTĚNÍ A PRODEJ ZBOŽÍ

DÍL PRVNÍ ZAJIŠTĚNÍ ZBOŽÍ

§ 309

(1) Celní úřad může k projednání nezákonného
dovozu, vývozu nebo tranzitu zboží zajistit zboží,
o kterém lze důvodně předpokládat, že

- a) bylo ke spáchání celního přestupku užito nebo ur-
čeno, anebo bylo celním přestupkem získáno nebo
bylo nabyto za zboží celním přestupkem získané,
nebo
- b) bylo ke spáchání celního deliktu užito nebo urče-
no, anebo bylo celním deliktem získáno nebo bylo
nabyto za zboží celním deliktem získané.

(2) Celní úřad může zajistit zboží podle odstavce 1
bez ohledu na práva třetích osob.

§ 310

(1) Celní úřad vydá o zajištění zboží rozhodnutí
a doručí je osobě, které bylo zboží zajištěno. Proti roz-
hodnutí o zajištění zboží se může osoba, které bylo
zboží zajištěno, odvolat ve lhůtě 15 dnů ode dne doru-
čení. Toto odvolání nemá odkladný účinek.

(2) V rozhodnutí o zajištění zboží se uvedou dů-
vody, pro které se zboží zajišťuje, a poučení o právech
a povinnostech osoby, jíž se rozhodnutí týká. V roz-
hodnutí se uvede též upozornění, že zboží bude prodá-
no, nebude-li pokuta zaplácena.

(3) Zboží, které lze podle § 309 zajistit, může celní
úřad ponechat osobě a uložit jí, že zboží nesmí použí-
vat, prodávat nebo s ním jiným způsobem nakládat.

§ 311

(1) Osoba, které bylo doručeno rozhodnutí o za-
jištění zboží, je povinna toto zboží celnímu úřadu vy-
dat.

(2) Není-li zajištěné zboží na výzvu celnímu úřadu
vydáno, může být tomu, kdo je má u sebe, odňato.

(3) O vydání nebo o odnětí zajištěného zboží
se vyhotoví úřední záznam, v němž se uvede též popis
zboží. Osobě, která zboží vydala, nebo které bylo zbo-
ží odňato, vystaví celní úřad potvrzení o vydání nebo
odnětí zboží.

§ 312

(1) Není-li zajištěné zboží k dalšímu řízení již tře-
ba a nepřichází-li v úvahu jeho propadnutí nebo zabrá-
ní v řízení o celním přestupku nebo celním deliktu ane-
bo prodej podle § 313, vrátí se osobě, které bylo zajiš-
těno.

(2) Uplatní-li právo na zajištěné zboží jiná osoba
než ta, které bylo zboží zajištěno, nebo má-li celní úřad
pochybnosti o tom, zda zboží patří osobě, které bylo
zboží zajištěno, nevydá celní úřad zboží a odkáže tyto
osoby, aby svůj nárok uplatnily v řízení soudním.

DÍL DRUHÝ PRODEJ ZBOŽÍ

§ 313

(1) Celní úřad může prodat dočasně uskladněné
zboží, jestliže nebylo celní prohlášení podáno ve lhůtě
stanovené v § 92.

(2) Celní úřad může prodat zboží zajištěné podle
§ 309 odst. 1, u něhož nebylo vysloveno propadnutí
zboží, nebo které nebylo zabráno, na úhradu pokuty,
uložené za celní přestupek nebo za celní delikt, jestliže
pokuta není uhrazena do 30 dnů po nabytí právní moci
rozhodnutí, jímž bylo uložena.

(3) Celní úřad může zboží podléhající rychlé zká-
ze nebo živá zvířata zajištěná podle § 309 odst. 1 ihned
prodat.

§ 314

(1) Celní úřad prodá zboží zpravidla v dražbě. Při-
tom postupuje podle zvláštních předpisů.¹⁰⁾

¹⁰⁾ Zákon č. 174/1950 Sb., o dražbách mimo exekuci, v platném znění.

(2) Zboží, které nemohlo být prodáno v dražbě, prodá celní úřad osobám, způsobilým podle právních předpisů k nakládání s prodávaným druhem zboží.

(3) Se zbožím, které nelze prodávat nebo používat ze zdravotních, zvěrolékařských, rostlinolékařských, bezpečnostních nebo jiných důvodů, naloží celní úřad způsobem stanoveným zvláštními předpisy.

§ 315

(1) Z výtěžku prodeje zboží se přednostně uhradí clo a jeho příslušenství, daně a poplatky vybírané při dovozu a jejich příslušenství, náklady řízení, skladné a pokuty uložené podle celních předpisů. Zbytek výtěžku vyplatí celní úřad oprávněnému. Nepřihlásí-li se oprávněný do tří let po prodeji zboží, připadne zbytek výtěžku prodeje státu.

(2) Uplatní-li třetí osoba do tří let po prodeji zboží u celního úřadu nárok na zbytek výtěžku prodeje zboží, odkáže celní úřad tuto osobu, aby svůj nárok uplatnila v řízení ve věcech občanskoprávních.

(3) O prodeji zboží se uvědomí osoba, které bylo zboží zajištěno.

§ 316

(1) Celní úřad je oprávněn prodat, popřípadě jinak nakládat se zbožím,

- a) u něhož bylo vysloveno propadnutí, nebo které bylo zabráno v řízení konaném o celních přestupcích nebo v řízení konaném o celních deliktech,
- b) u něhož bylo vysloveno propadnutí věci, nebo které bylo zabráno v trestním řízení konaném o trestných činech spáchaných při dovozu, vývozu a tranzitu zboží,
- c) které deklarant přenechal ve prospěch státu.

(2) Při prodeji zboží uvedeného v odstavci 1 se použijí ustanovení § 313 až 315 obdobně.

(3) Ministerstvo stanoví vyhláškou postup při jiném nakládání se zbožím uvedeným v odstavci 1.

HLAVA SEDMNÁCTÁ USTANOVENÍ SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ

§ 317

Nemůže-li být clo a jeho příslušenství, daně a poplatky vybírané při dovozu a jejich příslušenství, náklady řízení, skladné a pokuty uložené podle celních předpisů uhrazeny v české měně, mohou celní orgány na jejich úhradu přijímat i zahraniční měnu. K přepočtu zahraniční měny na české koruny se použije nákupního kursu devizového trhu ústřední banky České republiky platného v okamžiku, kdy je úhrada prováděna.

§ 318

Obsahuje-li mezinárodní smlouva ustanovení odchylná od tohoto zákona nebo od předpisů podle něho vydaných, platí ustanovení mezinárodní smlouvy.

§ 319

Celní statistika

(1) Celní orgány zabezpečují sběr údajů a zpracování informací o zboží, kterému bylo přiděleno celně schválené určení na základě dokladů, předepsaných v celním řízení.

(2) Způsob vedení celní statistiky upraví ministerstvo v dohodě s Českým statistickým úřadem vyhláškou.

§ 320

Nestanoví-li tento zákon jinak, platí pro řízení před celními orgány

- a) ve věcech celních přestupků obecné předpisy o přestupcích,²⁾
- b) v ostatních věcech obecné předpisy o správním řízení.¹⁾

§ 321

Rozhodnutí o povolení režimu

(1) Rozhodnutí o žádosti o povolení režimu s ekonomickými účinky musí být vydáno ve lhůtě tří měsíců ode dne přijetí žádosti příslušným celním orgánem. Tato lhůta může být prodloužena pouze tehdy, jestliže rozhodnutí nelze vzhledem ke složitosti případu vydat v tříměsíční lhůtě; příslušný celní orgán musí o skutečnosti, která mu brání vydat rozhodnutí uvědomit žadatele ještě před uplynutím této lhůty, uvést důvody a určit lhůtu, ve které rozhodnutí vydá.

(2) Rozhodnutí, jímž se uděluje povolení k použití režimu s ekonomickými účinky, nemusí mít písemnou formu.

§ 322

(1) Není-li stanoveno jinak, nemá odvolání proti rozhodnutí celních orgánů odkladný účinek. Celní orgány mohou odkladný účinek rozhodnutí ve výjimečných případech povolit, vyžadují-li to oprávněné zájmy osoby, jež je rozhodnutím dotčena, a neztíží-li se tím vymáhání nedoplateků nebo nebrání-li tomu obecný zájem.

(2) Včas podané odvolání proti rozhodnutí o uložení sankce za celní přestupek nebo celní delikt má odkladný účinek, který nelze vyloučit.

§ 323

Zajištěním a stanovením celního dluhu a promlčecním práva vymáhat nedoplatek cla (§ 254 až 282) se ro-

zumí také zajištění a stanovení daňové a poplatkové povinnosti při dovozu a promlčení práva vymáhat daně a poplatky při dovozu.

§ 324

Na celní řízení zahájené před nabytím účinnosti tohoto zákona se užije předpisů platných před tímto dnem; nových předpisů se užije tehdy, jestliže je to pro deklaranta výhodnější.

§ 325

Pokud celní orgány vykonávají oprávnění podle zvláštních předpisů, a pokud tyto předpisy nestanoví jinak, mají stejná práva a povinnosti jako při celním dohledu. Totéž platí o právech a povinnostech subjektů, které tomuto dohledu podléhají.

§ 326

(1) Práva a povinnosti Ústřední celní správy a Celního ředitelství pro Českou republiku přecházejí na Generální ředitelství cel. Práva a povinnosti celnic přecházejí na oblastní celní úřady, v jejichž územním obvodu měly ke dni účinnosti tohoto zákona tyto celnice své sídlo.

(2) Práva a povinnosti Ústřední celní správy z pracovněprávních vztahů přecházejí na Generální ředitelství cel.

(3) Pokud se v právních předpisech užívá pojmu celnice, rozumí se tím celní úřad. Pokud se v právních předpisech užívá pojmu celní ředitelství, rozumí se tím oblastní celní úřad. Pokud se v právních předpisech užívá pojmu Ústřední celní správa, rozumí se tím Generální ředitelství cel.

§ 327

Hodnosti příslušníků celní správy dosažené podle dosavadních předpisů se považují za hodnosti celníků podle tohoto zákona.

§ 328

Zrušuje se s platností pro Českou republiku:

1. celní zákon č. 44/1974 Sb., ve znění zákona č. 117/1983 Sb., zákona č. 5/1991 Sb. a zákona č. 217/1992 Sb.,

2. zákon č. 117/1983 Sb., kterým se mění a doplňuje celní zákon č. 44/1974 Sb.,
3. zákon č. 5/1991 Sb., kterým se mění a doplňuje celní zákon č. 44/1974 Sb., ve znění zákona č. 117/1983 Sb.,
4. zákon č. 217/1992 Sb., kterým se mění a doplňuje celní zákon č. 44/1974 Sb., ve znění zákona č. 117/1983 Sb. a zákona č. 5/1991 Sb.,
5. § 2, 3 a 4 nařízení vlády České a Slovenské Federativní Republiky č. 525/1991 Sb., kterým se vydává celní sazebník,
6. vyhláška federálního ministerstva zahraničního obchodu č. 38/1991 Sb., kterou se vyhláše seznam celnic, celních odboček a územních obvodů celnic a vymezuje celní pohraniční pásmo,
7. vyhláška federálního ministerstva zahraničního obchodu č. 43/1991 Sb., kterou se provádí celní zákon, ve znění vyhlášky č. 397/1991 Sb. a vyhlášky č. 286/1992 Sb.,
8. vyhláška federálního ministerstva zahraničního obchodu č. 397/1991 Sb., kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 43/1991 Sb., kterou se provádí celní zákon,
9. vyhláška federálního ministerstva zahraničního obchodu č. 505/1991 Sb., o formě, obsahu a náležitostech návrhu na celní řízení a o celní statistice, ve znění vyhlášky č. 289/1992 Sb.,
10. vyhláška federálního ministerstva zahraničního obchodu č. 286/1992 Sb., kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 43/1991 Sb., kterou se provádí celní zákon, ve znění vyhlášky č. 397/1991 Sb.,
11. vyhláška federálního ministerstva zahraničního obchodu č. 288/1992 Sb., o úplném osvobození zboží dováženého do záznamního oběhu v tuzemsku za účelem dočasného použití od dovozního cla,
12. vyhláška federálního ministerstva zahraničního obchodu č. 289/1992 Sb., kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 505/1991 Sb., o formě, obsahu a náležitostech návrhu na celní řízení a o celní statistice.

§ 329

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1993.

Uhde v. r.

Klaus v. r.

OBSAH:

Hlava první: Vymezení základních pojmů	§ 1 a 2	Díl sedmý: Doprava zahraničního zboží v režimu tranzitu	§ 96
Hlava druhá: Celní orgány a jejich organizace, řízení a úkoly	§ 3 -22	Díl osmý: Zvláštní ustanovení	§ 97
Hlava třetí: Povinnosti, oprávnění a prostředky celníka	§ 23 -44	Hlava devátá: Celně schválené určení	§ 98 -127
Díl první: Povinnosti celníka	§ 23 -29	Díl první: Obecná ustanovení	§ 98
Díl druhý: Oprávnění celníka	§ 30 -37	Díl druhý: Celní řízení	§ 99 -104
Díl třetí: Použití donucovacích prostředků a zbraně celníkem	§ 38 -43	Díl třetí: Celní prohlášení	§ 105 -114
Díl čtvrtý: Povinnost poskytnout pomoc	§ 44	Oddíl první: Forma a náležitosti celního prohlášení	§ 105 -108
Hlava čtvrtá: Náhrada škody	§ 45	Oddíl druhý: Oprava a zrušení platnosti celního prohlášení	§ 109 -114
Hlava pátá: Informace o celních předpisech a celní dohled	§ 46 -53	Díl čtvrtý: Ověřování celních prohlášení a ztotožnění zboží	§ 115 -122
Díl první: Informace o celních předpisech	§ 46	Díl pátý: Nakládání se zbožím	§ 123
Díl druhý: Celní dohled a jeho provádění	§ 47 -53	Díl šestý: Zjednodušený postup	§ 124 -126
Hlava šestá: Clo a celní sazebník	§ 54 -58	Díl sedmý: Kontrola po propuštění zboží	§ 127
Díl první: Clo	§ 54 a 55	Hlava desátá: Celní režimy	§ 128 -216
Díl druhý: Celní sazebník	§ 56 -58	Díl první: Propuštění zboží do volného oběhu	§ 128 -132
Hlava sedmá: Původ zboží a celní hodnota	§ 59 -79	Díl druhý: Režimy s podmíněným osvobozením od cla a režimy s ekonomickým účinkem	§ 133 -213
Díl první: Původ zboží	§ 59 -64	Oddíl první: Společná ustanovení pro více režimů	§ 133 -138
Oddíl první: Nepreferenční původ zboží	§ 59 -63	Oddíl druhý: Tranzit	§ 139 -144
Oddíl druhý: Preferenční původ zboží	§ 64	Oddíl třetí: Uskladňování v celním skladu	§ 145 -162
Díl druhý: Celní hodnota	§ 65 -79	Oddíl čtvrtý: Aktivní zušlechťovací styk	§ 163 -178
Hlava osmá: Dopravení zboží do tuzemska	§ 80 -97	Oddíl pátý: Přepřacování pod celním dohledem	§ 179 -186
Díl první: Doprava zboží přes státní hranice	§ 80	Oddíl šestý: Dočasné použití	§ 187 -196
Díl druhý: Předložení zboží k provedení celního dohledu	§ 81 a 82	Oddíl sedmý: Pasivní zušlechťovací styk	§ 197 -213
Díl třetí: Předložení zboží k celnímu řízení	§ 83 -86	Díl třetí: Vývoz	§ 214 -216
Díl čtvrtý: Souhrnné celní prohlášení a vykládka zboží	§ 87 -90	Hlava jedenáctá: Svobodná celní pásma a svobodné celní sklady	§ 217 -232
Díl pátý: Povinnost celního úřadu přidělit předloženému zboží celně schválené určení	§ 91 a 92	Díl první: Obecná ustanovení	§ 217 a 218
Díl šestý: Dočasné uskladnění	§ 93 -95	Díl druhý: Umísťování zboží ve svobodných celních pásmech a svobodných celních skladech	§ 219 -221

Díl třetí: Provoz svobodných celních pásem a svobodných celních skladů	§ 222 – 227	Hlava čtrnáctá: Celní přestupky a celní delikty	§ 293 – 304
Díl čtvrtý: Vývoz zboží ze svobodných celních pásem a svobodných celních skladů	§ 228 – 232	Díl první: Porušení celních předpisů	§ 293
Hlava dvanáctá: Zvláštní řízení	§ 233 – 237	Díl druhý: Celní přestupky	§ 294 – 297
Díl první: Zpětný vývoz, zničení a přenechání zboží ve prospěch státu	§ 233	Díl třetí: Celní delikty	§ 298 – 304
Díl druhý: Vracené zboží	§ 234 – 236	Hlava patnáctá: Celní zástavní právo a vymáhání nedoplateků	§ 305 – 308
Díl třetí: Osvobození od cla	§ 237	Díl první: Celní zástavní právo	§ 305
Hlava třináctá: Celní dluh	§ 238 – 292	Díl druhý: Vymáhání nedoplateků	§ 306 a 307
Díl první: Vznik celního dluhu	§ 238 – 253	Díl třetí: Námitky	§ 308
Díl druhý: Zajištění celního dluhu	§ 254 – 263	Hlava šestnáctá: Zajištění a prodej zboží	§ 309 – 316
Díl třetí: Stanovení celního dluhu	§ 264 – 281	Díl první: Zajištění zboží	§ 309 – 312
Oddíl první: Zápis v účetních dokladech a sdělení částky cla dlužníkovi	§ 264 – 269	Díl druhý: Prodej zboží	§ 313 – 316
Oddíl druhý: Splatnost cla a postup při placení cla	§ 270 – 281	Hlava sedmnáctá: Ustanovení společná, přechodná a závěrečná .	§ 317 – 329
Díl čtvrtý: Promlčení práva vymáhat nedoplatek cla a zánik celního dluhu	§ 282 – 284		
Díl pátý: Vracení a prominutí cla	§ 285 – 292		

UPOZORNĚNÍ ODBĚRATELŮM

Přijetím ústavního zákona č. 545/1992 Sb. začne od 10. prosince 1992 vycházet Sbírka zákonů České republiky.

Administraci této Sbírky zákonů, jejímž vydavatelem je ministerstvo vnitra České republiky, provádí v České republice a. s. SEVT, Tržiště 9, Praha 1. Odběratelé Sbírky zákonů České a Slovenské Federativní Republiky obdrží od administrace v nejbližších dnech předtištěnou objednávku. Sbírka zákonů České republiky bude na jejich adresu zasílána bez objednávky do konce ledna 1993. Neobdrží-li administrace objednávku do **28. 1. 1993**, budou další dodávky Sbírky zákonů České republiky zastaveny.

Vydavatel: Ministerstvo vnitra ve Vydavatelství a nakladatelství MV ČR, Na Perštýně 11, 110 00 Praha 1, telefon a fax (02) 26 32 46 - **Redakce:** Nad štolou 3, poštovní schránka 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon: (02) 37 69 71 a 37 88 77, fax (02) 37 88 77 - **Tisk:** Tiskárna MV ČR, pošt. schr. 10, 149 00 Praha 415 - **Administrace:** SEVT, a. s., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon (02) 53 38 41, fax (02) 53 10 14, 53 00 26, telex 123581 - Vychází podle potřeby - **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámených ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha činí 900,- Kčs) - Účet pro předplatné: Komerční banka Praha 1, účet č. 19-706-011 - **Novinová sazba** povolena poštou Praha 07, číslo 313348 BE 55

Distribuce předplatitelům: SEVT, a. s., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41, telefax 53 10 14, 53 00 26, telex 123518 - Změny adres se provádějí do 15 dnů. V písemném styku vždy uvádějte IČO - právnická osoba; r. č. (bez lomítka) - soukromá osoba. Požadavky na nové předplatné budou vyřízeny do 15 dnů a dodávky budou zahájeny od nejbližší částky po tomto datu - Reklamacie je třeba uplatnit písemně do 15 dnů od data rozeslání - Jednotlivé částky lze na objednávku obdržet v odbytovém středisku SEVT, Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41, za hotové v prodejnách SEVT: Praha 1, Tržiště 9, telefon (02) 53 38 41 - Praha 4, Jihlavská 405, telefon (02) 692 82 87 - Brno, Česká 14, telefon (05) 265 72 - Karlovy Vary, Sokolovská 53, telefon (017) 268 95 a ve vybraných knihkupectvích.